Maria Greene
Căsătorie incomodă

An Inconvenient Marriage
by Maria Greene

© copyright 1994 by Maria Greene

Toate drepturile asupra acestui titlu aparțin editurii **MIRON.**

© copyright grafica Editura MIRON.

LOVESWEPT® and the wave design are registered trademarks of Bantam Books, a Division of Bantam Doubleday Dell Publishing Group Inc.

Registered in U.S. Patent and Trademark Office and elsewhere.

All rights reserved

Romanian language published in cooperation with Permissions & Rights Int. Ltd.

© copyright 1994 by Editura MIRON

Loveswept

Maria Greene

Căsătorie incomodă

Traducere de Adriana Micle Muscalinc

Editura MIRON

București · 1994

ISBN 973-85016-7-2

Unu

Lordul Wyndham simțea că îi plesnește capul. Ochii i se umflaseră, așa încît de abia mai vedea, iar nasul luase forma unui urieș cîrnat nemțesc. Îi simțea complet străin, pe picioarele îngheț înfășurate mai strîns pătura de voiaj în jurul trupului său cuprins de frisoane și îșitamponă repetat obrazul congestionat ce se afla în mijlocul feței sale. Plouarea nu se mai oprea, iar capul înfășurat în cîrpe îi ajunse curînd la dimensiunea catedralei St. Paul's.

Gripa îl lovise pe neașteptate. În loc să se

hurducă pe un drum catrafusit într-un vehicul, şi îi trebuia să fie într-un pat cald şi să înghită o băutură fierbinte, până când somnul l-ar fi cuprins într-o binecuvântată şi dulce uitare. Da, de uitare avea cel mai mult nevoie. Asta ar rezolva grija şi durerea din inimă.

Ca un câine cu coada între picioare, plecase pe furiş din Bath, departe de cruda domnişoară Justine Bryerly şi de limba ei, care era mai ascuţită ca un paloş. Frumoasa domnişoară Bryerly...

– Neîntrecută, cea mai încăpăţânată domnişoară Bryerly. Hapciu!

În timp ce pleoapa bătea fără oprire în ceaţă, trăsura coti pe London Road. Wyndham tuşi şi îşi drese glasul. Un nenorocit de vizitator de pe drum, probabil că se simţea mai bine decât se simţea el acum.

În orice caz, Bath era departe, iar viitorul era în faţă. Ce mai viitor... Oftă şi îşi simţi din nou nasul. Pentru a ieşi din starea de disperare, ar trebui să nu se mai gândească la frustrările trecutului. Inima lui se va face cu

timpul, poate, dar înţelepciunea adâncă din sufletul lui era altceva. Ca un acid, durerea îi măcina intestinul, iar gândul de a se întoarce la cavoul gol pe care îl reprezenta locuinţa sa din Berkley Square nu îi aţâţa deloc. Nu cu această durere în inimă: era o durere pe care nu o mai încercase până acum.

Nu se aşteptase ca Justine să îl părăsească atunci când îi împărtăşise în mod cinstit profunzimea sentimentelor sale. Dar în mod evident, Justine iubea pe altul — pe marchizul de Lewington – care era un afurisit de peşte rece, vicleam, ce merita să fie sfârtecat. Wyndham se înfuriă în gând, încercând să scape de gândurile negre. Detestă autocompătimirea în care se cufundase şi se dispreţuia pe sine de a se fi lăsat pradă acestei slăbiciuni patetice. Îşi sufla nasul în batistă şi se dispreţui şi mai mult.

Nu a putut să o convingă pe Justine că Lewington o va face să sufere, îi va stoarce banii şi apoi se va descotorosi de ea, lăsând-o în ruina de casă de la ţară, unde să crească odraslele Lewington.

Se va plictisi de moarte. Când va descoperi adevărul despre Lewington, va fi prea târziu. Îl durea pe Wyndham să o vadă făcând greşeala

vieții ei; era af naibii de dureros...

Gîndurile îi dădeau tircoale, nu îl lăsau în pace. Imaginea fantomatică a frumoasei și încăpățînatei Justine îi tulbura liniștea.

Cu un oftat puternic și un strănut exploziv, ei închise ochii în noapte. Dacă ar putea adormi fără să se mai gîndească, pînă va ajunge în capitală. Pînă atunci, poate va fi în stare să întrevadă o mică licărire de speranță pentru viitor.

La naiba cu foaiele! Pielea îi era umedă din cauza febrei, iar somnolența îl cuprindea. Poate că gripa îi va veni de hac. Pe Dumnezeu, aceasta ar fi o ieșire din nenorocirea în care se afla gîndi el, cu o clinică răsucire a buzelor.

Interiorul lui părea să fi luat foc, iar creierii păreau că îi erau zdrobiți bucățele de un uriaș. Bine! Sfîrșitul era aproape. Cu acest gînd se prăbuși, în sfîrșit, în întuneric.

Ploaia rece pătrundea prin pantofii subțiri de piele ai Allegrei Temple și pe sub pelerina sub care se ascundea. Jacheta îi atîrna greu

pe corp și nu după mult timp umezeala urma să îi cuprindă tot trupul. Celelalte articole, rochia subțire de mușelină, juponul și lenjeria de corp, erau o armură subțire contra vremii. Tremura, cînd un strop de gheață îi înțepă obrazul. Își șterse pe furiș o lacrimă fierbinte – singurul lucru cald pe care îl putea atinge în jurul ei.

Trăsurile se înghesuiau în curtea hanului poștal de la Chippenham, dar toate mergeau în altă direcție. Groaznică noapte să te afli afară, gîndi ea. Va trebui să aștepte pînă cînd ploaia va înceta, iar norii se vor împrăștia doar dacă nu va roagă cumva să implore vreo putere divină care să schimbe vremea. După cîte știa, ea nu avea puteri magice, ci numai o ocazională doză de noroc. Oricît de implorator se uita la cer și oricît de insistent atinse trifoiul cu patru foi prins la corsaj, zeii nu păreau să aibă milă, iar zeița Fortuna părea că își întorsese fața în altă parte.

Allegra fugise înainte de a fi prea tîrziu, înainte ca tatăl vitreg să o forțeze să se mărite cu acel veșnic dezgustat, Ezra Skelton. Dacă ar fi avut vîrsta, ar fi putut opune rezistență dorințelor tatălui vitreg. De abia de 18 ani, domnul

Woodruff Pinkney putea dispune de ea cum dorea. În timp ce mama ei își petrecea majoritatea zilelor în șezlong, citind și mâncând bomboane, Woodruff avea grijă să dețină tot mai multă influență în zona Chippenham. Ei ubeliile și se strecurase în toate buzunarele care dețineau un oarecare grad de afluență și deasse că Allegra trebuie să se mărite cu Ezra Skelton, al cărui pământ se învecina cu pajiștile Templo. Nu după mult timp, hectarele lui Skelton ar fi urmat să aparțină împreună Woodruff — dacă ea s-ar fi măritat cu Ezra. Asta nu va face niciodată.

Mai degrabă ar deveni călugăriță, deși acest gând nu o străgea prea mult.

Într-adevăr, fuga ere singura ei șansă, o șansă care a adus-o în această stare de nenorocire umedă.

Dinți îi clănțăneau, iar mâinile îi amorțeau de frig.

– Nici un ajutor la orizont, dar nu pierde speranța, își șopti ea. Ceva trebuie să apară. Norocul a fost întotdeauna de partea ei. Nu găsise ea trifoiul cu patru foi, vara trecută?

Probabil că va trebui să sufere până dimineață când va sosi o trăsură cu destinația Lon-

dra, dar va supraviețui. Trebuie. Toți spuneau – deși se plângeau – că are încăpățânarea tatălui său.

Îngrijorarea îi încordă stomacul și își strânse brațele în jurul genunchilor, pentru a-i împiedica să mai tremure. Dacă nu găsește pe cineva ca ea în trăsură, riscă posibilitatea ca tatăl ei vitreg să o găsească. De altfel, nu o despărțeau mai mult de două mile de omul pe care îl detesta cel mai mult pe lume. În curând, se va lumina, iar ei îi va fi mai greu să se ascundă cu ușurință.

Ar fi trebuit să aibă mai mult curaj să îl înfrunte pe Woodruff, să îi spună că nu are intenția să se mărite cu Skelton. Acum trebuie să plătească pentru revolta ei, prin suferință. Ea își dorea să fi avut mai mult timp la dispoziție să adune haine și bani înainte de a fugi, dar lucrase o chestiune doar de minute înainte ca Skelton să apară și să joace parodia de a-i oferi mâna.

Își imagina mâinile umede ale lui Erza atingându-i brațul și privirea lui care îi examina trupul. Se cutremură la acest gând. Pretextând tatăl ei vitreg că vrea să se aranjeze, apoi își pusese jacheta, pălăria și coborîse pe geamul

din dormitor, alunecînd pe trusoiul unui stejar gros. Învățînd de la fratele ei, Giles, tehnica, ea putea escalada orice copac cu ușurință.

În dorința fierbinte de a evada, fugise în pădure, fără a se gîndi prea mult la confortul fizic.

Pe față, lacrimile i se amestecau cu ploaia. Le șterse cu o mișcare mînioasă a mîinii. „Nu fi plîngăcioasă!" Lacrimile nu ar fi adus-o mai aproape de Londra și de casa mătușii Irene din Half Moon Street. Ceea ce ar fi adus-o mai aproape, ar fi fost o trăsură în direcția metropolei. A avut ghinion toată noaptea. Ar fi cazul să se schimbe ceva. Măcar dacă și-ar fi luat economiile ei, ar fi putut cumpăra un loc în diligență.

Un animal nevăzut părea că se strecoară printre lemnele adunate în spatele ei. Ea se scuturâ de scîrbă și aruncă o privire disperată spre curtea lugubră. Nici o trăsură nu mai oprise după miezul nopții. Numai o pată de lumină galbenă din interiorul clădirii principale lumina suprafața. Mirosul de pămînt ud și lînă umedă îi umplea nările. Buturugă de lemn pe care sedea îi amorțise spatele. Își ridică pi-

oarele în speranța de a găsi un loc mai uscat, dar nu reuși altceva decît să le înfunde mai mult în apă.

Strîngînd mai mult jacheta în jurul trupului ei tremurînd, ea încercă să își sprijine spatele de peretele barăcii lîngă care se afla mormanul de lemne, dar acesta era alunecos din cauza umezelii.

Ploaia se transforma în burniță. Lumea își oprise răsuflarea, ca și cum fiecare suflet împrejur ar fi adormit. Allegrei îi căzu bărbia pe piept. Adormi cu capul în mîini.

Se trezi brusc, în clipa în care ceva îi sări în poală. Tresări cu teamă, dar se liniști în clipa în care auzi un zgomot distinct. Era un pisoi mușat tot, cu blana zburlită, iar coada ca o frînghie stoarsă. Inima minusculă îi bătea cu putere cînd Allegra îi puse mîna pe piept. Îi atinse mîna cu un nas umed, rece, iar Allegra nu se îndură să îl împingă jos. Îl ținu mai aproape de pieptul ei, pentru a transmite căldură trupului ce tremura. Pisicul torcea tot mai tare și încerca să intre mai adînc în căldurile hainei ei. Sărac cerșetor, singur și flămînd. Allegra îi putea număra coastele.

Ea mîngîie pisoiul, încercînd să aprecieze

cum ești e dormi! Spre răsărit, cerul devenea cenușiu. Curând vor veni zorile. Cu piciorul încă în brațe, ea se ridică, întinzându-și picioarele. Stomacul îi mîrîi de foame și se imagină strecurându-se în bucătăria hanului și furând mîncare. Întrucît nu fusese capabilă să găsească un loc într-o trăsură spre Londra, va trebui să pornească la drum, pe jos, spre est. Nu trebuia să zăbovească prea mult în apropierea casei lui Woodruff Pinkney.

Se uită pe furiș pe după o margine a prelatei rigide. Nu se mișca nimic, cu excepția unui cocoș alb, care scurma în noroi, tremurîndu-și creasta roșie. Curînd, acesta își va ridica semeț capul și va trîmbița o nouă zi. Speriată că cineva ar fi putut să o vadă și să o recunoască, se îndepărtă de locul ascunzătoarei.

În timp ce se îndrepta spre intrarea la bucătărie, încă ținînd piciorul în brațe, auzi un vehicul venind pe drum.

Se retrase repede sub prelată, chiar în clipa în care o trăsură cu patru cai intra în curtea mocirloasă.

Birjarul, înfășurat într-o haină groasă și cu pălăria trasă adînc pe ochi, trase de hățuri.

Cai lovirau nervos pămîntul, iar Allegra privi cu interes trăsura. Pe ușă era un blazon, dar ea nu putu distinge clar. În mod evident echipajul se îndrepta spre Londra.

Perdelele de piele erau trase în fața geamurilor, iar Allegra presupuse că ocupanții dormeau.

Vizitiul coborî și își întinse picioarele amorțite. Dinspre grajduri, un rîndaș pe jumătate îmbrăcat, ieși în curte, căscînd. Birjarul îl salută cu voce potrnică:

– Cai proaspeți, amice, și fân zăbavă!

– Mergeți la Londra? întrebă rîndașul în timp ce deshăma caii. Ținîndu-și respirația, Allegra aștepta răspunsul vizitiului.

– Da. La Londra. Să poc' găsi un pic de bere în gospodăria asta?

Rîndașul răspunse:

– Sigur. Mergi sus și bate la ușa bucătăriei. Servitoarea îți va deschide.

Vizitiul se îndreptă spre clădirea principală, în timp ce rîndașul duse caii obosiți spre grajduri.

Fără a ezita nici o secundă, Allegra se îndreptă spre trăsură. Nu auzea nici un zgomot din interiorul trăsurii. Încercă să privească prin

crăpătura dintre perdele și rama ferestrei, dar nu văzu nimic altceva decît întunericul.

Cu inima bătîndu-i năvalnic de emoție, ea deschise încet ușa. Murmură un cuvînt de mulțumire cînd arcurile se mișcară fără să scîrțîie.

Se uită, repede, înăuntru. Un balot lung, așezat pe unul din locuri, îi atrase atenția. Cineva dormea sub un morman de pături de voiaj, înfășurat într-o haină de călătorie groasă. Persoana nu scotea nici un sunet. Locul de vizavi era liber.

Fără a sta pe gînduri, ea păși înăuntru și închise ușor ușa în urma ei. Cel care dormea atît de liniștit va avea un șoc cînd se va trezi, dar această problemă va trebui rezolvată mai tîrziu. Ea va explica situația, iar mătușa Irene desigur că va răsplăti persoana care i-a adus nepoata la Londra. Allegra nu avea nici o îndoială că era bine ceea ce făcea. Numai curajul o va ajuta să iasă din această încurcătură. Își dădu seama că încă ținea pledul în brațe. Acum era prea tîrziu să îl mai dea drumul. Nu îndrăznea să mai deschidă ușa, cineva ar fi putut să o descopere.

În timp ce pledul se ghemui ca o minge în

poala ei, ea aștepta cu inima tremurînd întoarcerea vizitiului. Se va uita, oare, înăuntru și o va descoperi? Vînzătorul înhăma alți cai, iar trăsura se balansa odată cu mișcarea cailor.

Cîteva minute mai tîrziu auzi voci bărbătești vorbind despre vreme. Scoase un oftat de ușurare în momentul în care greutatea vizitiului clătină trăsura, în clipa cînd acesta își urcă locul. Nu se uitase înăuntru.

Allegra aruncă o scurtă privire la forma de pe locul de vizavi. Se întreba care capăt era capul. Balotul ar fi o doamnă, dar lipsa zgomotului îl sugera contrariul. Haina pe care o purta îi sugera că cel din fața ei trebuia să fie fost, dar mult cu siguranță, un domn.

Această constatare o tulbură. Dacă era cel mai mare desfrînat din Londra? Un cartofor și un libertin? Cineva chiar mai rău decît Ezra Hamilton? Plină de nesiguranță, ea își mușcă buza inferioară. Avea puțină experiență cu domnii.

Trăsura ieși din curte, iar figura nemișcată începu să se lupte cu păturile. Apăru o mînă lungă, musculoasă și un geamăt guturai ieși de sub cuverturi. Allegra se chirci într-un colț al locului ei. O mînă puternică, bronzată, se

mișcă, apoi apăru un cap cu cîrlionți negri. Capul se clătină și tuși, dar nu deschise ochii.

În semiîntunericul slab, a zorilor, ce se filtra în trăsură, Allegra studie fața virilă a străinului. Părea să poarte pe umeri cam douăzeci și șapte – douăzeci și opt de ani. Obrajii supți erau aprinși fie de băutură, fie de febră, iar genele întoarse îi umbreau ochii negri de sub ochi. Nasul lung, subțire, avea o nuanță roșiatică, iar maxilarul puternic era acoperit de un puf negru. Buzele lui frumoase păreau albe și încleștate de durere.

Domnul cu favorii maronii îi oferea imaginea unui tablou crudat de intim, și Allegra roși în colțul ei. Nu mai văzuse până atunci un bărbat dormind și se întreba dacă hotărîrea ei de a sări tocmai în această trăsură a fost o mare greșeală. El deschise ochi, dar era prea întuneric cu ea să poată vedea culoarea acestora. El se uită fix la ea și spuse:

– Justine, ce naiba faci aici? Nu m-ai dat chiar tu afară, mai adineauri?

Allegra tresări cu vinovăție. În mod evident, străinul nu o putea vedea foarte clar în semiobscuritate. Părea că suferă din cauza unei serioase gripe, dar vocea lui era cultivată,

autoritară, aceea a unui aristocrat. Hainele lui, după cît putea ea vedea, lăsau să se întrevadă eleganța discretă.

– De ce ești așa tăcută? întrebă el, răgușit și se ridică să se ridice. Cu un geamăt, se prăbuși înapoi de a se putea ridica în coate. Te-ai întors aici ca să mă zgîndări din nou? Ca și cum ceea ce ai făcut nu a fost suficient. Mi-ai zdrobit inima. Această declarație se încheie cu un strănut.

– Eu... eu aduneam fiul, șopti Allegra, rugîndu-se ca el să nu-și dea seama că nu este Justine... Allegra se întrebă dacă era cumva vorba de Justine Bryerly, vechea ei prietenă de la școala de fete din Bath. „As fi cunoscut-o mai bine pe Justine, dacă tatăl vitreg nu ar fi hotărît să îmi întrerup școala și să mă expedieze înapoi la Temple Manor..."

– Vino mai aproape, ceru străinul. Nu te văd foarte bine.

Allegra se aplecă în față, cam în silă. Cu puțin noroc, poate nu va observa că nu era Justine.

Răsuflarea lui era fierbinte și îl cuprinse un acces de tuse. Se gîndi că este bolnav și ar putea răpune, dar accesul încetă în cele din urmă.

Slavă Domnului era prea slăbit pentru a insis- ca să facă cunoştinţă cu ea. Un moment mai târziu, din gura lui se auzi un sforăit.

Ea, în geamăt de uşurare. Allegra se lăsă pe spate în colţul ei şi mângâie pisoiul. Dacă domnul va dormi până ce trăsura va ajunge la Londra, ea ar putea dispare fără a fi nevoită la o altă confruntare.

Aripi cam o jumătate de oră, când un geamăt o trezi. Ochii se deschideau tot mai mult în timp ce încerca să îşi adune lucrurile. Trăsura alerga în pas alert. Cerul luase o culoare trandafirie anunţând imineniul răsărit de soare. Allegra privi la domnul nemişcat şi concluse că gemetele proveneau de la el. Acesta se zbătea şi dacă ea nu făcea ceva, urma să cadă la podea.

Allegra puse jos pisoiul şi se mută pe scaunul din faţă. Cu grijă, puse capul bărbatului în poala ei. Nu ştia ce-ar face dacă acesta s-ar trezi, dar suferinţa lui evidentă îi trezea mila. Avea nevoie stringentă de o atentă grijă şi poate că ea şi putea oferi puţină alinare.

Cu şovăială îi mângâie părul ondulat, care [illegible] ca mătasea sub degetele ei. Pe faţa lui era

umedă şi ardea de febră. În timp ce îl mângâia în continuare el se linişti. Un oftat lung îi tremură pe buze, iar Allegra simţi o cluciată în [illegible] suflet. Era prima dată când se afla atât de aproape de un bărbat străin. Ea atinsese părul fratelui ei, dar acesta era moale şi fin, ca al unei femei. Nu fel cu al ei. Părul acestui bărbat era elastic şi viril, excitant. Roşi la acest gând şocant. „Mama ar fi scandalizată dacă ar fi aici, dar de fapt ea rareori ar obiecta ceva din ceea ce fac eu." Allegra mângâie mai apăsat capul întunecat din poala ei.

Bărbatul scoase un suspin de mulţumire, apoi înţepeni sub mâna ei. Allegra tresări de parcă ar fi fost pălmuită când el deschise ochii şi o privi fix. Ea observă că avea ochi albaştri-cenuşii, iar aceştia erau aprinşi acum. Se aventură să presupună că febra îi făcea să lucreze aşa, dar tot atât de bine ar fi putut fi din cauza furiei. Va încerca să îi facă să înţeleagă.

Vă rog, domnule, să vă explic, începu ea nesigur.

Ce dracu'? se răsti el. Nu eşti Justine. Ca- [illegible] şi ce naiba cauţi în trăsura mea? Trupul îi se convulsionă într-un strănut. Îşi presă o halistă pe nas şi o privi cu ochi aposi.

Călătoresc, spuse ea cu o urmă de obrăznicie. De la Chippenham la Londra.

El încercă să își retragă capul din poală ei, dar în mod clar era un efort prea mare. Căzu înapoi, privind furios spre ea. Stinghită, nu știa unde numai el nu.

Aveai un coșmar și m-am gândit că te-aș putea ajuta, explică ea. Nu avea nici o idee ce ar fi putut face acum cu mâinile. Nu mai putea continua să îi mângâie părul.

Se pare că încă mai ești chiar în mijlocul unui coșmar, replică el. Un alt suranut îi tulbură privirea furioasă.

E bine, nu. Dacă nu eram eu, poate ai fi căzut la podea și te-ai fi rănit.

Buzele i se răsuciră ciudat.

Mulțumesc, domnișoară... sau doamnă? Sunt profund și etern recunoscător.

- Sunt domnișoara Temple. Alegra Temple.

A trebuit să fac o plecăciune galantă, dar în actualele condiții. Trebuie să renunț. Vocea lui mușcătoare o făcu să își încleștezе dinții.

Nu este nevoie să fii sarcastic.

De ce oare călătoresc prin noapte împreună cu o persoană străină în trăsura mea? Nu îmi amintesc să te fi invitat.

Ești prea bolnav să îți amintesc, mârâi ea, apoi regretă mânioasă. Nu... de fapt, m-am străduit cât dormeai. Sunt disperată să ajung la Londra. Orice mijloc de a ajunge la destinație.

Și m-ai ales pe mine. O notă aspră se strecură în tonul său. Ar trebui să fiu onorat.

Nu este nevoie să te înfurii din cauza asta. De îndată ce ajungem în capitală, mă voi elibera din mâinile tale. Alegra se gândi că vocea ei suna mult mai sigură decât se simțea în realitate.

[illegible] vocea ei o domoli și două perechi de ochi [illegible]

Îmi voi plăti locul, dar din păcate nu am nici un șfanț pe nimănui.

El râse.

Desigur, costă mai mult de un șfanț.

Furia începea să fiarbă în pieptul ei.

Un adevărat gentleman ar fi onorat să ajute o doamnă în necaz.

[illegible]

De fapt, tu m-ai băgat într-o mare încurcătură. Ar trebui să te trimit înapoi la Chippenham.

[illegible]

în floare ?

Fiind după hamul lui pe scaunul de [illegible]

[illegible]

Amenința să îl acuparaze. Cuvîntele probleme îmodiate deveniseră prea importante pentru [illegible] a le putea rezolva din nou. Doamna rebura să se scoale! Acest gînd se terminâ cu un violent acces de tuse. Piciorul îşi trimise ghiarele în el, ceea ce îl făcu să dorească să îi succească gîtul lui Beau. Din fericire pentru, pisoi, neobosita domnişoară Temple îl ridică de pe pieptul lui.

Camerista va aduce un vas cu supă. Te va ajuta la febră şi tuse.

[illegible] că ra coburirea din trăsură înnebunit [illegible] care vorbeau pe trotuarul din fața hanului. Îl veni o idee grozavă.

Domnişoară Temple, cu cine ne-am întîlnit azi-dimineață?

[illegible]

Vrei să ştiu, fiu dimineață? vocea ei era rece şi el observă neliniştit din cînd în cînd mîinile ei se mişcau, nervos pe spinarea pisoiului [illegible]

ioni? Ai fost cu mine tot timpul ăsta?

– Am fost ingrijorată din cauza [illegible] ca a fost viața mea. Nu te puteam părăsi... să duci singur povara. Vocea ei era pierită. Şi ştii ceva Beau avea nevoie de iapte

Despre ce dracu' tot vorbeşti? întrebă el

O rachiă uriaşă începu să coboare pe obrazul ei în timp ce buzele îi tremurau. El se mu-

Nu plînge. Îmi pare rău că am folosit un limbaj neadecvat pentru vechile unei doamne [illegible] răbdarea mea este la limită. Despre ce este vorba?

Eu... noi am fost descoperiți. Ea mă adînc [illegible] nicidată nu mi-a fost mai mult [illegible] Doamna ucreția Fishwood şi doamna Drummond-Burrell ne-au văzut împreună. Tu aveai în un braț iecul pentru următul meu

În ciuda presentimentului lui cuvintele ei [illegible] lesnită mai mult decît o lovitură adevărată în plex. În timp ce mintea lui lucra, sorbind diferite posibilități, avu o senzație de icşire de la stomac. El se sprijini de cuvintele ei ce urmară

sau cel puțin să am grijă să ajungi pe coasta de vest. Dacă cineva te vede aici, cu mine, reputația ta este ruinată.

– Cine ne-ar putea vedea la o oră atît de matinală? întrebă Allegra cu dispreț.

L-am rugat pe Tripp să oprească pentru micul dejun la Hungerford. Trebuie să stăm ascunși, sau, mai bine, să ne despărțim acolo. O să-mi permit să închiriez un echipaj pentru tine și o cameristă, care să-ți confere respectabilitate.

E.a trăgea de iosătura umedă a jachetei.

Nu! N-il domnule. Nu. pot să fiu obligată de dumneata. Te rog. Nu pot să mă lași singură într-un sat străin. Voi fi tăcută ca un șoricel tot timpul drumului până la Londra. Nu vei mai simți prezența mea. Privi la pieptul adormit. Spre ușurarea ei observă că aceasta avea o haină mătăsoasă neagră, care se confunda cu tapițeria închisă la culoare din trăsură.

Străinul înjură încetișor și ea avu sentimentul că nu i-ar displace să o poată arunca pe ușă afară chiar în momentul acela.

Încerc numai să te protejez de unele guri rău-cioase, domnișoară Temple, dar cred că

bine cam prost pentru asta. E vorbea cu dificultate, ca și cum ar fi obosit să-și miște buzele. Te-ai lansat în lumea largă fără o companie respectabilă și fără suficiente fonduri. Un gest nechibzuit. Foarte bine, dar te rog să mai analizezi oferta mea.

Allegra pufni.

Nu ai habar ce anume m-a determinat să mă lansez în lume! Așa încît te-aș ruga să-ți retragi observațiile răutăcioase. Își pierdea răbdarea cu domnul acesta. E-și chiar mai dificil cu doctii bunica mea, fie-i țărîna ușoară.

E murmură ceva, dar nu înțelese cuvintele. Ochii lui se închiseră și ea observă că cearcănele negre de sub ochi se adînciseră.

Înțelese că el era pe punctul de a adormi. Febra îl slăbise și întregul trup îi se lupta cu boala; nu mai avea nici o putere să o azvîrle din trăsură. Mulțumesc cerului pentru asta, gîndi ea. Capul lui încă se odihnea în poala ei, dar ea evita să îl mai atingă, întrucît se părea că asta îl enerva.

Nu putea să îl acuze că era mîrșav. Dacă gripa ar fi distrus-o pe ea așa cum era el, ar fi fost încîntată să își arate supărarea. Mulțu-

treptele hanului. A ei era încă adormită. Ce

o avertizase că e îl văzută echivala cu ruina

– Domnișoară, murmură el și își flutură mîini

mic dejun

spuse Tripp

de laudă despre această familie. Cum de n[illegible] cunoscuse pe lord sau pe fiicele lordului m[illegible] sti[illegible]

[illegible]

ători, iar Allegra se uita cu vinovăție spre v[illegible] dea. Tremura de teamă. În mod sigur acum o va arunca din trăsură cu pisoi cu tot.

Lordul aruncă o privire spre pisoiul ce tocmai căsca, trase o înjurătură în barbă și își azvârli picioarele spre ușă. Transpirația îl lucea pe frunte, iar Allegra sesiză efortul deosebit pe care îl făcea de a se menține drept. Avea un corp superb, înalt și musculos, neîntrecut.

Coborî cu pași nesiguri, iar Tripp îl sprijini cu brațul. Îmbrăcămintea lordului, haina fină albastră și pantalonii galben-pal[illegible] arăta oarecum neîngrijită, dar Allegra remarcă croiala fără cusur și pielea strălucitoare a cizmelor sale. Lordul își trecu o mână prin păr ca și cum ar fi vrut să pară mai prezentabil, dar nu făcu decât să înrăutățească lucrurile.

Poa[illegible] mai bine mă duc o să aduc niscaiva bere, sugeră Tripp. Sînteți moale ca un pisoi.

Nu! Nu pronunța cuvântul pisoi! Trebuie să mi dezmorțesc picioarele. Mă duc eu [illegible] dar al naibii să fiu dacă [illegible] mai un ca o baltă.

Allegra se burzului, suspectând că, de fapt, intenționase să o insulte pe ea cu aceste cuvinte. Privi spre han, de unde nu se vedea nici o mișcare. După ce își potoli puțin furia împotriva pă[illegible]enerului de drum, coborî și ea. Nimeni nu o va vedea, gîndi ea. Reputația ei era sigură în acest sătuc. Își luă acheta mototolită și își dezlegă panglicile decolorate ale pălăriei ei de pai. Poate va găsi un loc unde să se împrospăteze. Părul ei avea nevoie de un piept[illegible]n, iar fața de un spălat temeinic.

Sprijinindu-se pe umerii lui Tripp, lordul se împletici. Tripp era cu un cap mai scund decât stăpînul său și de abia putea să[illegible] sprijine pe bărbatul mai tînăr. Ei se împiedicară și probabil că ar fi căzut amîndoi dacă Allegra nu ar fi alergat să[illegible] sprijine pe lord, din cealaltă parte.

– Așa este o nebunie, Lord Wyndham. Trebuie să[illegible]e[illegible]orc[illegible] la trăsura ta înainte de a[illegible]eșina.

– Trebuie să[illegible]și[illegible]ez[illegible] lordul se întrerupse

ni avea plăcerea să termin[illegible] Cerecum
pentr[illegible] Allegra. I-am spus c[illegible] ne
într[illegible]

O [illegible] se
încreți pe umeri ei și cei ai lui Tripp, lordul m[illegible]
[illegible]

Și să se deschise și un grup de oameni ros[illegible]
[illegible]

Allegra ridică capul și privi spre ușă. Se aștepta să îl vadă pe proprietarul hanului sau o cameristă, dar privirea ei o întâlni pe cea scrutătoare a unor doamne îmbrăcate în jachete de mătase și cu pălării de pene.

Ea tresări și aproape scăpă greutatea. O doamnă pe care o cunoștea din Chippenham, doamna Lucrezia Fishwood, o privea fix printr-un monoclu.

Ei bine! Este domnișoara Temple, nu-i așa? întrebă ea pe un ton înțepat. Și cine este mă rog domnul care o însoțește?

Înainte ca Allegra să poată spune ceva, o altă doamnă răspunse:

Este lan Royden, Lordul de Wyndham.

Mulțumesc, doamnă Drummond-Burell, spuse pe un ton triumfător doamna Fishwood. Îți

[illegible] Allegra [illegible] se
[illegible] să [illegible] de
[illegible] unui necunoscut. Mama ta va face o

Wyndham deschise ochii care îl dureau şi fixă pe avanul care părea să se onduleze ca valurile mării. Nu îşi amintea să se mai fi simţit vreodată atît de rău. Gîtul, capul, stomacul fiecare părticică din el hotărîse să îl facă pe

Era oare acum acasă în cavoul lui tăcut, în care încă răsuna ecoul vocii aspre a tatălui său dispărut?

Wyndham se strîmbă, îşi dădu seama că era întins pe o saltea plină de cocoloaşe, cu o

faţa aspră trasă pînă sub bărbie. O mişcare nervoasă lîngă el confirma faptul că nu era singur în cameră. Îşi întoarse capul, o hotărîre

în scaun cu trei picioare, lîngă pat. Părul castaniu ondulat, care se desfăcuse dintr-un coc prins neglijent, încadra o faţă ovală, îngrijorată. El se opri un moment, întrebîndu-se de ce avea ea o expresie atît de speriată, apoi privirea lui îşi continuă drumul. Era prea obosit să gîndească. Pielea ei părea de mătase de o culoare roz pal. Rochia ei de muselină albastră părea mînjită de noroi, dar asta nu o făcea mai puţin frumoasă. Un gît lung, o ţinută înaltă şi suplă, urechile ca două scoici de sidef roz. Părea un tablou nevinovat. Nu era nici urmă de viclenie în trăsăturile ei, şi totuşi vulpea se strecurase în caleaşca lui şi îl provocase la scandal. Fruntea ei era încruntată şi cînd se uită spre el, observă teamă în ochii albaştri ca cerul.

Oh, te-ai trezit, spuse ea şi începu să ne- mîneu cuţele rochiei. Te simţi

...ie urechile ler durerea de cap deveni mai p...
... edeam că ne-am despărțit Im...
... int un cot dar o greutate caldă pe pieptul său il trase înapoi Privi în jos și văzu pe pieptul lui o formă părosă, de culoare închisă

– Ce naiba croncane el răgușit în timp ce felina își întoarse ochii somnoroși dar mulțumiți spre el

– Beau te place De îndată ce a lipăit lapte, a sărit și s-a instalat pe pieptul tău. Este acolo de câteva ore

Și ai lăsat să stea acolo?

– Tripp a fost de părere că va ajuta împotriva aprinderii la plămâni cu căldura lui. Sunt de acord cu el. Bunica mea obișnuia să pună o pisică pe spatele meu ori de câte ori aveam tuse Este cea mai bună căldură Genul tigrat este cel bun, spunea bunica, odihnească în pace

Wyndham se scutură cu dezgust

Prostii

În afară de asta, adăugă ea cu înțelep-

...une, o pisică vie este mai eficace – chiar dacă Beau este numai un pisoi. Te vei simți mult mai bine în scurt timp.

Lordul înțelese că avea de ales între a expedia mingea păroasă la podina sa, a-și periclita viața Pisica rămase

Unde ne aflăm? întrebă el când fu în stare să-și întrerupă mâinile pentru a putea vorbi

La Hungerford

El își puse din nou capul jos, analizând faptele

Credeam că noi... sau că eu... ar fi rebult să fiu la Londra acum

Erai prea bolnav ca să poți continua drumul

Plin de suspiciune, el o privi

Unde este Tripp și de ce nu ai părăsit hanul?

Nu... orau alte ...suri spre Londra și nu te puteam lăsa în starea în care te aflai Ai fi fost extrem de egoist din partea mea

El oftă, gândindu-se dacă ea se distra pe seama lui dar nu întrezări nici urmă de veselie necuviincioasă în ochii ei albaștri ca cerul

Trebuie să existe ...ăsuri care vin și pleacă

[illegible]

Ea aprobă, cu un aer nenorocit

– Doamna Drummond-Burrell i-a pronunțat numele

[illegible]

Știu că a fost o prostie din partea mea să mă arăt în prima zi fără escortă, dar te-ai fi [illegible]

[illegible]

Ea își întoarse capul pe pernă și privi spre fereastră. Lumina zilei îi obosea ochii, iar gîndurile [illegible] întrebarea la care ea avea deja greață [illegible] lume, gîndindu-se la explicațiile plauzibile. Dar știa un singur mod onorabil de a rezolva această încurcată problemă.

Ca gentleman, trebuia să se însoare cu pus[illegible]malca.

Prins în cursă, la nebăn. În timp ce teroarea din inima lui era tot mai puternică, aruncă o privire rugătoare spre ea. Ar fi mai bine să spună ce are de spus înainte de a leșina de oboseală. Trebuia să facă o alegere. Poate însă [illegible] el. Scînteia de speranță dispăru de îndată ce se aprinse. Ce femeie întreagă la minte [illegible] ar, poate că nu ar fi refuza șansa unui titlu și a

Allegra Temple
Ești fiica lui Sir Edwin Temple?
- Da.

- Nu mă iubești, spuse ea cu voce înceată
- Ai dreptate în privința asta. Trebuie să fim cinstiți unul cu celălalt, dacă să pretindem că această unire va fi altceva decât o căsătorie de

Conveniență la început, poate, dar foarte inconvenabilă odată cu trecerea timpului. Ea

De ce nu? întrebă el, aimțind că îi crește furia. O doamnă nu ar putea face o partidă mai bună

- Eu nu sînt proastă. Ea își ațuță nasul în

[illegible]

· O să-ți vii în fire la timp. Ar trebui să te bucuri. Multe tinere nu ar respinge o ofertă de

la numele lău, milord.

Așa a fost în lucruri spus domnișoară Temple.

Stors de efort și febră, el nu putu vorbi mai mult. Îl cuprinse somnul, gîndindu-se că domnișoara Temple nu avea fie-ul lui Justin. Justine era pierdută definitiv. Tocmai ăiasă toate [illegible] oferta lui de

să poată ar fi găsit o altă soluție de a evita

încetoșată de febră.

Allegra privi la umerii puternici și sunți nevoia să scoată limba. Aroganțul lord își închipuia că o să-i cadă în genunchi drept mulțumire

Pe ea nu o interesau poziția și averea. Având o fire romantică, spera să se căsătorească cu un domn care să aibă sentimente tandre față de ea cineva care să o iubească și să o ado-

[illegible] fost un atribut necesar pentru tranzacțiile lor de afaceri de parcă ar fi vrut una de acești gen

[illegible]

În timp ce asculta sforăitul lui ușor ea se plimba prin cameră încolo și încoace, deși ar fi vrut să îi arunce în cap vasul cu supă. Fusese îngrijorată de boala lui o zi și o noapte apucînd foarte puțin să doarmă ca să și limpezească starea de spirit. Cînd se trezise tot ceea ce văzuse ei era un nătărău umil căruia să-i arunce un os cu titlul și averea lui. Ține, ultele titlul meu și fii mîndră de asta! Dacă ar fi știut cît era de greu să cer un loc pînă la Londra.

Allegra se gîndi că era gată să explodeze de frustrare, dar cînd lordul se trezi în amurg ea stătea într-o tăcere de gheață, privindu-l. O privi și el.

Ei bine, ai avut suficient timp să te gîndești la oferta mea? spuse el. În timp ce Tripp

il ajuta cu grijă să își pună haina.

Nu era nevoie de timp să mă gîndesc la asta. Răspunsul este tot nu și așa va fi mereu. Lasă-mă numai în Half Moon Street cînd ajungem la Londra și nu va trebui să mă mai vezi niciodată.

El clătină din cap și rise, fără bucurie. Cu un sentiment neplăcut în auilet, el știa că era corect ce propusese el și că s-ar putea ca el să cîștige pînă la urmă. Dar nu fără luptă.

Allegra ciocăni la ușa din față a casei de la oraș a mătușii Irene din Half Moon Street. Era o clădire înaltă albă, strivită între o casă garnisită cu stucaturi în stil baroc și o casă cu fe[illegible]estre mari arcuite. Foamea și oboseala o cuprinseră, iar hainele ei văzuseră zile mai bune. Să nu mai vorbim despre părul ei. Dar un[illegible]ucî nocazul îl ocupase întreaga ei minte, de abia mai remarca starea jalnică a îmbrăcămintei ei.

Pe cuvînt, m-am vrut să fac ceva, o mîngîiase, șoptindu-i ca pisoiului. În timp ce portarul deschise ușa. În spatele acestuia un valet

subțire, cu o față nepriete[illegible]nească se uită de la înălțimea lui spre ea.

[illegible]ns[illegible]ă? Aș vrea să o văd pe [illegible]domnișoa[illegible]a Temple. Ea avansă un pas, iar valetul o acceptă cu reticență să păsească în hol.

Te rog să aștepți aici, domnișoară Temple. Nu știu dacă doamna Sinclair primește musafiri. E[illegible]ste cam devreme pentru a face vizite, nu, crezi? E[illegible] aruncă o privire hainelor ei nezdrențuite și o cută dezaprobatoare apăru între sprîncenele lui albe. Totuși se întoarse încă minute mai tîrziu și o trimise pe scări în sus spre salonul de mic dejun. Ea îl depuse pe Beau în mîinile nemăsurate, reticente, ale lui Wiggins.

Te rog să[illegible] hrănești și să nu[illegible] lași afară.

[illegible]ene Sinclair avea stăpînă adîncă a unei doamne care a fărîmițat o[illegible]arie în fiecare zi. Ea se ridică de la masa unde își lua micul dejun și se îndreptă spre Allegra cu brațele deschi[illegible]

Oh, draga mea, mi-ai dat emoții apărînd [illegible]

O îmbrățișă pe Allegra, care se lumină cu un torent de lacrimi. Ultimele două zile însemnă pentru ea o tensiune prea mare. Acum se simțea în siguranță – în afinșk. Plânse în șuguituri pe umărul vărgurat al mătușii Irene.

Am fugit de acasă.

Irene Brosăn își îndreptă ochii albaștri către fața nepoatei sale. Zâmbetul ei cald se înnoură de tristețe.

Copilă dragă, ce ai spus?

Mătușa Irene îmbătrânise. Buclele ei roșii închise la culoare, erau acum grizonate, iar în jurul ochilor luminoși, inteligenți apăruseră riduri. Mătușa Irene îi amintea Allegrei de tatăl. Aceeași ochi albaștri blânzi se uitau la ea, aceleași nas drept, care era mai nimerit pe fața Irenei decât pe cea a tatălui. Ca și cum se pregătea pentru ora de călărie matinală, mătușa purta un costum elegant de culoare maron brodat cu aur și cu epoleți.

Da, am fugit, mătușă Irene și am declanșat o serie de încurcături.

– Vino și stai jos. Înainte să bei. Arăți ca o umbră. Mai întâi trebuie să bei o ceașcă de

[illegible]

[illegible] ți-ai spus o să-mi spui toată povestea.

Mătușa Irene se întoarse spre valetul care [illegible] închină ușa cu piciorul în biată.

Adu o cană de ceai proaspăt, Wiggins, și ceai liber roșu dimineața. Nu vrem să fim [illegible]

Câteva minute mai târziu, Allegra sorbea ceaiul [illegible] și devora două felii de pâine prăjită cu unt. Știrea că de-abia era aproape mai bătrână decât ea o făcu pe Allegra să-și uite pentru o clipă de propria ei problemă.

Oh, mătușă, Irene, a fost înfiorător! Nu-ți vine să crezi ce nenorocire! Nu îl cunoști pe Frinkney așa cum îl cunosc eu, dar crede-mă este cea mai urâtă, cea mai lacomă persoană care există. După cum probabil îți amintești, el era bancherul tatei, o clipocită de cea mai rea spe[illegible] Știi ce viață îngrozitoare duce tata

Copilă dragă! Honoria nu este pe deplin [illegible] să poată fi singură. Are nevoie de un [illegible] puternic al unui soț pe care să se poată sprijini.

Allegra spuse cu încăpățânare

Da, Mel am gasit di
[illegible] lui Pinkney is
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Spunea că tata a fost prea indulgent cu Gi
și cu mine. Mă amenința că o să mă imb
ească

Înțeleg. Și calea cea mai bună ar fi că
toma cu un bărbat mai în vârstă continuă
a o încurajă

Da, un bărbat potrivit trebuia găsit de
gență și asta ar fi însemnat sfârșitul zilelor
e neasumpărate

Prostuli Te-a amuzat

– M-a acuzat că mă îmbrac intenționa
servitoare, că nu am stil. Măiușă, a fost o doc
rație de război. „Nu-mi pot cumpăra o nc
garderobă cu suma de mită pe care mi-o dai
am spus

Bine înțeles că nu puteai. Un adevărat zgîr
ch

Allegra încă își amintea de expresia lui. Des

închidea ușa casei. De [illegible] mă
[illegible] amenința. Tem[illegible]
[illegible] mai urâcios [illegible] cele mai multe
[illegible] sale [illegible] [illegible]
mama [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Tatăl vitreg își croise un drum în afacerile bancare, reușise să câștige afecțiunea mamei [illegible] [illegible] [illegible]

căsătorească. Lordul m-ar fi trimis înapoi acasă d
nu s. fi fost atît de bolnav, explică ea. Atunc
a spus că reputația mea este dezonorată și
trebuie să mă mărit cu el. E un pește
mi-a oferit numele lui, că și cum asta nu ar fi
semnat nimic pentru el. Eram speriată de mo
te

Irene își puse mîinile pe piept

Oh Doamne este cea mai rîsă poveș
pe ca'e am auzit-o Mă tem că o să mă apuce
[illegible]

Dispoziția Allegrei scăzu

- Doamna Fishwood era convinsă că fu
geam cu Lordul Wyndham Mai mult, ea ne
acuzat pe Lordul Wyndham că era hoț, a
ce nu era departe de adevăr Era rău și simpl
dărîmat din cauza acelei gripe oribile

Mătușa Irene mai înghiți ceva ceai simțind
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

fi mărit cu acest străin cu inima de gheață

Alegra lupta cu lacrimile amintindu-și tă
rerea de gheață pe care a trebuit să o suporte
în trăsură de la Hungerford pînă la Londra
Lordul dormita și medita în colțul lui, refuzînd
să vorbească cu ea

Nu am fugit de acasă ca să cad în alta
și mai îngrozitoare

Oh Doamne! Tu ai fost întotdeauna o fe
meie inteligentă și acum că ești domnișoară ar
fi de așteptat ca mama ta să aibă mai multă
grijă de tine

După cum ți-am spus pe mama o interesează numai ceea ce este legat de Pinkney. Ea ar vrea să mă vadă plecată de la Temple Manor având în vedere că nu îl suport. Tensiunea a crescut tot mai mult chiar de cînd s-a mutat el. Știu că Pinkney își tapetează culoarul cu banii mamei. Nu pot face nimic pentru asta. Oh mătușă, m-am simțit atît de singură fără nimeni, care să-mi mai îmbunătățească dispoziția

Știu că fratele tău te adoră, dar nu este o
[illegible]
meie adultă. Dacă-mi amintesc bine, el te-a

trena întotdeauna în micile lui escapade [illegible]
nești

– Cu excepția servitorilor nu am nici un [illegible]
can la Temple Manor de când Giles a plecat la
Oxford

rene îi mângîie mîna iar Allegra apr[illegible]
izbucni în lacrimi, dar refuză să slăbiciunea să
pună stăpînire pe ea

Mătușa ei spuse

Nu vreau să intru în greșelile trecutului t
tău, dar mama ta a fost întotdeauna un pă[illegible]
to indiferent Lipsa de armonie cu tatăl tău,
otrăvit relațiile ei cu tine și cu Giles

Am să-i scriu imediat lui Giles Am să
cer să vină imediat aici în loc să meargă la
Wiltshire la sfîrșitul trimestrului Allegra îi
aruncă o privire întrebătoare Nu te supăr
dacă stau aici o perioadă?

Bineînțeles că nu! Știi că ești întotdeauna
binevenită aici. Ea își încruntă sprîncenele
Dar ce o să-i spun lui Pinkney și mamei tale?
Or să fie foarte furioși cînd vor auzi despre a-
ventura ta cu Lordul Wyndham

– Nu știu, spuse Allegra, simțindu-se micș

Ară experiență Era entuziasmată să fie în
Imprejurări [illegible] a doua oară în viață e
mai ei vorbă a conels cu împlinirea vîrstei
[illegible]ile ani și nu-și amintea prea multe de la

Nu trebuie să te măriți cu Ezra Skelton
[illegible] nu multă vehemență, dar fără să
[illegible]ție ultimele tău. Pinkney are dreptul să
refuze împăcarea Wiltshire fără prea multe
[illegible]amente și să te lege de Skelton Ea se
[illegible]ă în tăcere și îi oferi nepoatei sale o prăji
[illegible]zahăr de pe tavă de argint

N-am să mor

Trebuie să mănînci și să prinzi puteri
[illegible]ție mea Problemele tale nu vor părea la fel
de neobișnuite după ce stomacul tău va fi
[illegible]

Allegra încercă să zîmbească, dar efortul
era prea mare Inima ei era ca de piatră în pieptul

Este adevărat că sînt dezonorată, așa cum
[illegible]nea Lordul Wyndham
[illegible]ește și încrezută de sine

Oftă Allegra, acesta este crudul adevăr

Nu vei putea bine capul drept în acest oraș dacă nu vom găsi o explicație acceptabilă faptului că te afli în compania lordului. În zori de zi, a ră escortă.

Spunea că va trece pe aici de îndată ce își va reveni din gripă.

– Bine, spuse Irene cu un zîmbet recon tant, atunci trebuie să ne grăbim.

Conform promisiunii făcute, Lordul de Wyndham își prezentă cartea de vizită în Half Moon Street exact la o săptămînă după prima sa întîlnire cu domnișoara Temple. Membrele îi erau încă slăbite, dar cel puțin ieșise măcar din acea febră dovadă totală. Posomorîtul își lovi cămășile în sertarul din față în timp ce valetul ducea cartea de vizită pe o tavă de argint, sus pe scări. Pesokul negru, cu ridicătura de Bosau, ședea pe poliță de deasupra caminului. Dîlndu-se tot la el și ondulîndu-și

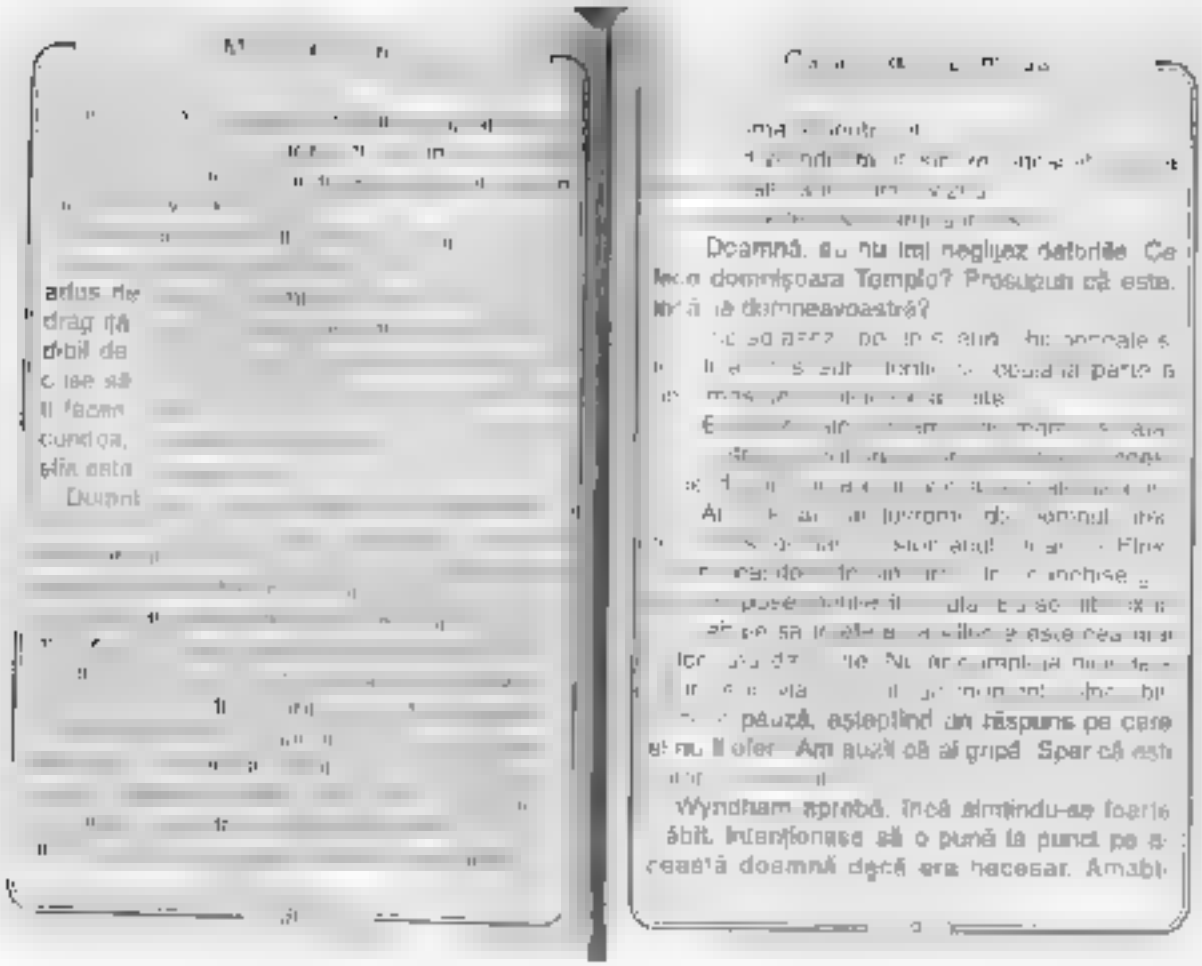

...tatea el însă îl dezarmase

- Da, mă simt bine, mulțumesc. Pot să-ți ofer ceva răcoritor, poate un pahar de porto?

Lordul clătină din cap.

- Nu. Am venit în viteză, îngrijorat de ... puterea domnișoarei Temple. Mai bine să ... cum, oricît răsucise problema pe toate ... în decursul ultimelor zile, nu avea decît o ... gură soluție. Va trebui să se căsătorească ...

... zgîrcit. Alegra refuza să accepte pier... Îl înțeleg refuzul ei de a se mărita cu ...

Ezra Skelton este un bărbat cunoscut pen... legăturile lui deocheate.

Wyndham își încruntă sprîncenele.

- Se pare că tatăl vitreg nu este prea interesat de dorințele domnișoarei Temple.

- Se poate spune asta, milord, spuse Irene pe un ton întunecat. Se pare că domnul Pinkney, tatăl vitreg, vede în asta o posibilitate de a-și umfla propriile buzunare cu ajutorul lui Skelton. Pămîntul acestuia se învecinează cu cel de la Temple Manor. Recunosc că sînt foarte îngrijorată și doresc ca nepoata mea să nu trebuiască să fie forțată la o căsătorie.

La aceste cuvinte ușa se deschise și domnișoara Temple intră în încăpere. Lordul se ridică și nu și putu lua ochii de la ... brăcată cu o rochie galben papagal, cu volan... la gît. Ea nu mai avea aerul unui repure speriat. Totuși, o umbră de teamă îi întunecă ochii albaștri cînd se uită la el. Fața ei avea un aer de hotărîre încăpățînată, în ciuda vîrstei fragede. Deși era clar că un caracter puternic era în formare, ea avea un aer vulnerabil, aproape ca și cum nu era sigură de felul în care avea acționeze în continuare. Această vulnerabilitate îi înmuie inima la fel ca inocența unui

minz nou născut sau a unui cățeluș. Nu pu[illegible]
să fie [illegible] pe mîini de[illegible]
părului.

– Intră Allegra. Binefăcătorul tău a venit să-ți prezinte omagiile.

Sper că te simți mult mai bine spuse Allegra pe o voce melodioasă

[illegible] ca să [illegible] [illegible]
[illegible]. De [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

El ar fi dorit ca ea să intre în cameră cu [illegible]
zîmbet, în loc de acel [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible] arte mu[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Nu știu încă, pentru că urmează să merg a[illegible] bul meu.

Nu văd nici un motiv să-i asculți la b[illegible] tori, spuse Allegra înțepat

[illegible]
celuilalt rezemat pe apătorul unui scaun C[illegible] pondale

Poate ție nu-ți pasă de reputația ta do[illegible]
[illegible]
— Bineînțeles că îți pasă, milord, [illegible]
[illegible]
doamna [illegible] și doam[illegible]
Rud[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

O tăcere grea se lăsă în cameră, [illegible] se temu de ceea ce urma să spună el în

Am venit să [illegible]ințeleg oferta domnișoa[illegible]rii mele continuă el. Este singurul mod de a [illegible]tabili reputația ei și a mea

Dar [illegible]începu Irene

Știu că dumneata nu poți să-ți dai acor[illegible]ul doamnă Sinclair dar înainte de a-l aborda pe acest domn Pinkney irascibil aș dori să
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Mi-aș permite să spun că este foarte ama[illegible]ul din partea dumitale Lord Wyndham, spuse Irene, dar nu sînt sigură.

Știu că este un mod cam neobișnuit de a aborda o problemă de căsătorie dar aș dori ca domnișoara Temple să-și spună punctul de vedere, comună lordul, fixînd-o în continuare pe Allegra cu privirea sa grea. Vreau să o aud spunînd că înțelege că nu există o altă ieșire

Eu [illegible]sînt foarte flatată de ofertă, bineînțeles spuse Allegra, ferindu-și ochii. Nu văd însă cum căsătoria noastră ar putea repara ceva. Vocea ei începu să tremure. Nu îi pasă

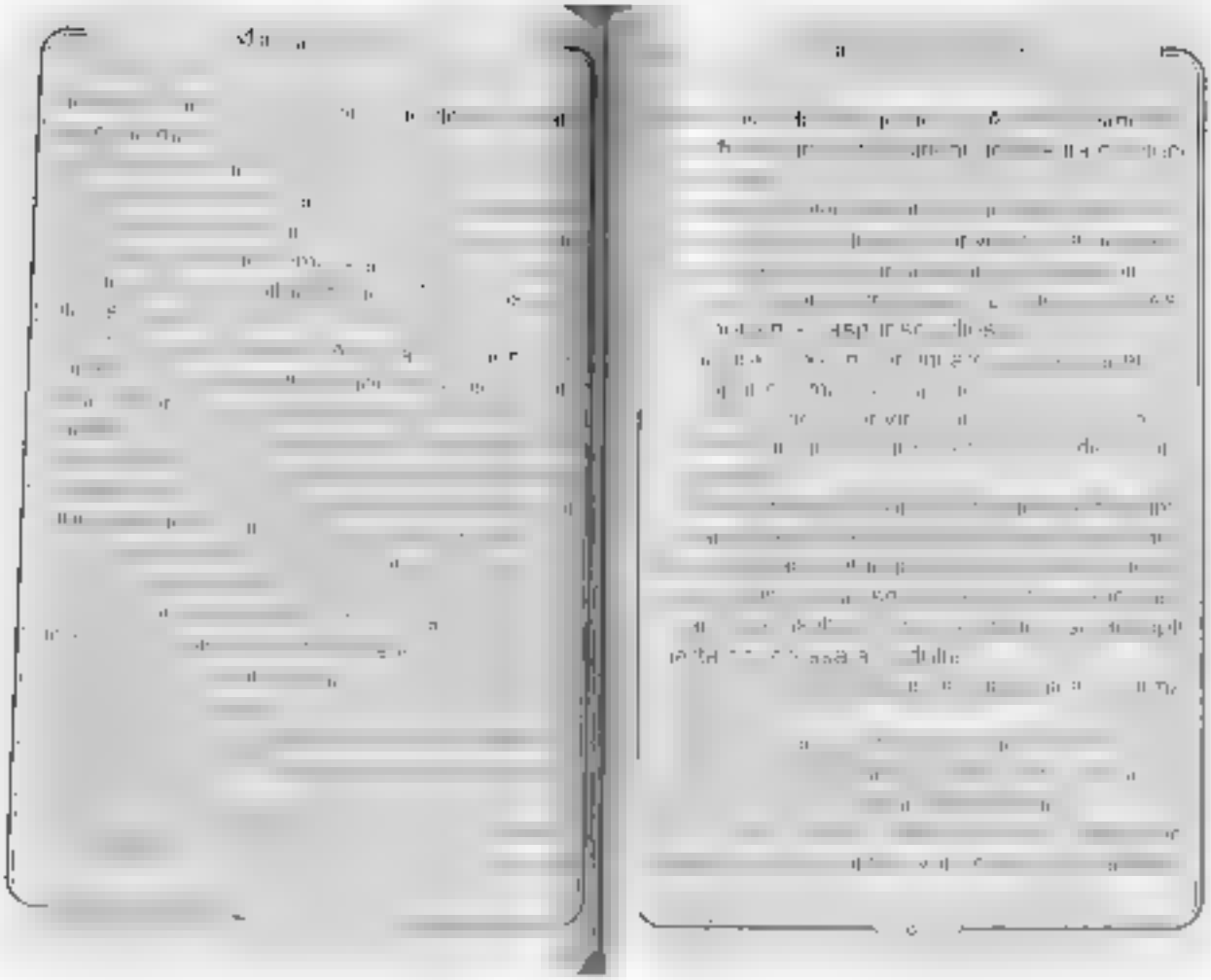

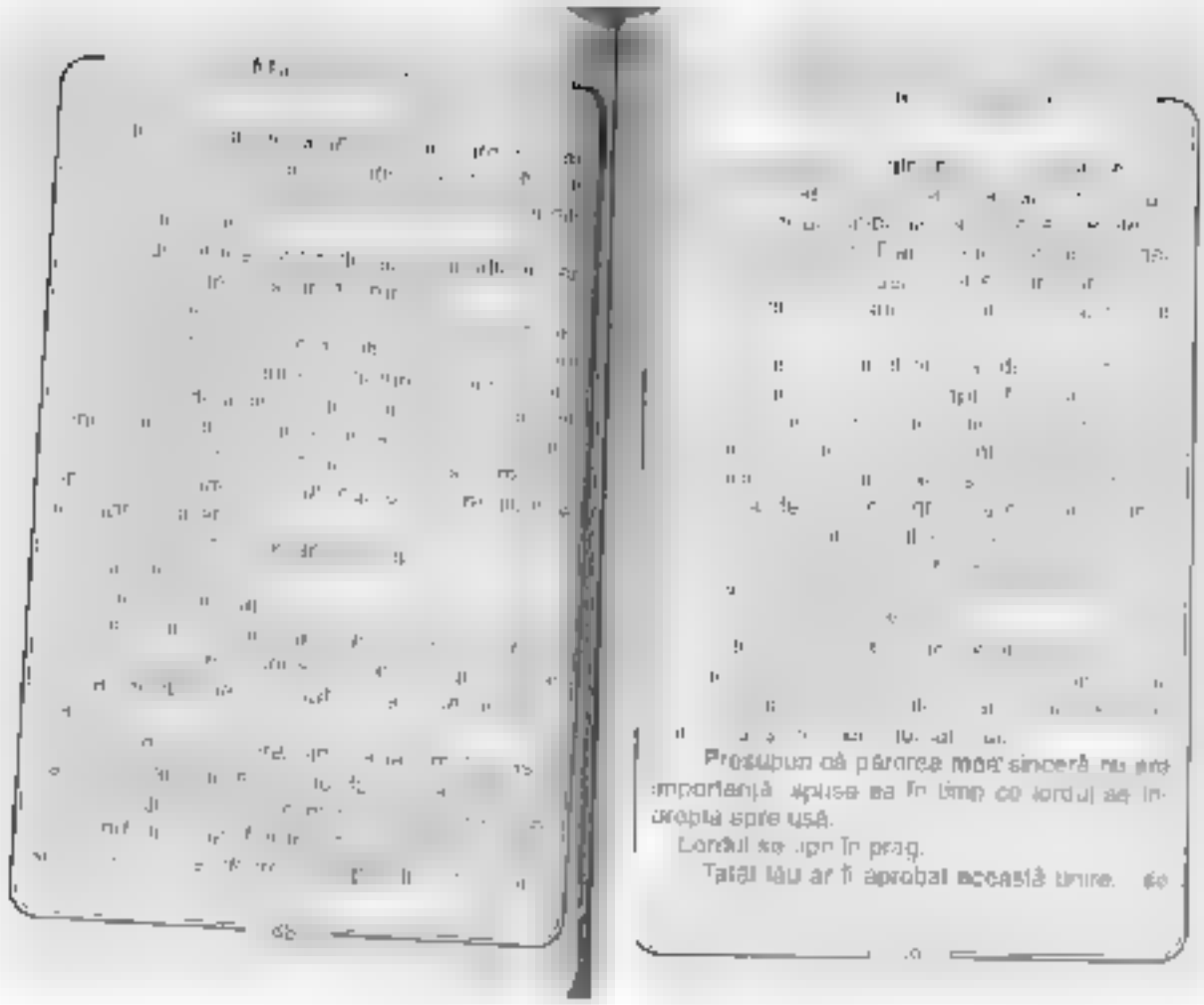

Presupun că părerea mea sinceră nu are
importanță aceasta în timp ce lordul se în-
drepta spre ușă.

Lordul se opri în prag.

Tatăl tău ar fi aprobat această unire.

adresă ironică. Este de dorit să explici mai
nepoatei tale. Este clar că nu are idee c
rebuie să te porți în societate. Îi aruncă
greu o privire scrutătoare. Ziua căsătoriei
tre va fi exact de azi într-o lună.

Patru

În ziua nunții Allegrei e plo
ă mai, apa a scos florile de mat
pe străzi și a deteriorat cămășile scrobite ale
domnilor. Cei o sută de invitați la nuntă de la
St George's, Hanover Square, păreau că ar
ști de pășă erotică ale căror penaje pito
rești au fost grav maltratate de elementele na
ii.

Trandafirii roz ai Allegrei erau pleoștiți la fel
cum era și mama ei. După patru săptămâni de
îngrijiri adresate mai ușii sale de a găsi o

oi. Pinkney a tăbărît asupra ei, ochii lui de
tăi sfredelindu-o, de parcă ar fi vrut să-i
pungă mina

ar vina este în întregime numai a ta. Pe
pământ virtuos tău – unul foarte străjuit

ului

lui Ingles buzele cărnoase şi aruncă o privi-
re arţie în direcţia lordului.

nit iar tu ţi-ai îi respectat familia, acceptînd
alegerea mea.

Allegra aflase un locru lui Pinkney nu îi
plăcea cînd cineva avea o poziţie socială supe-
rioară lui. El era în stare să renunţe şi la prie-

dată ce va deveni contesa de Wyndham

Îmi pare rău, tată vitreg, deşi, dacă înţe-
cu Lordul Wyndham pare
mai avut

Allegra

Sa
pentru
ului
plen neutru

Privi spre mama ei, împotrivind sprijin, dar
apoasta se mulţumi să facă o letargică mişca-

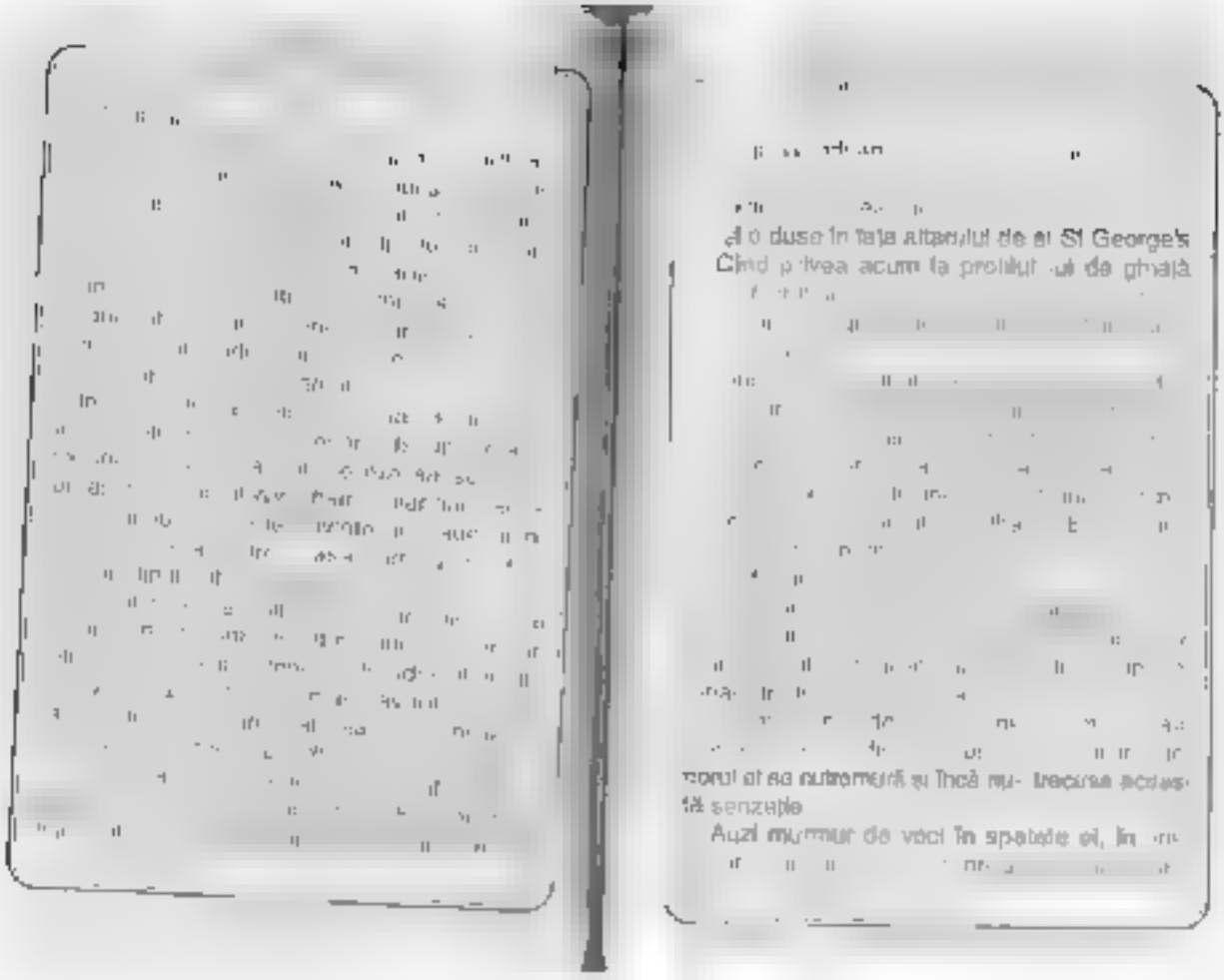

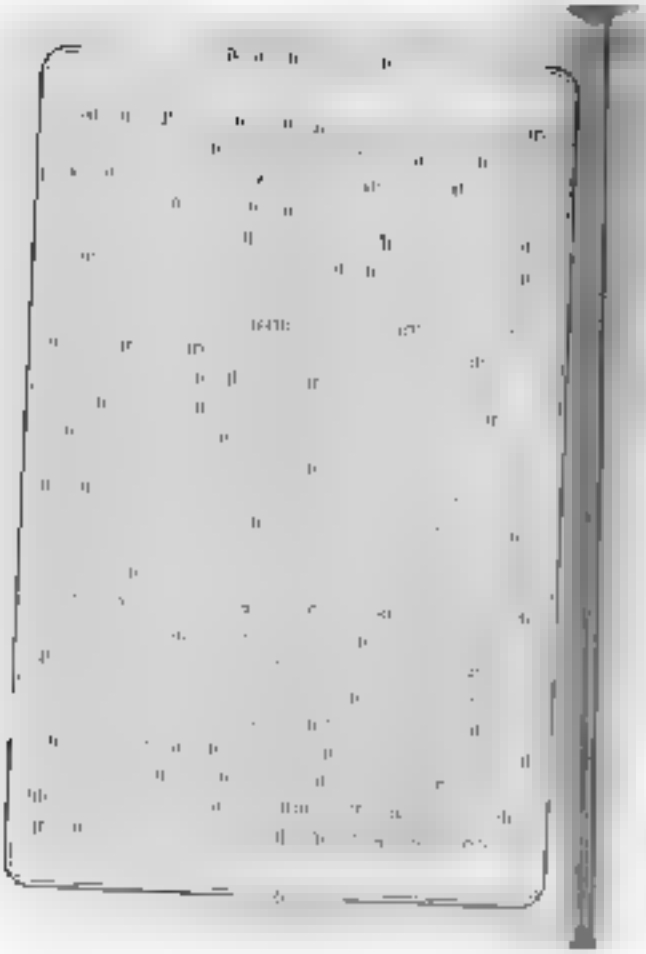

· Așaaa, care Ți-ducea la St.George's, el nu făcea altceva decît să ridice din umeri și să spună:

— Nu ar trebui să asculți de bîrfe!

— Nu ascult. E o încercă să-și domolească vaca care îi țiuiuie. Dar asta este mai mult decît o bîrfă, nu-așa?

[redacted]

vorbească și am înțeles și eu cum s-a ajuns aici.

— Nici nu te cobîlesc cu așa, nici nu știi

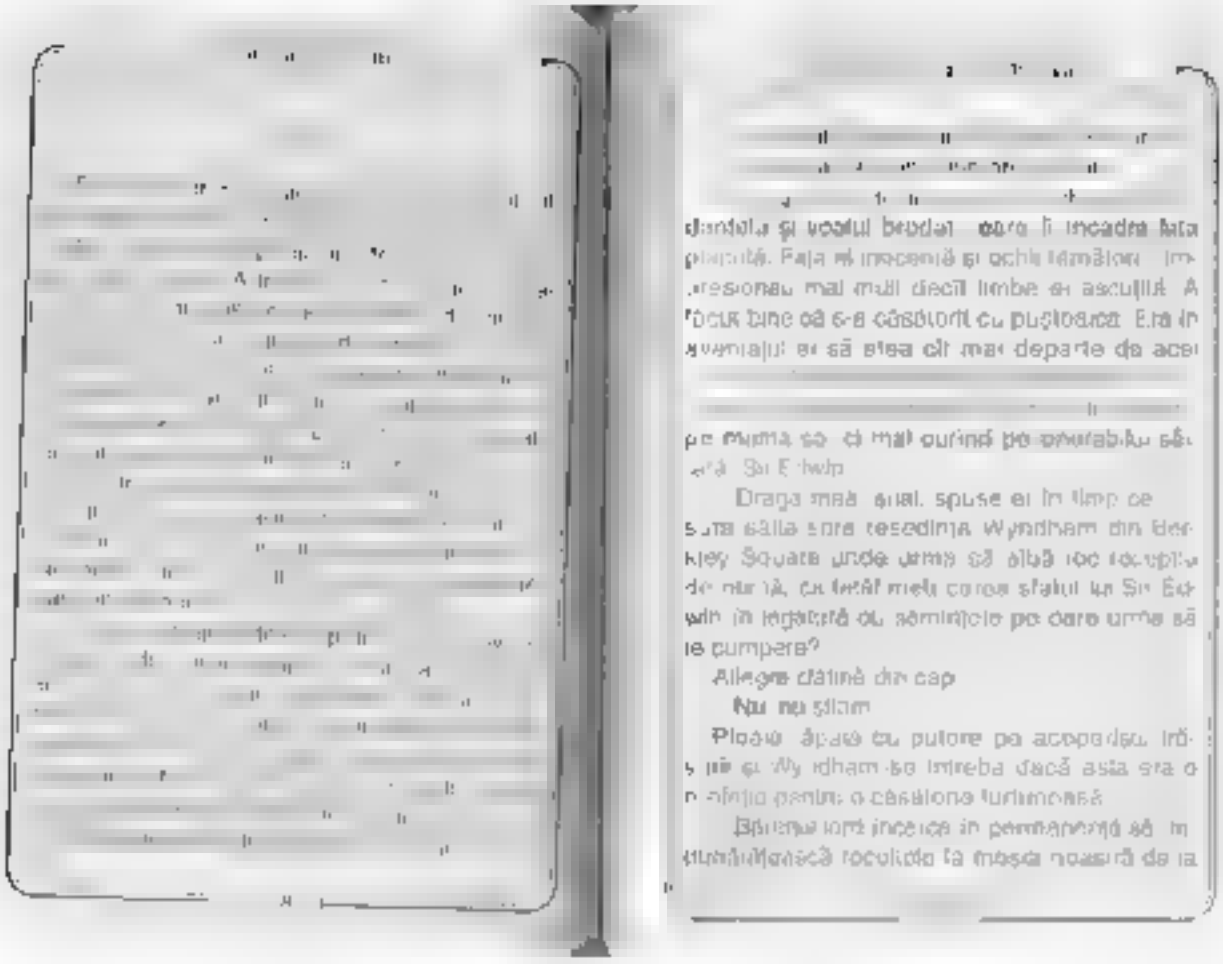

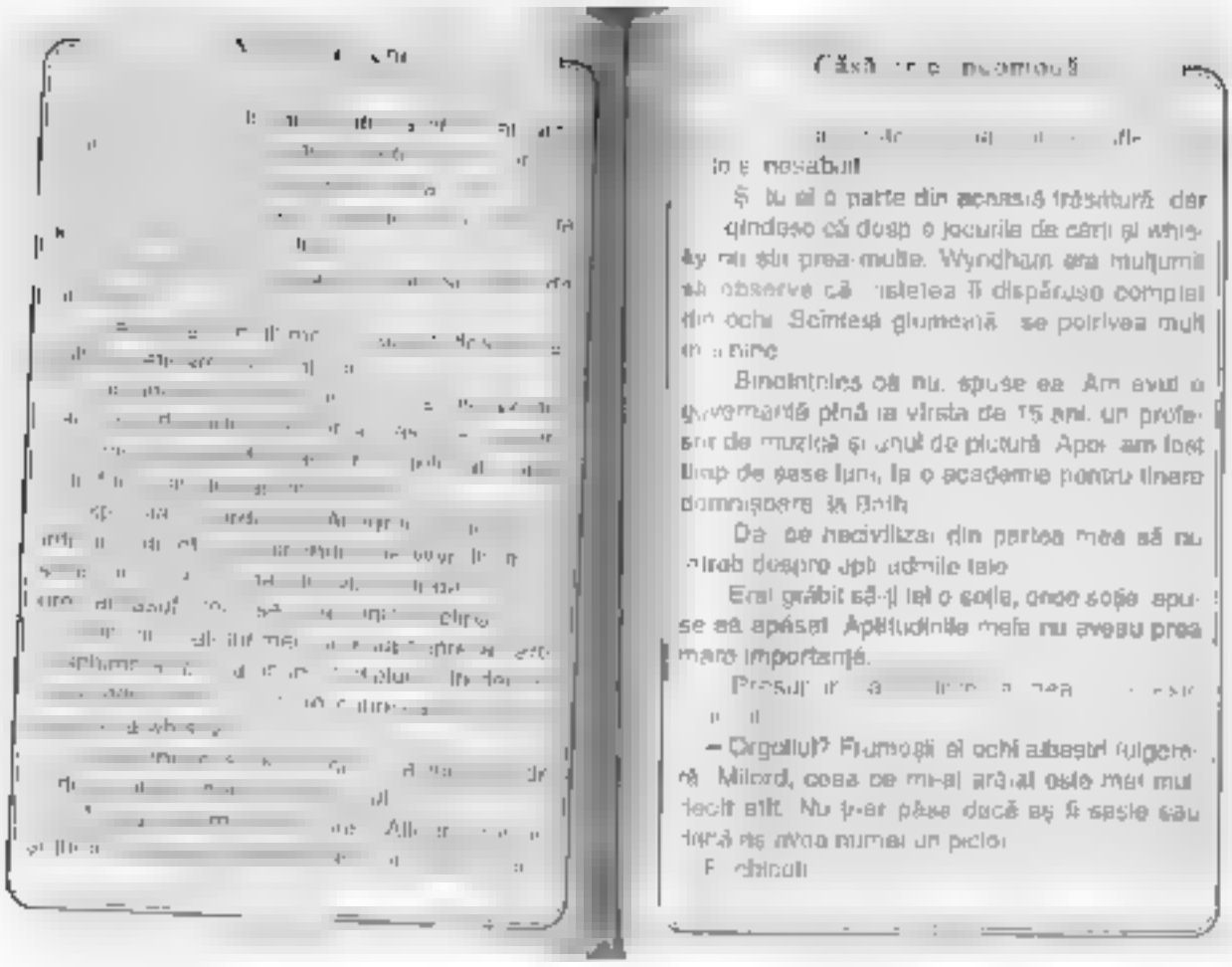

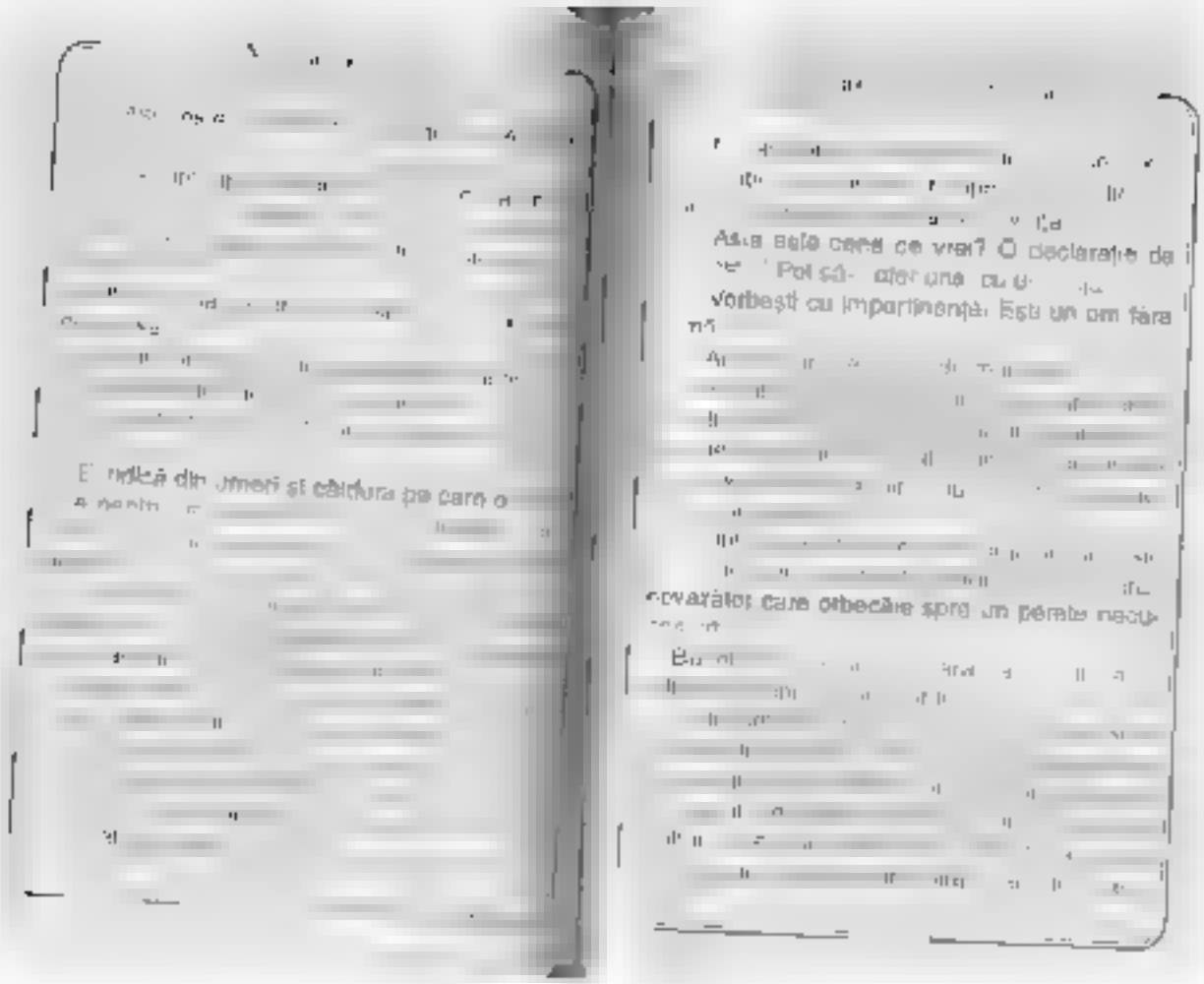

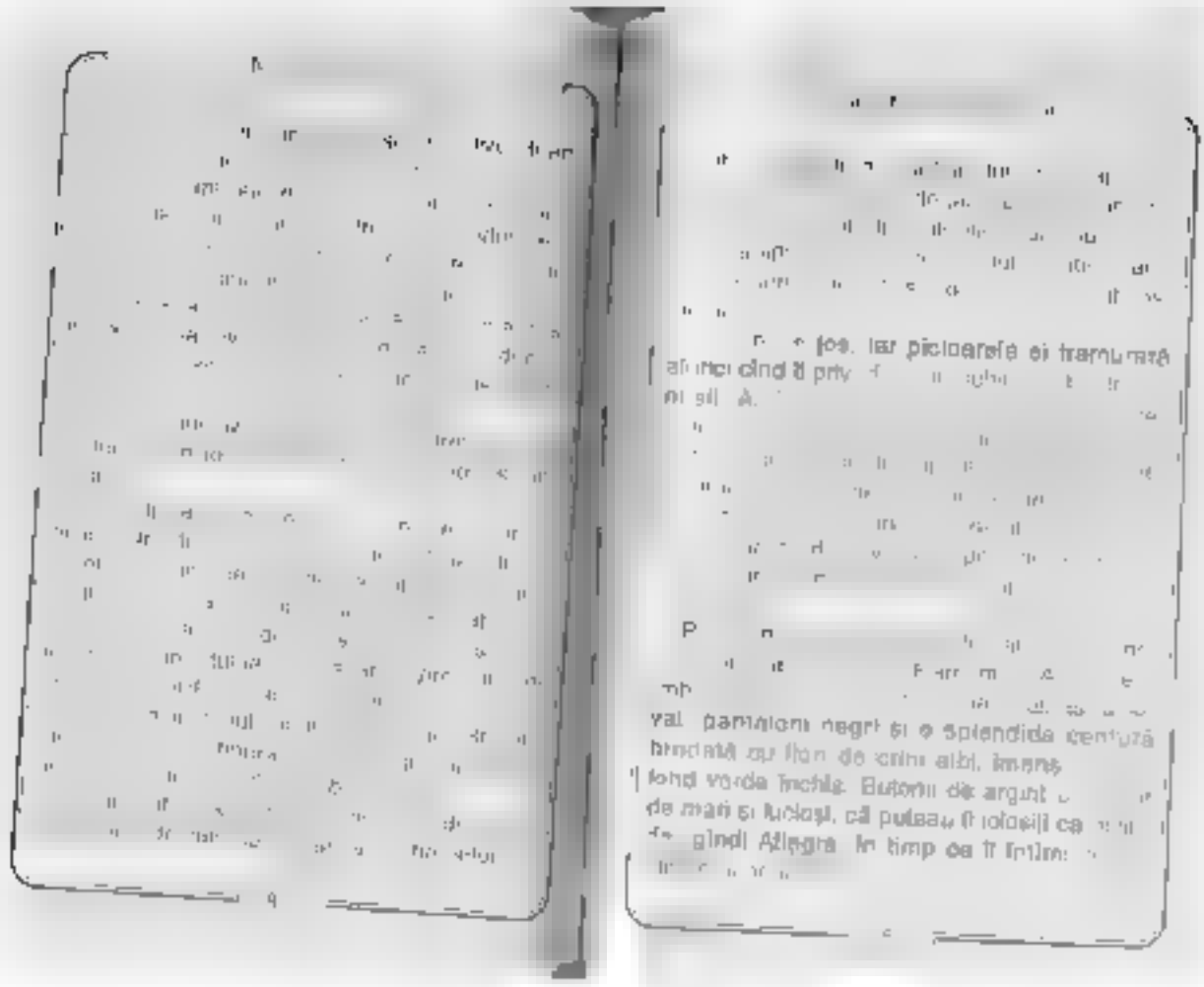

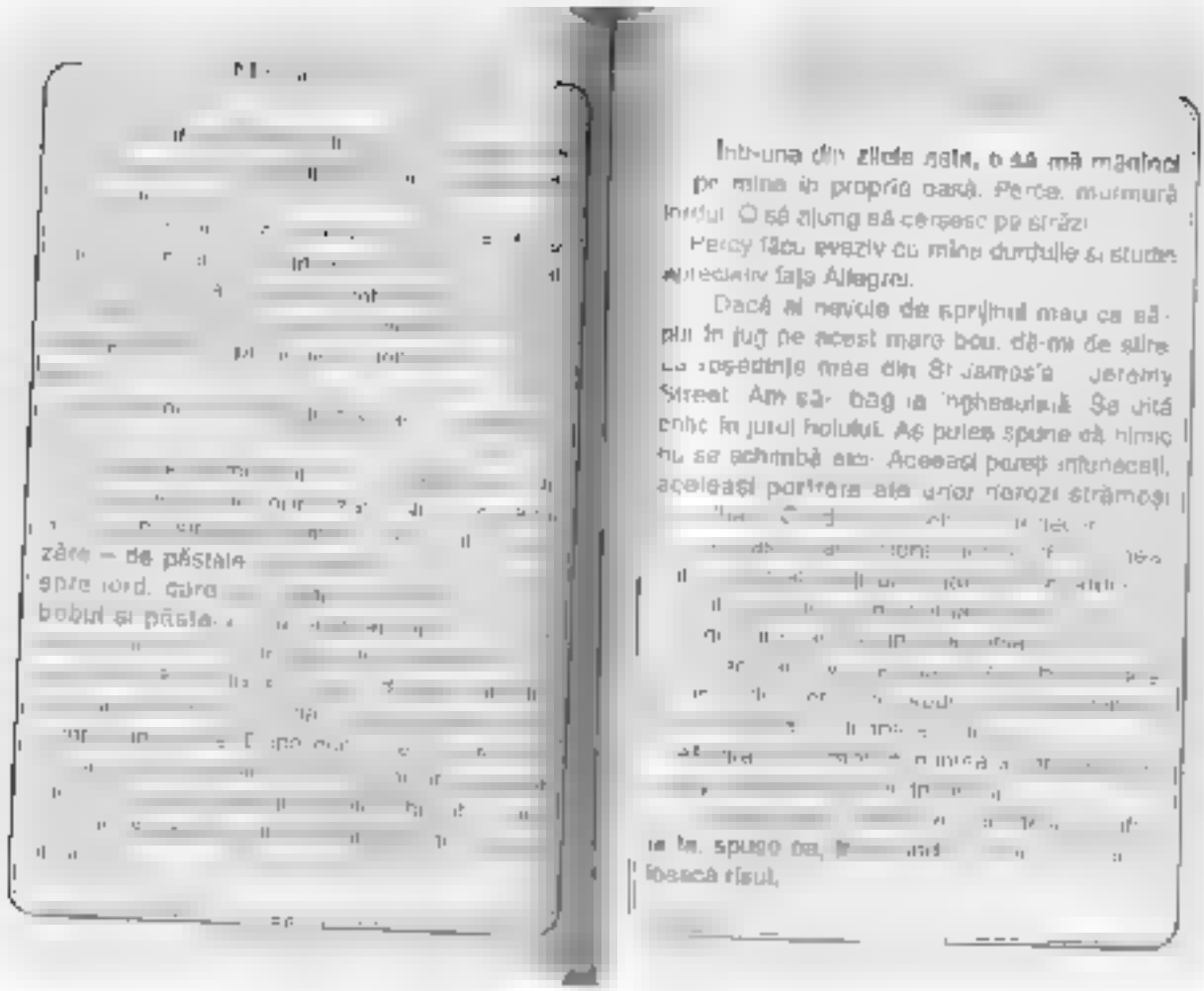

zare – de păstaia
spre nord. Gura
bobul și păsla

Într-una din zilele astea, o să mă mănânci pe mine în propria casă. Perce, murmură lupul. O să ajung să cersesc pe străzi.

Percy făcu eveziv cu mâna dumitale și studie atent clasicul fals Allegro.

Dacă ai nevoie de sprijinul meu ca să-pui în fuga pe acest mare bou, dă-mi de știre. La așezămintele mele din St James's Jeremy Street. Am să-l bag la închisoare. Se uită cruciș în jurul holului. Aș putea spune că nimic nu se schimbă aici. Aceeași pereți întunecați, aceleași portrete ale unor nerozi strămoși

le-o spuse cu, [illegible]
lăsacă râsul.

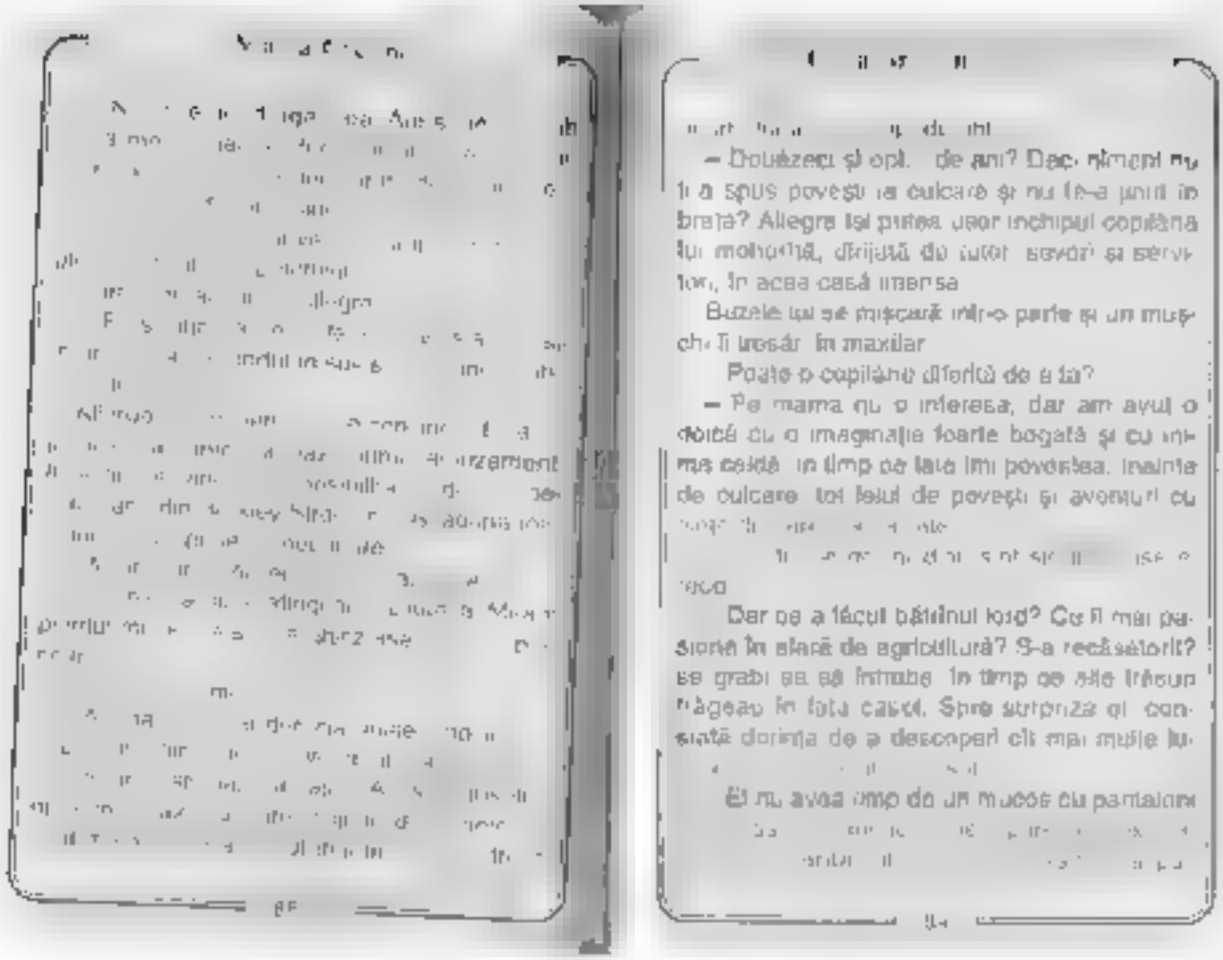

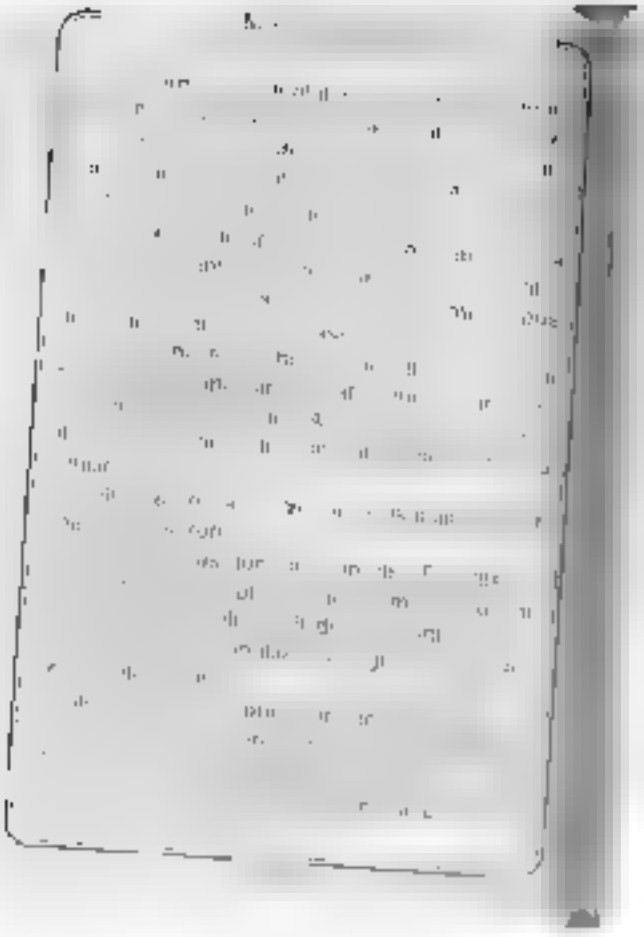

observa. Nu purta decât inelul cu sigiliu. E ... părea cu mult mai dispus de... vână la exte...

...ventru a scăpa de debitori. Constată că îi ...acea plăcere să discute cu soțul ei. Acest schimb de... acutaș sentiment cald ne care îl simțea ...dod de... ea un nou prieten.

Toleranța nu era una din trăsăturile de caracter ale lui Brau. Acesta îi aruncă o privire cercetătoare, ca și cum ar fi măsurat adâncimea cunoștințelor ei despre lume.

În momentul de față probabil că discuția Broască nemorocoasă cu limba lui ascuțită.

Ea îi... și zâmbi în sinea ei, dar și pe buze...

Regentul, în mod sigur, nu duce lipsă prezenței lui de odihnește, spuse ea, dorind cu disperare să-i arate lui Wyndham că nu era o simplă jarăncuță gnomică. Străbătu prin ...

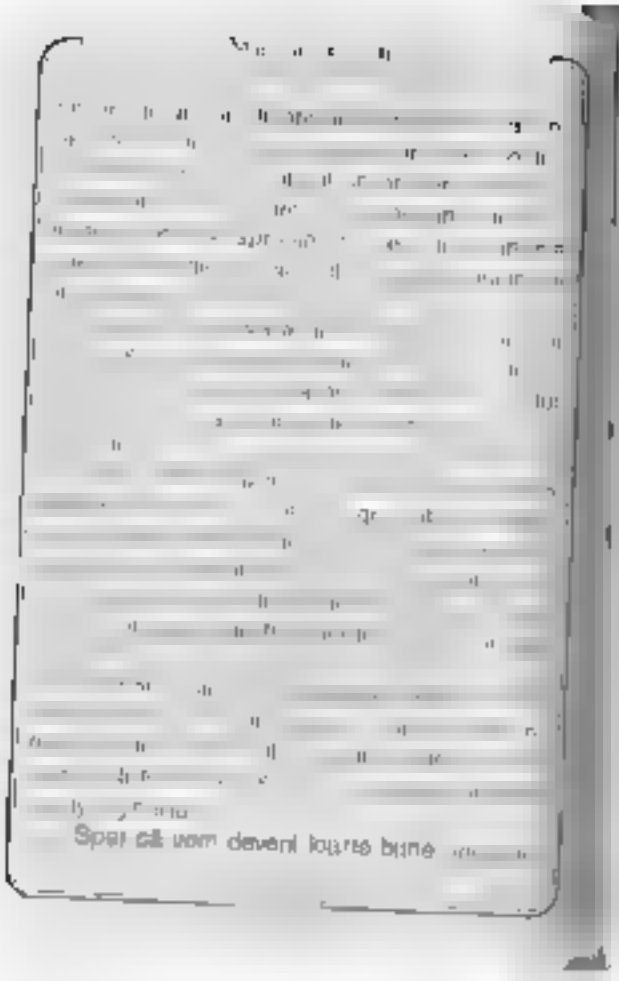

Spor că vom deveni foarte bune

genul matroanei dar Allegra nu fu în stare să răscoacă un răspuns potrivit în timp ce mătuşa aşeză pe nas ochelarii şi începu să-l cerceteze.

Doamna Lucrezia Fishwood a fost unul din primii musafiri care au sosit. Ea îl întîlnise Allegrei vîrful degetelor în chip de salut şi o cercetă atent prin monoclu.

Îndrăznesc să spun că te pricepi foarte bine cum să pui mîna pe un soţ bogat. Allegra, spuse ea pe un ton ridicat. Privindu-te o simplă fată de la ţară, nu mi-aş fi putut închipui

[illegible]

Lordul se aplecă înainte şi murmură

– Presupun că doamnele care sînt în prezent pensionare la Chepperham sînt bune de înşelat pentru mele tinere. Altfel de unde să învăţ?

Gura doamnei Fishwood rămase deschisă, la capătul frînghiei.

Asta este culmea. Cu o încruntare, ea se retrase spre salon.

Allegra îl privi lordului. Un zîmbet recunoscător. Ar fi vrut ca el să-i întoarcă zîmbetul

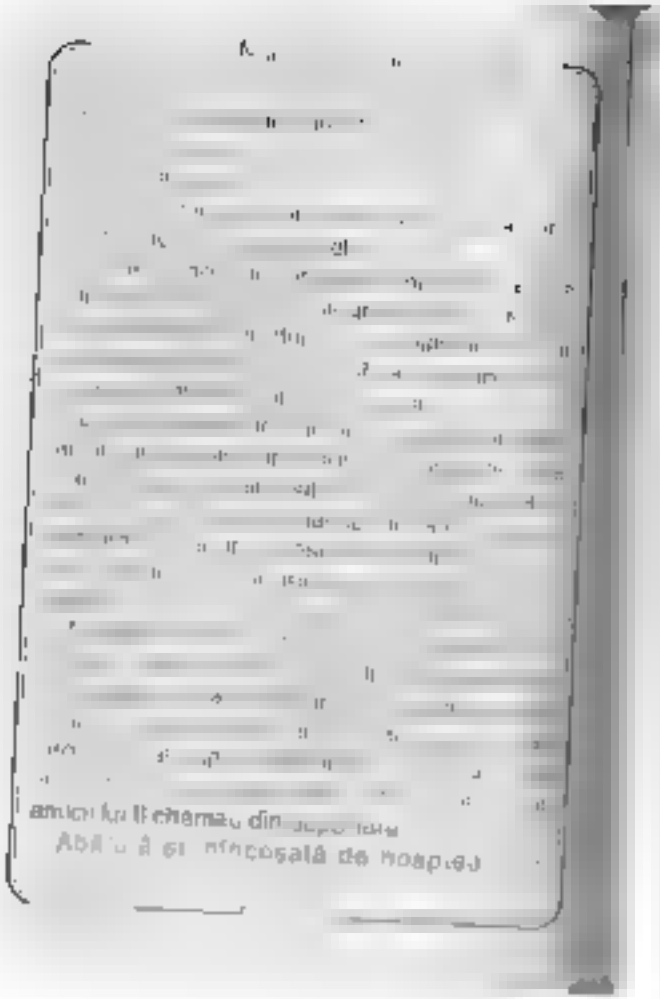

amicii îl chemau din depărtare
Abia s-a stins noaptea

irma, Allegra luptă cu dorința de a fugi de preferință la locuința mamei sale irlandeze din Half Moon Street. Ieșirea a fost ca o sfidare, chiar din ziua în care Shelley a informat-o că Allegra urma să-i devină soție - indiferent de obiectivele pe care oricine le-ar ridica.

Acea zi părea atât de îndepărtată!

Allegra era acum o porțelană diferită. Toate notițele copilăriei erau acum uitate și terminate din ziua în care tatăl vitreg îi ceruse să se căsătorească cu Ezra Skelton. Nici chiar în cele mai nebunești vise ale ei nu s-a gândit că ar putea fi părăsită sau chiar inițiatoare a seriilor de evenimente care au dus-o până la noaptea de față.

Până de teamă, se urcă în budoarul ei. Dimineața urma să plece cu Wyndham la York Shire pentru a petrece luna de miere la moșia unui rude îndepărtate. Dacă ar trece și asta mai repede! Ce o să-i spună lordului în fiecare zi, timp de o săptămână? Imba ei să va împotmoli, iar minciuni îi vă părea insuportabil închise. O săptămână întreagă în prezența lui!

Cu inima grea Allegra intră în dormitor. Hoțul sări din pat și vru să-și frece trupul și

nuca de picioarele ei. Ea îl luă în braţe

– Sînteţi rece ca o piatră de mormînt pînă, spuse Lucy. Iată de la bucătărie. [illegible] ajute să iasă din complicata rochie de mireasă [illegible] din satin. Ar trebui să fie cald, ca o spînzură [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

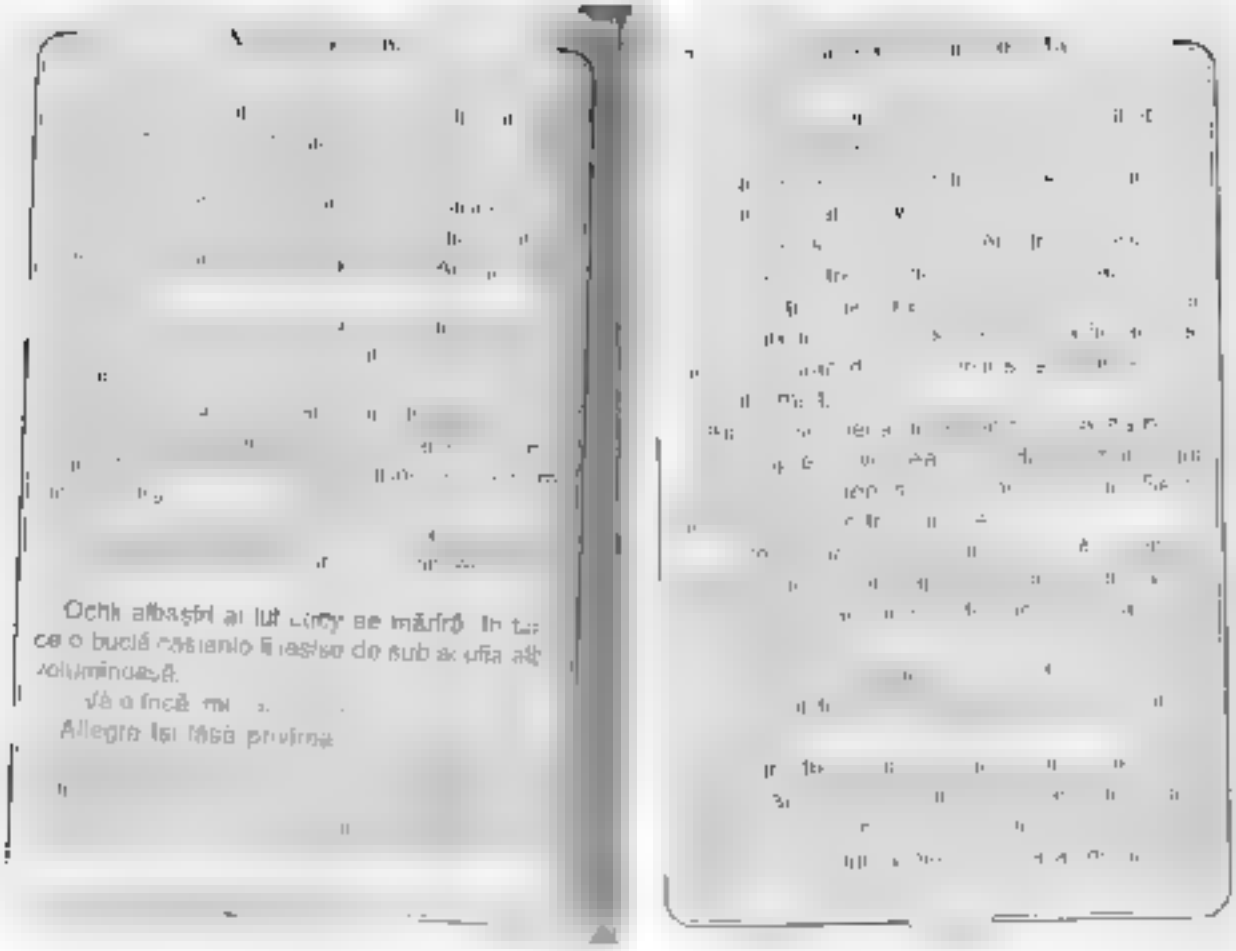

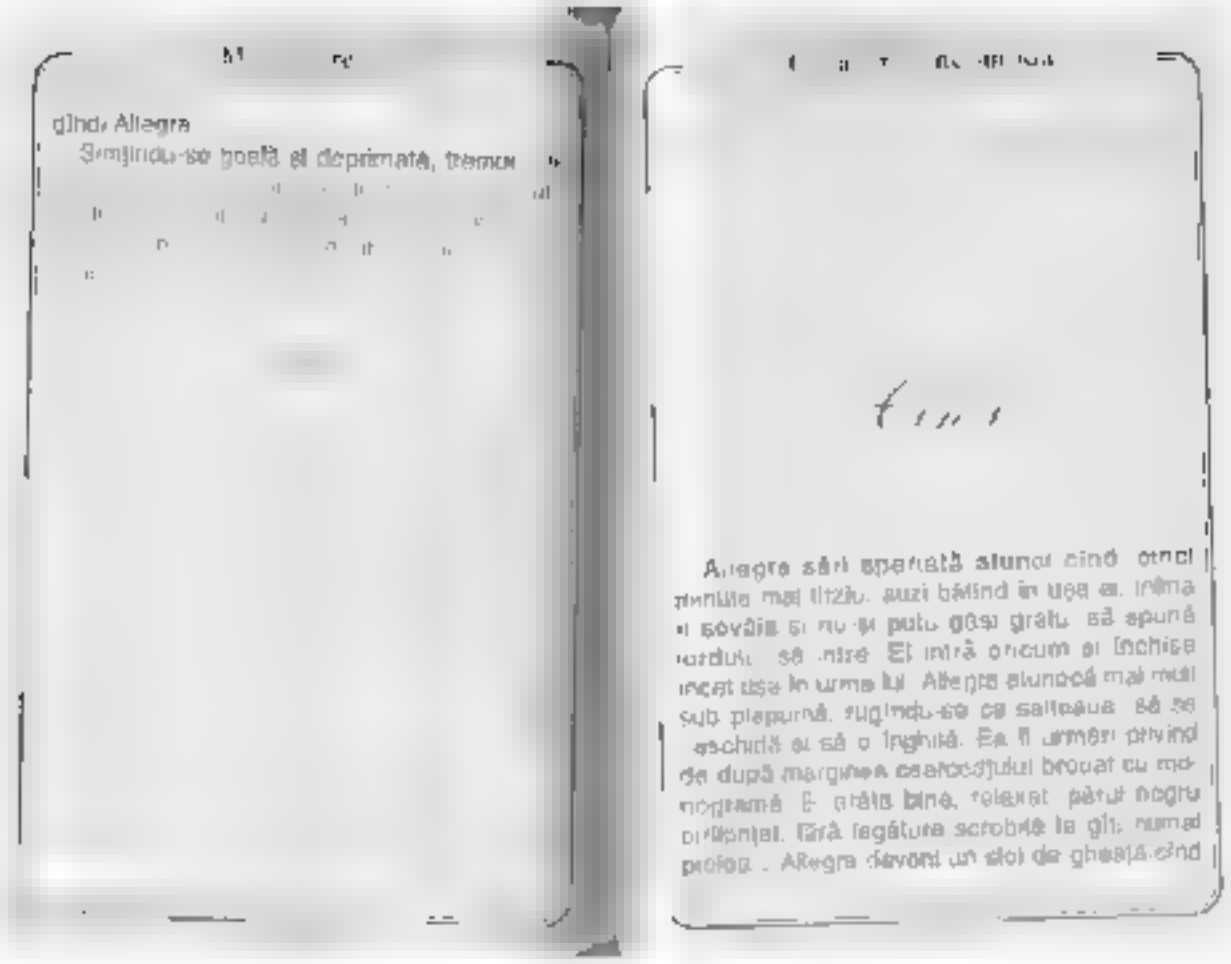

gândi Allegra
Simțindu-se goală și deprimată, tremur
Allegra sări speriată **atunci** când omul
minute mai târziu, auzi bătând în ușa ei. Inima
i sovăia și nu-și putu găsi glasu să spună
cuvântul să intre. El intră oricum și închise
încet ușa în urma lui. Allegra ghemuită mai mult
sub plapumă, strângându-se ca salteaua să se
deschidă și să o înghită. El îi aruncă privirea
de după marginea cearceafului brodat cu mo-
nogramă. E grăsuț bine, relaxat, părul negru
cârlionțat. Fără legătura scrobită la gât, numai
pielea. Allegra dăruind un țipăt de ghearță când

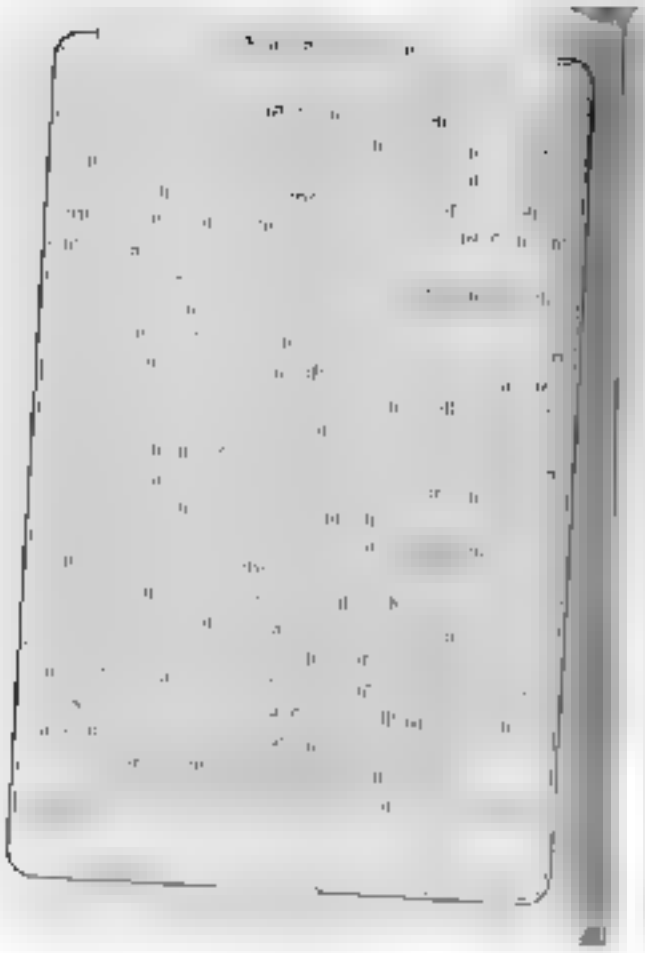

Călătoria imaginară

se, luptându-se cu dar alt acces de rîs. Imagi
inapoi pînă sub bancile. Atunci cînd el întorse
din nou mîna, ea se retrase, îndepărtându-se
ei ok de multă putere. Se temea că va lovi
de rușine.

Nu că ar fi ignorat vreodată în viață, dar to
tul era posibil. Întrucît viața nu era încă ter
minată. Ar fi dorit să fie încă o posibilitate să
încearcă de umilință, dacă ar fi încercat din
nou să o atingă.

Preotul pe Dumnezeul spuse el cu o strîm

rău.

Nu vreau... nu pot să accept... [illegible] că incapabilă să păstrez cuvintele prin [illegible] în[illegible] frază.

[illegible] Mă [illegible]

[illegible] ca să [illegible] de [illegible] ce [illegible] cea [illegible] creatură încât o dureau mâinile. Nu știa

– Nu mușc și nici nu am pretenția [illegible]

[illegible]

Nu ai motiv să-ți fie teamă de mine. După cum am spus, nu sînt un bărbat violent. Nu voi

[illegible]

[illegible] ridica mâinile asupra ta ca să te [illegible] depășesc.

În mod evident, judecînd după ochii ei mari [illegible] ea nu credea nimic. Spusă în contrapunct

[illegible]

[illegible]

[illegible]

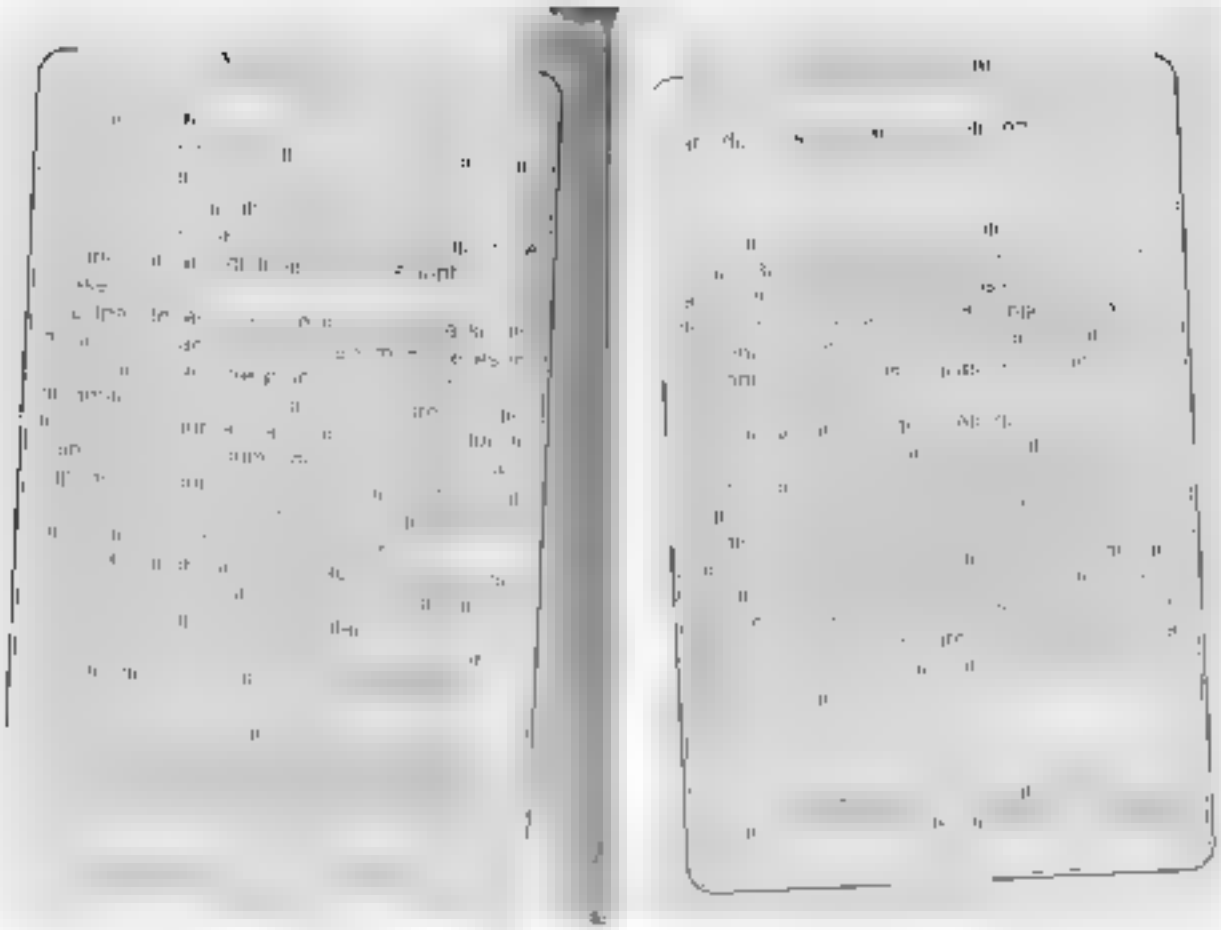

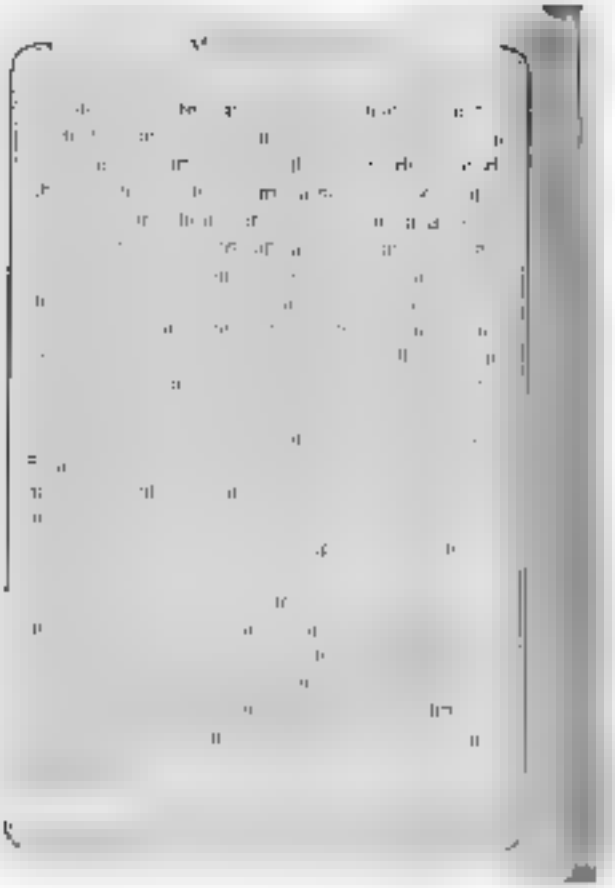

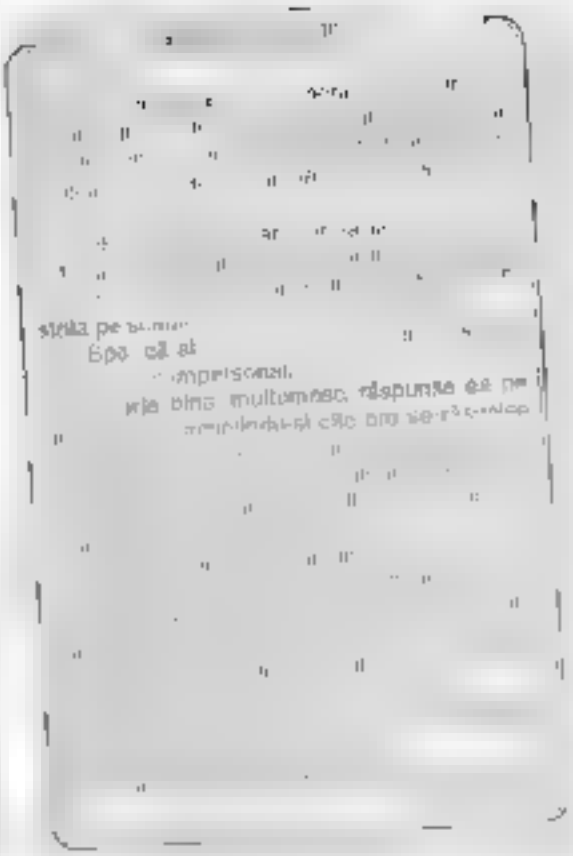

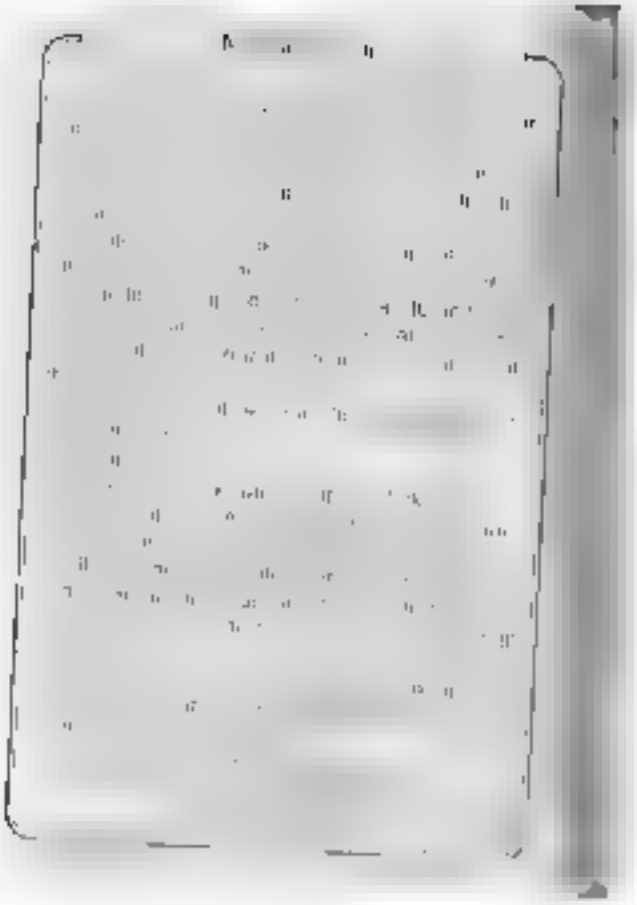

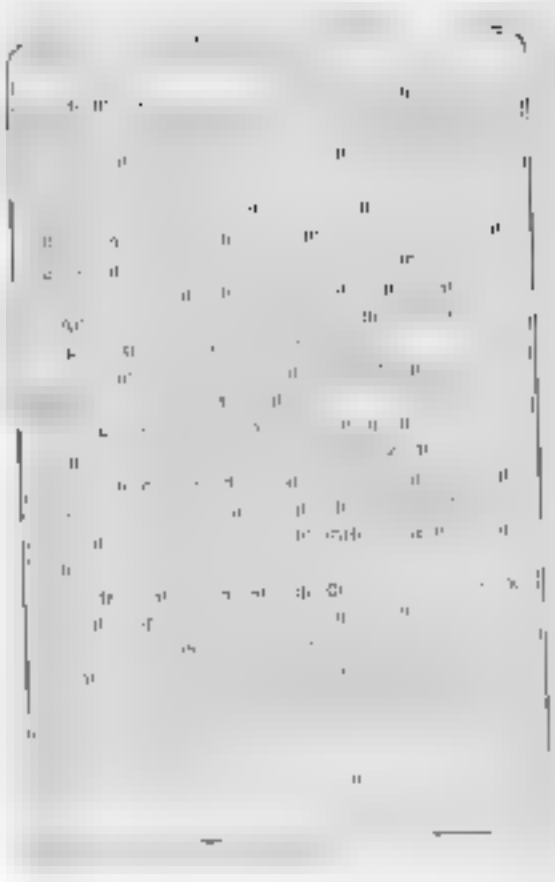

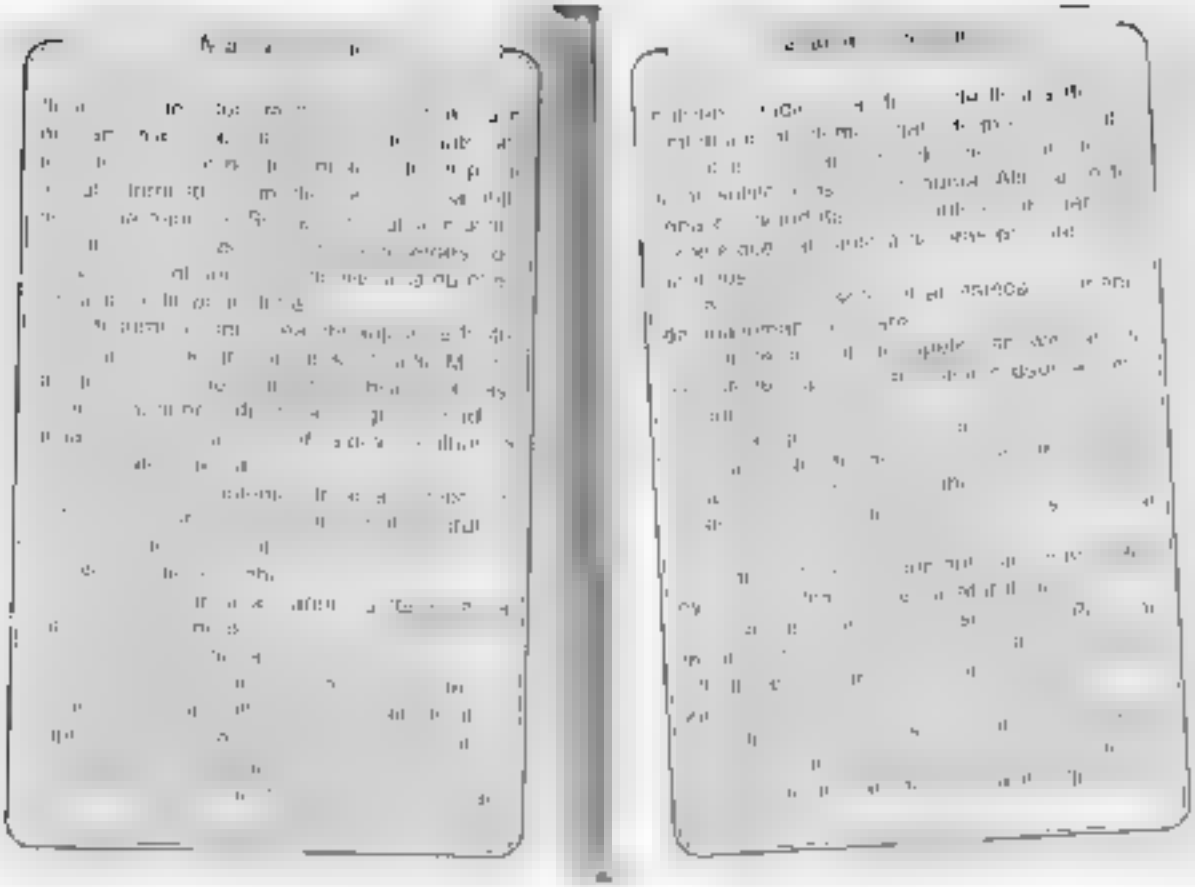

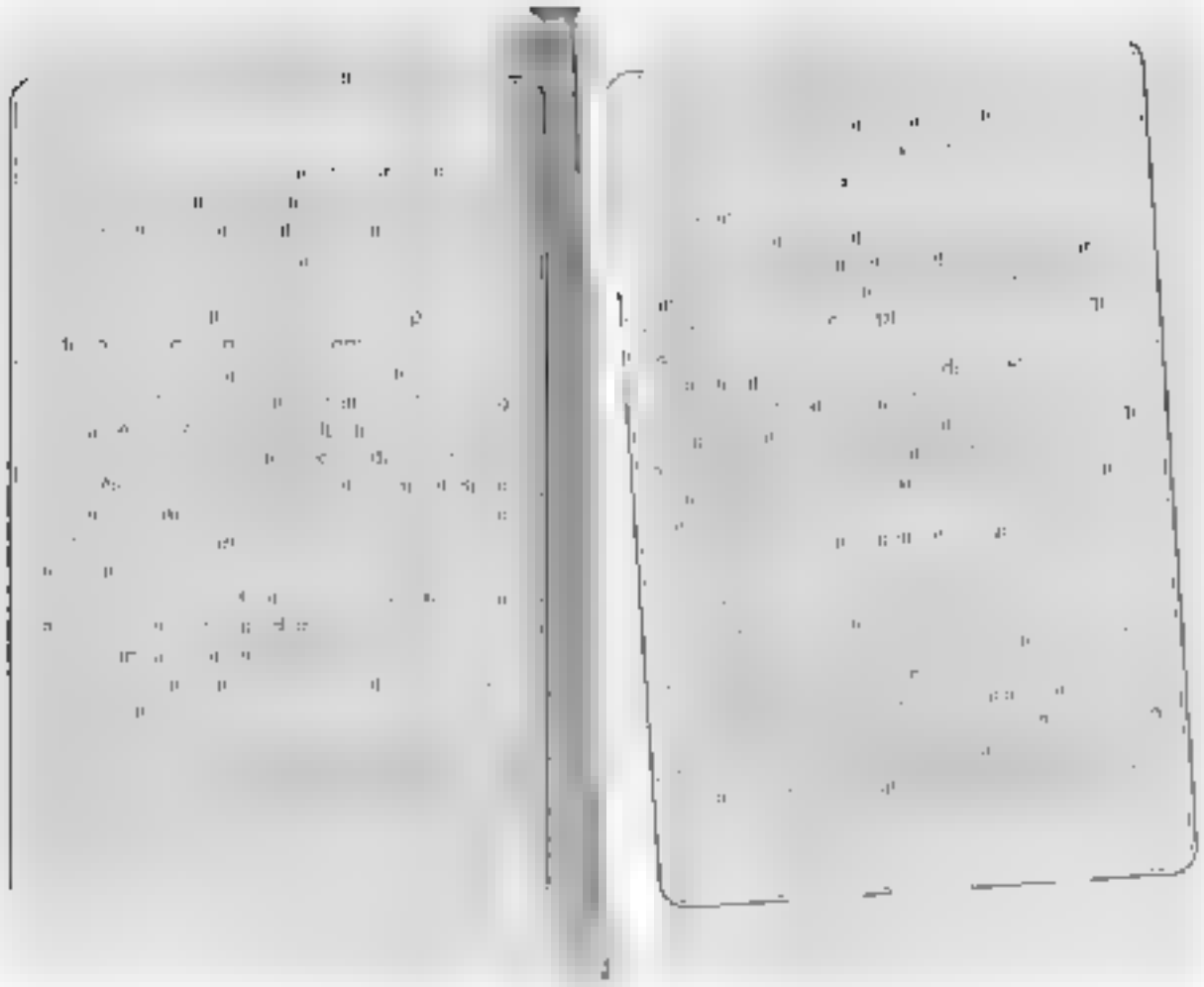

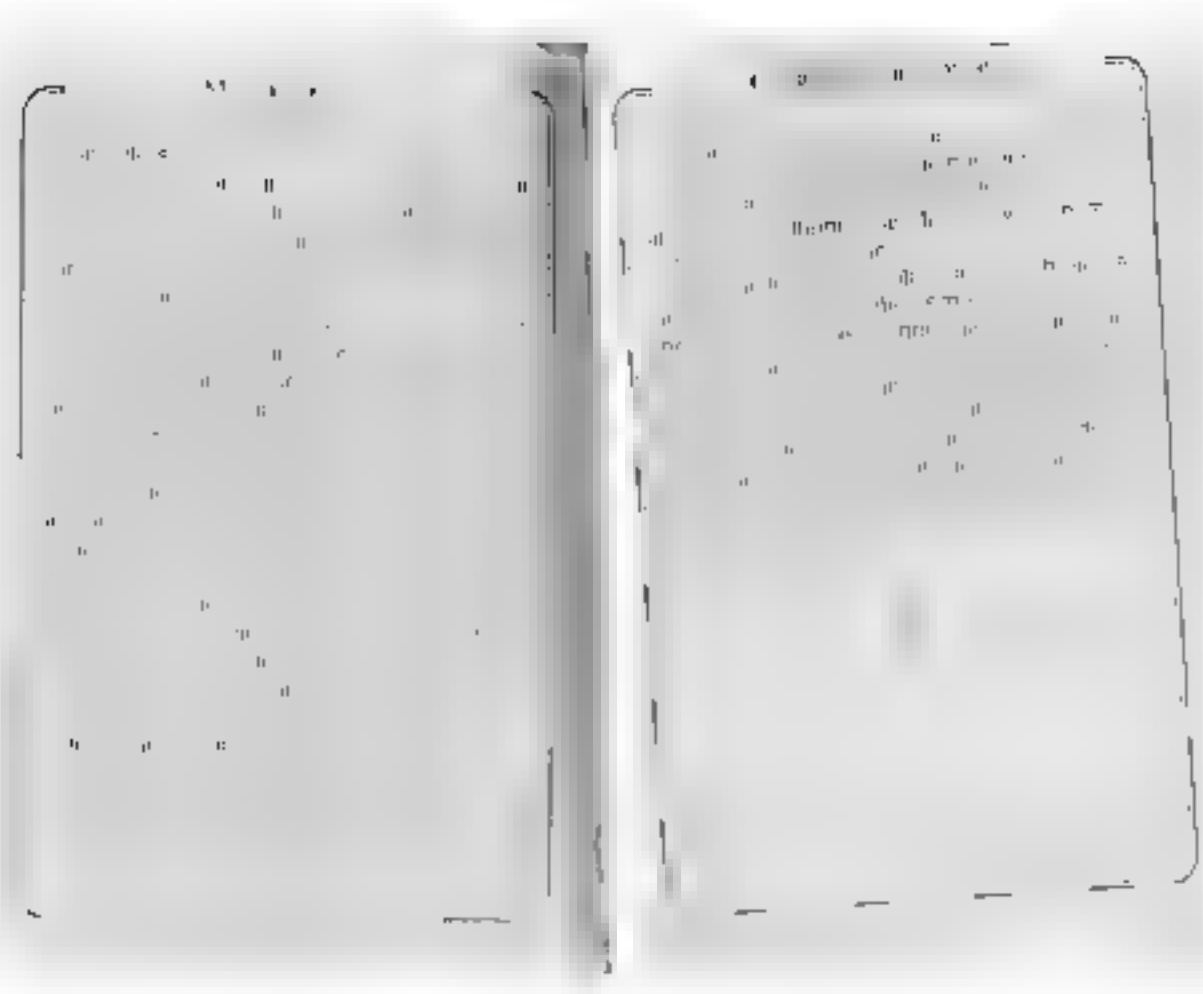

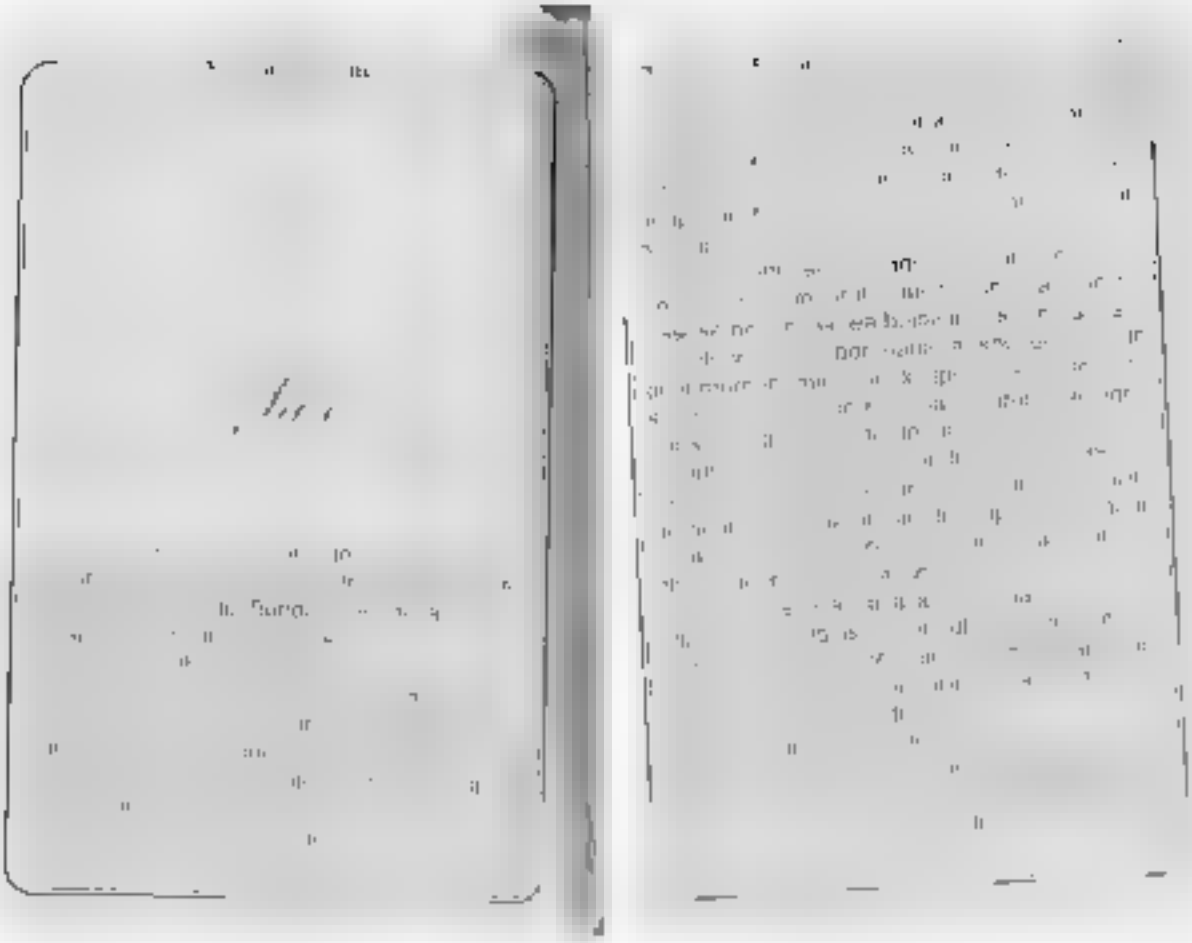

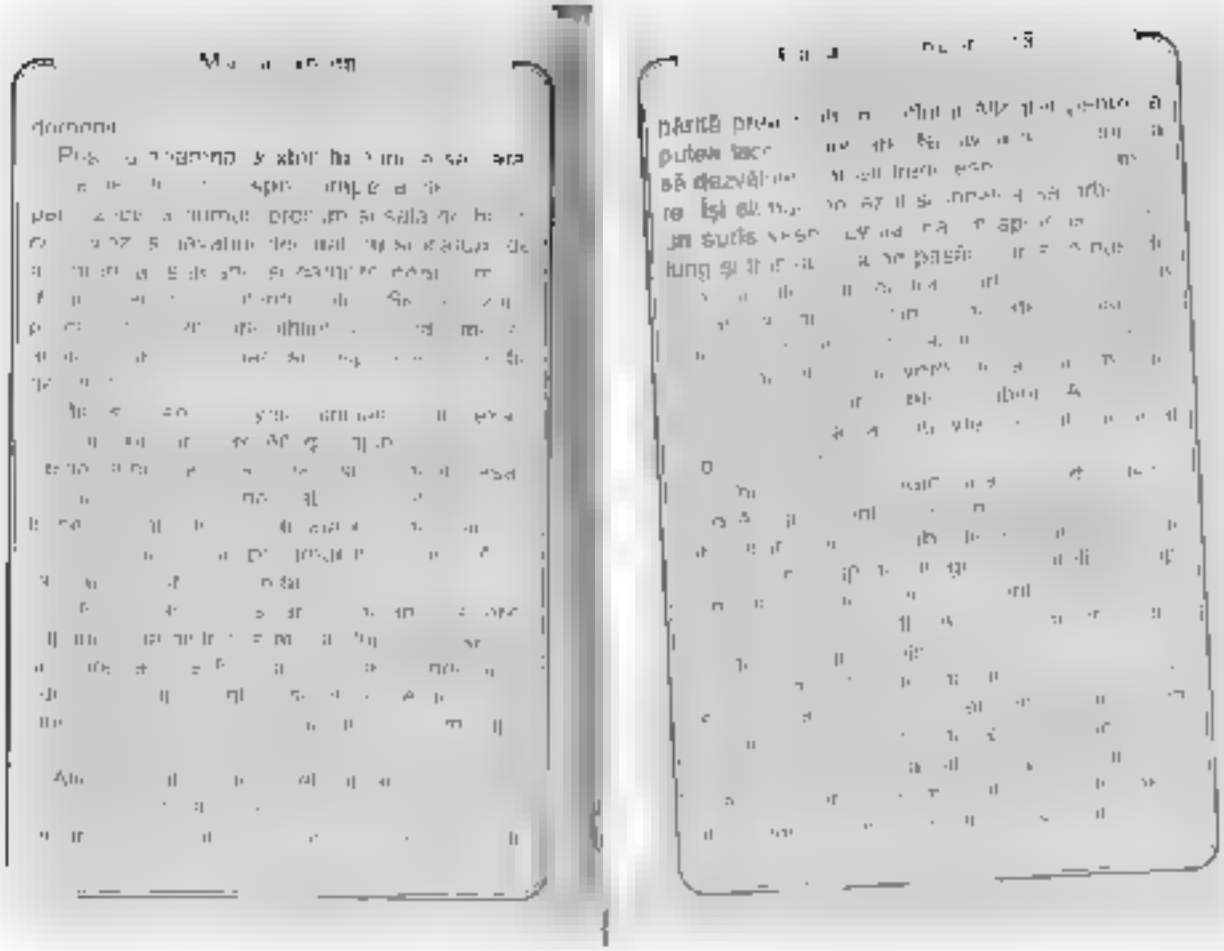

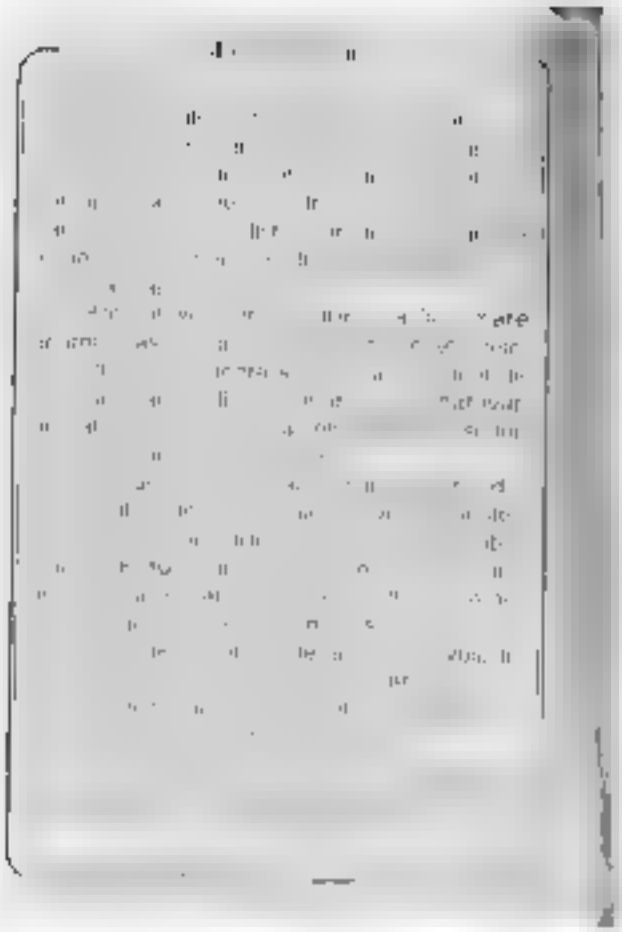

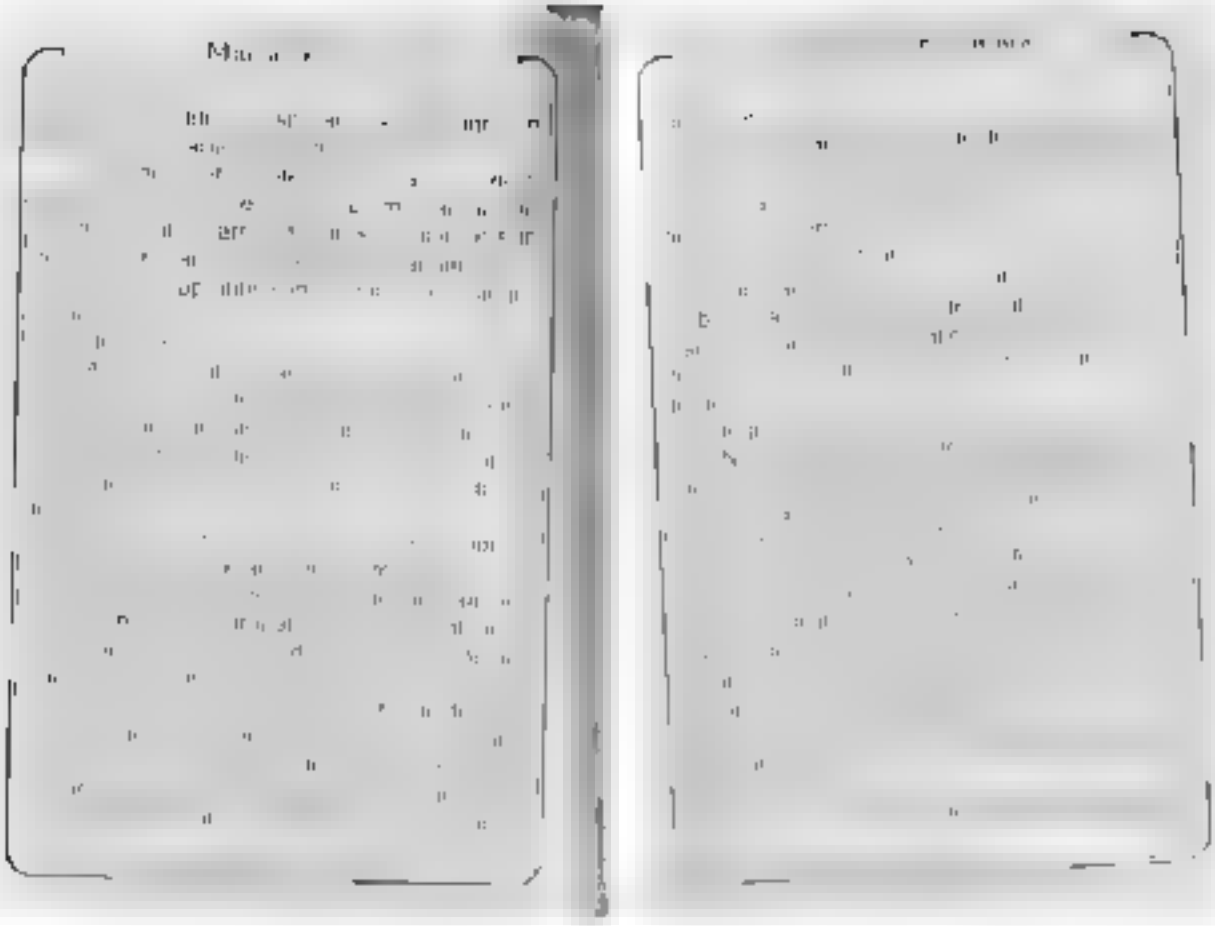

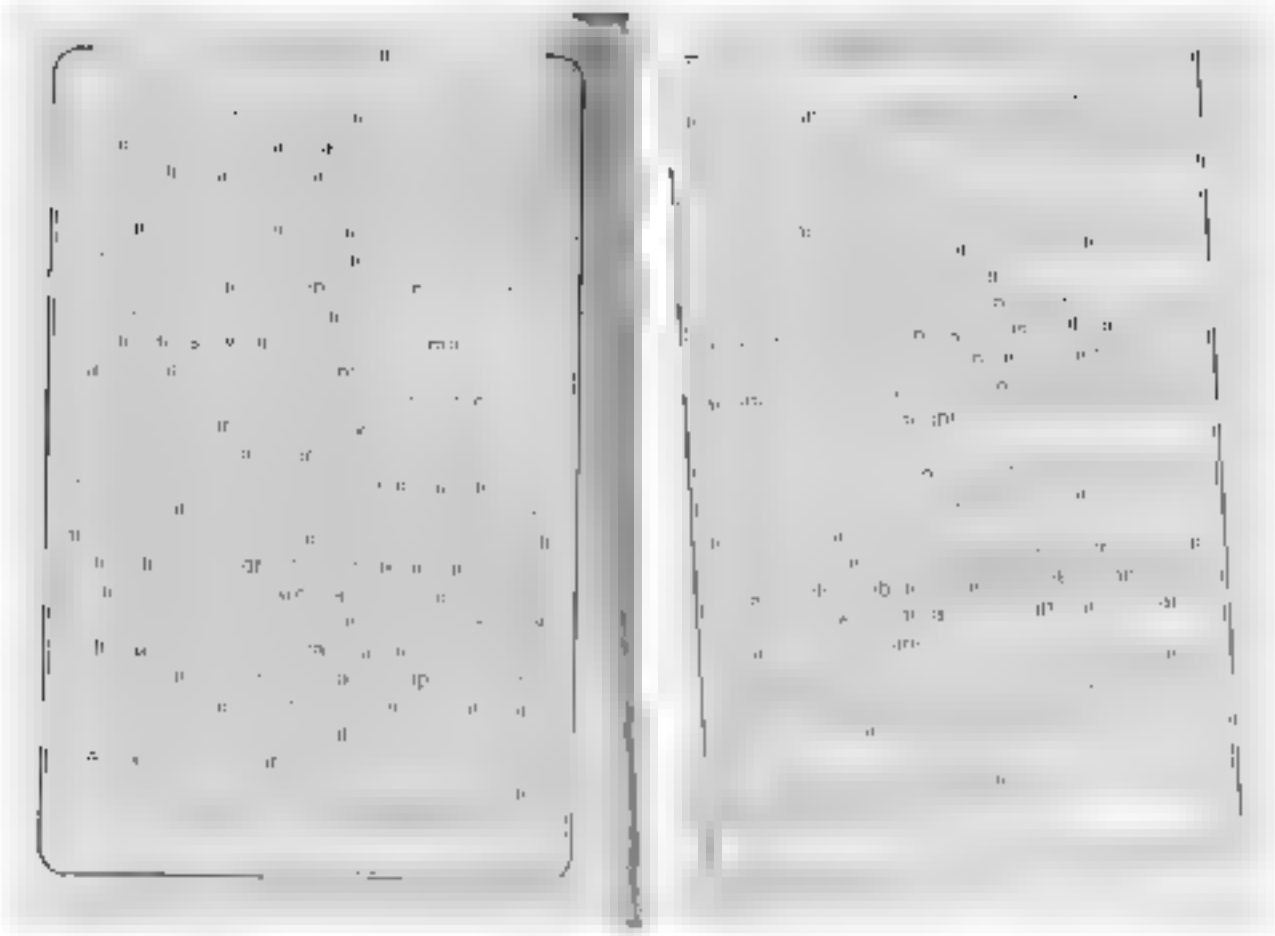

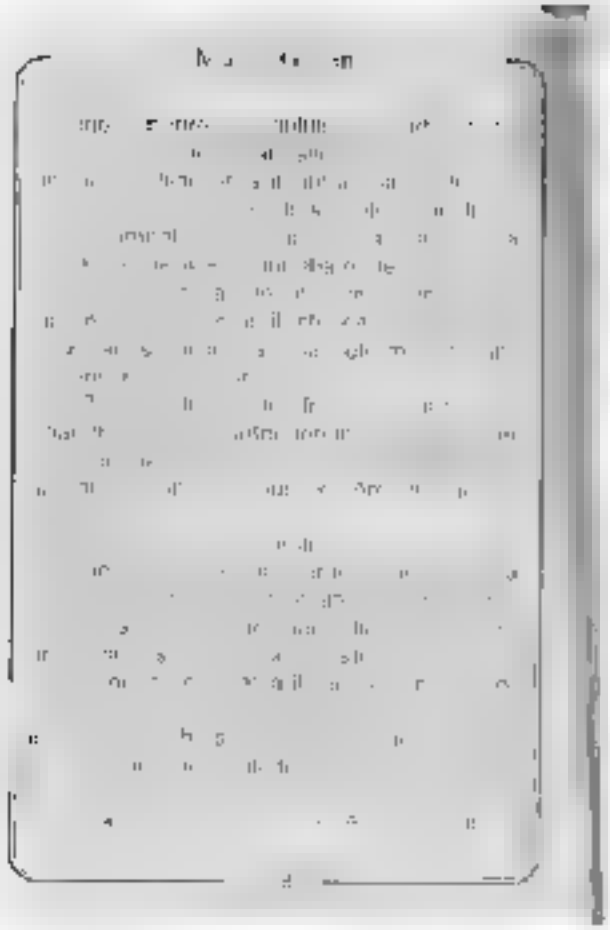

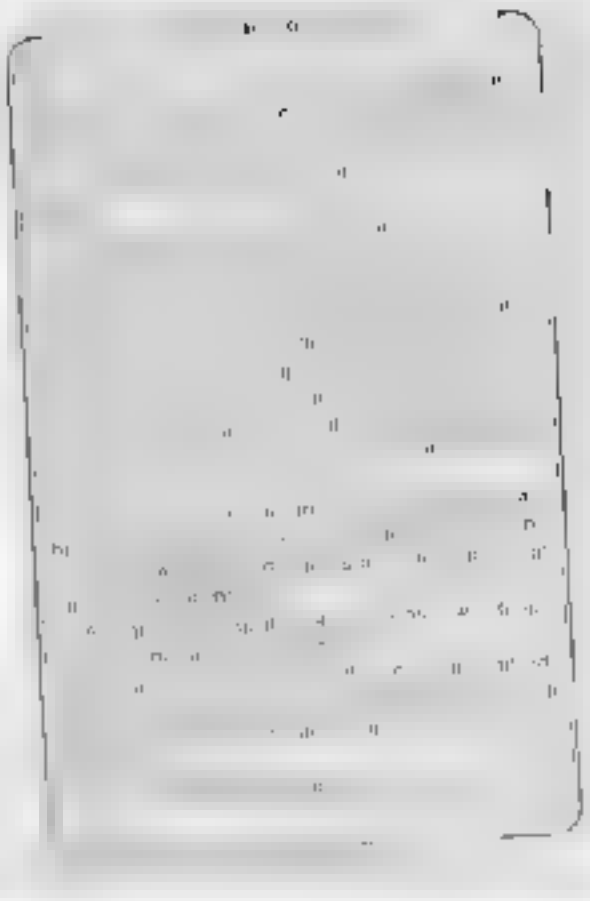

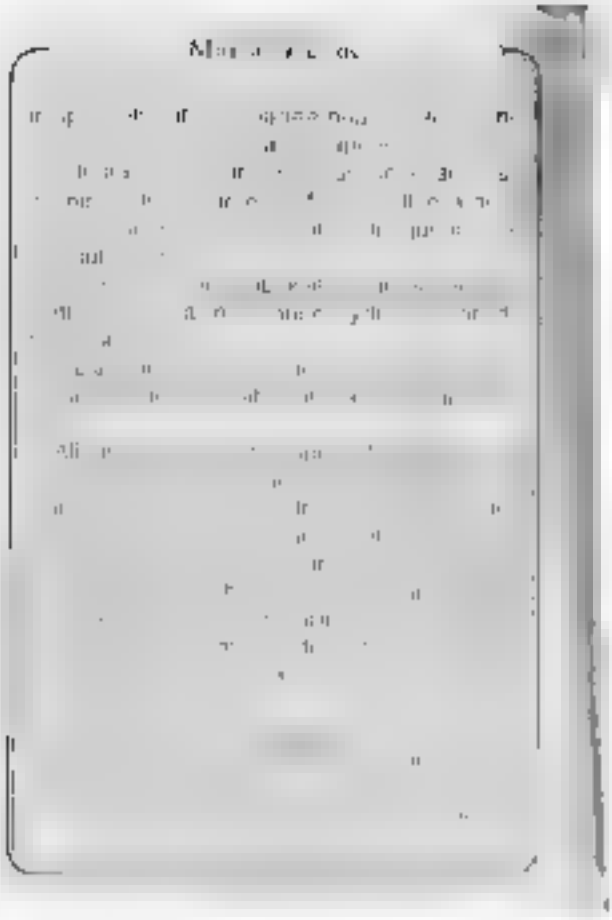

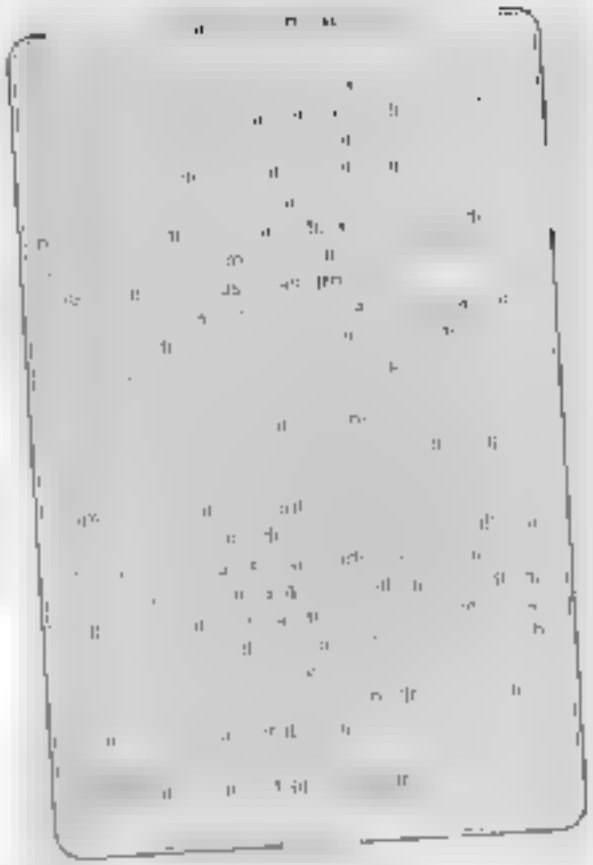

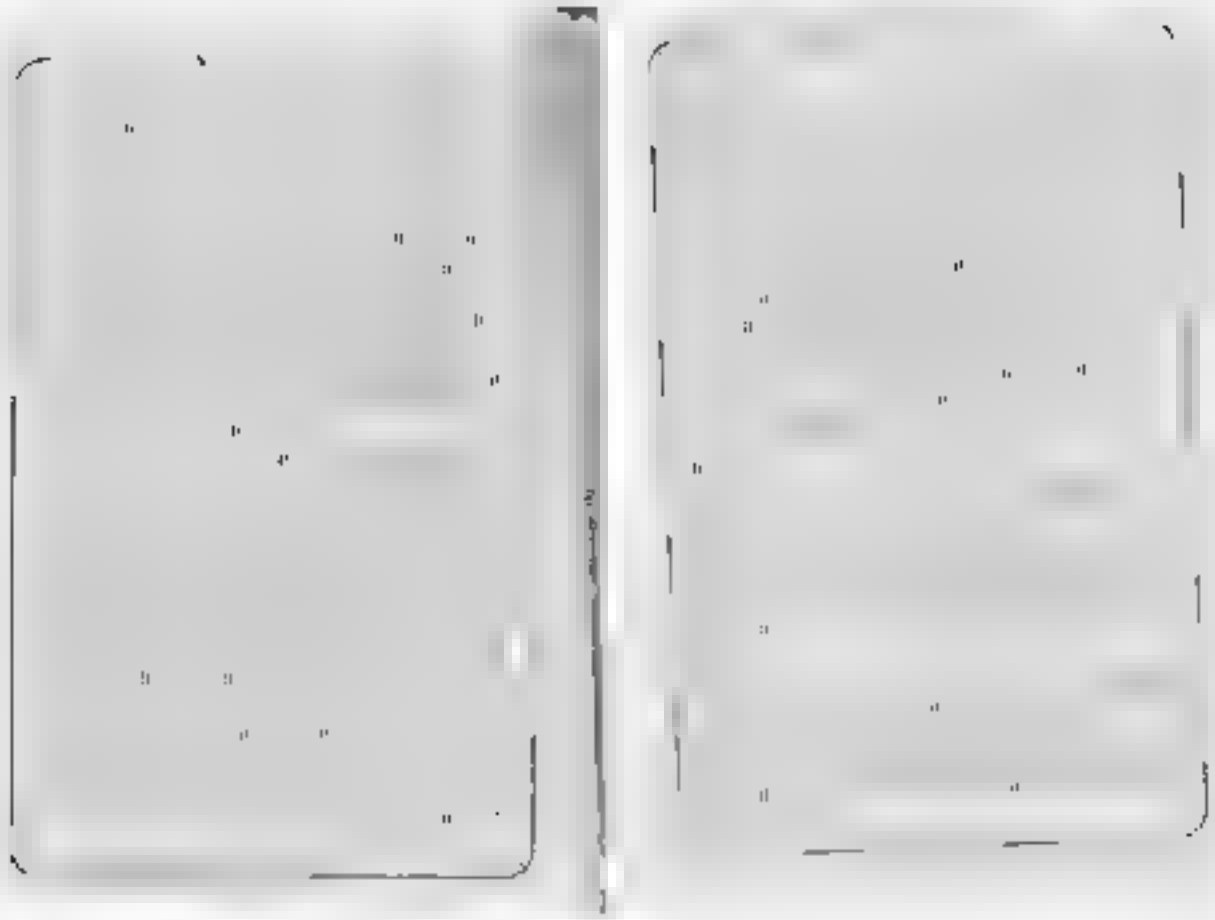

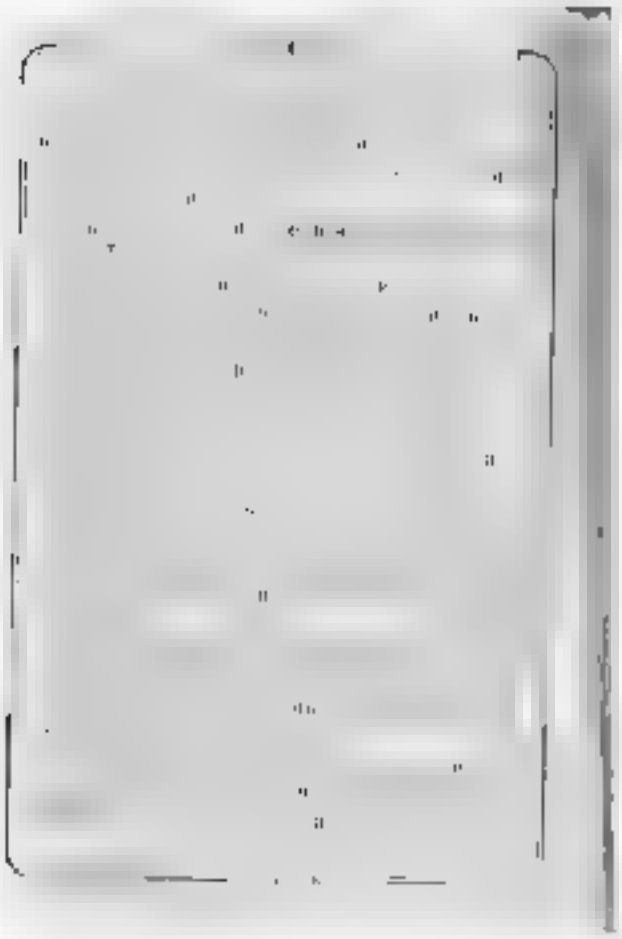

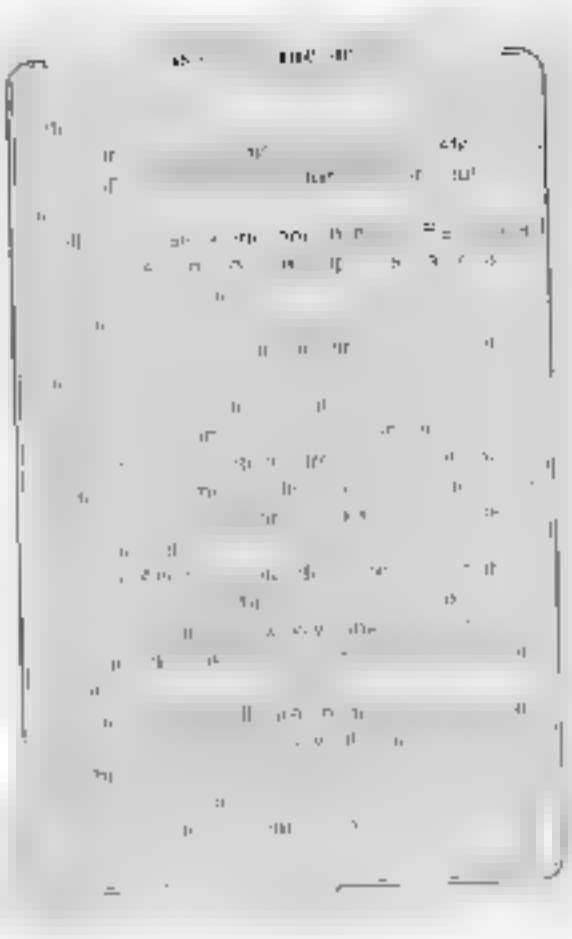

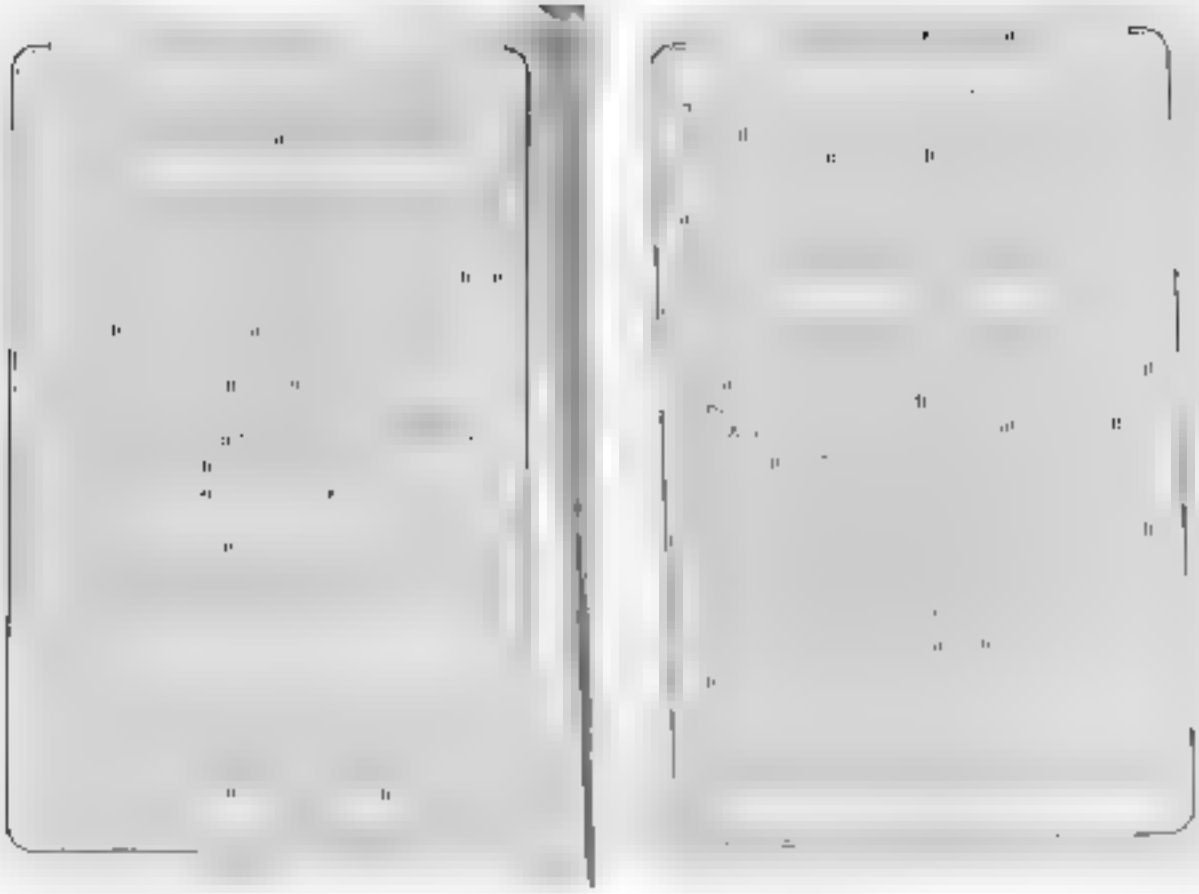

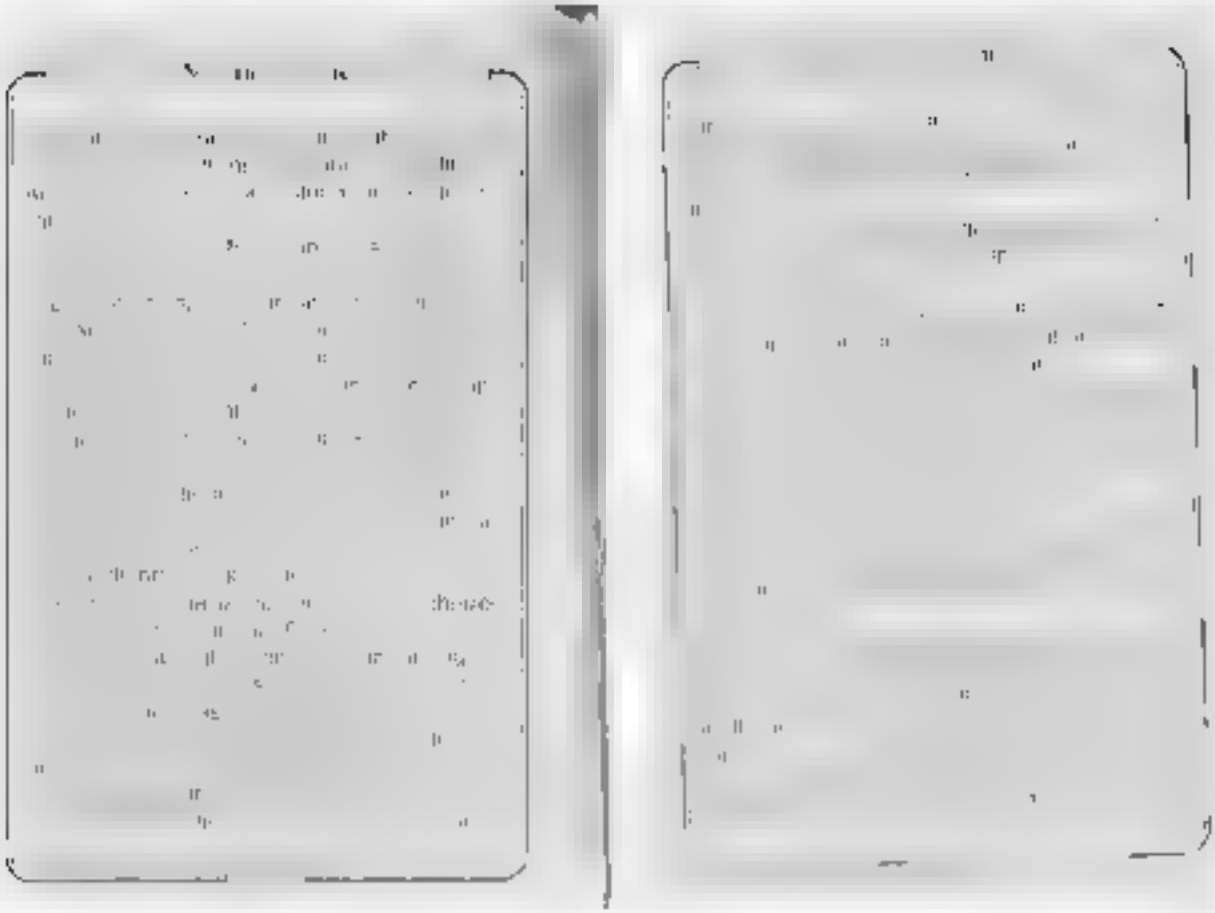

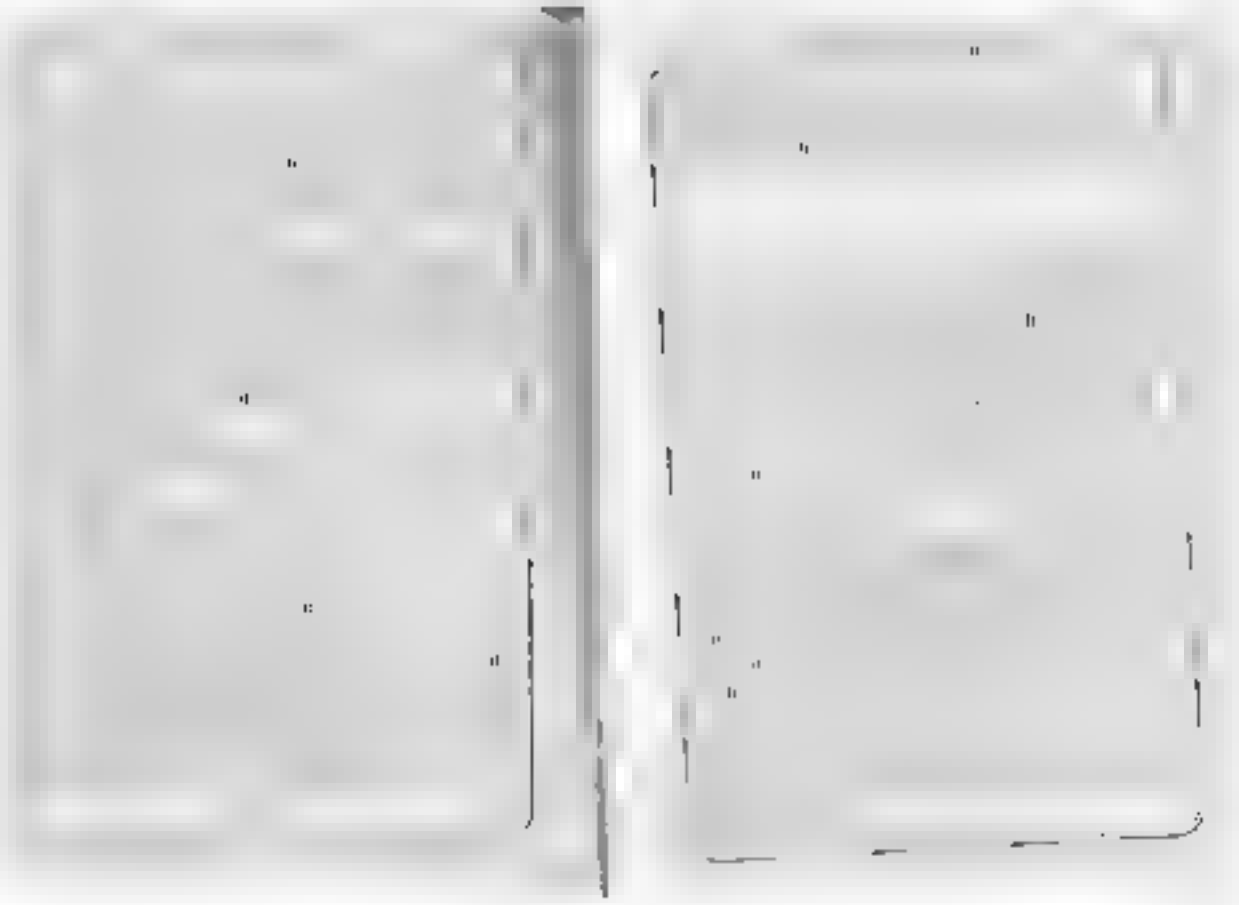

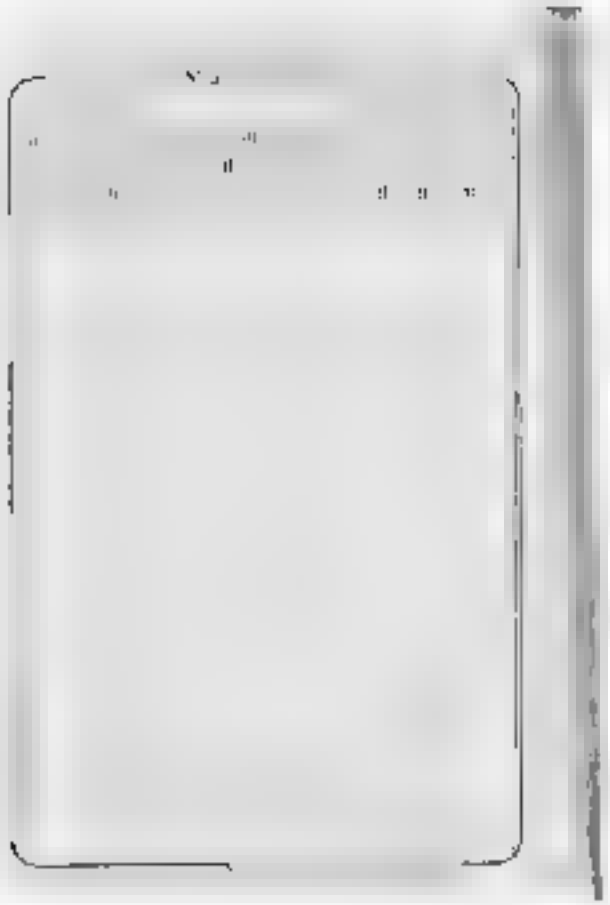

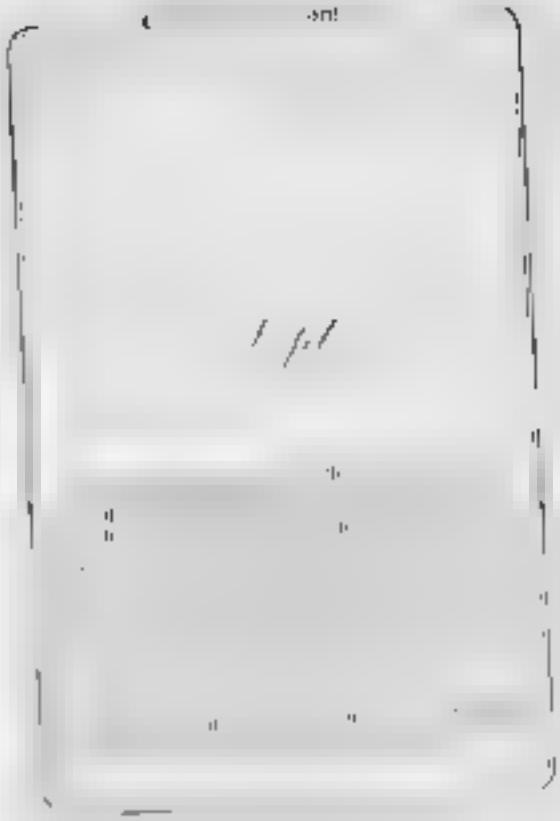

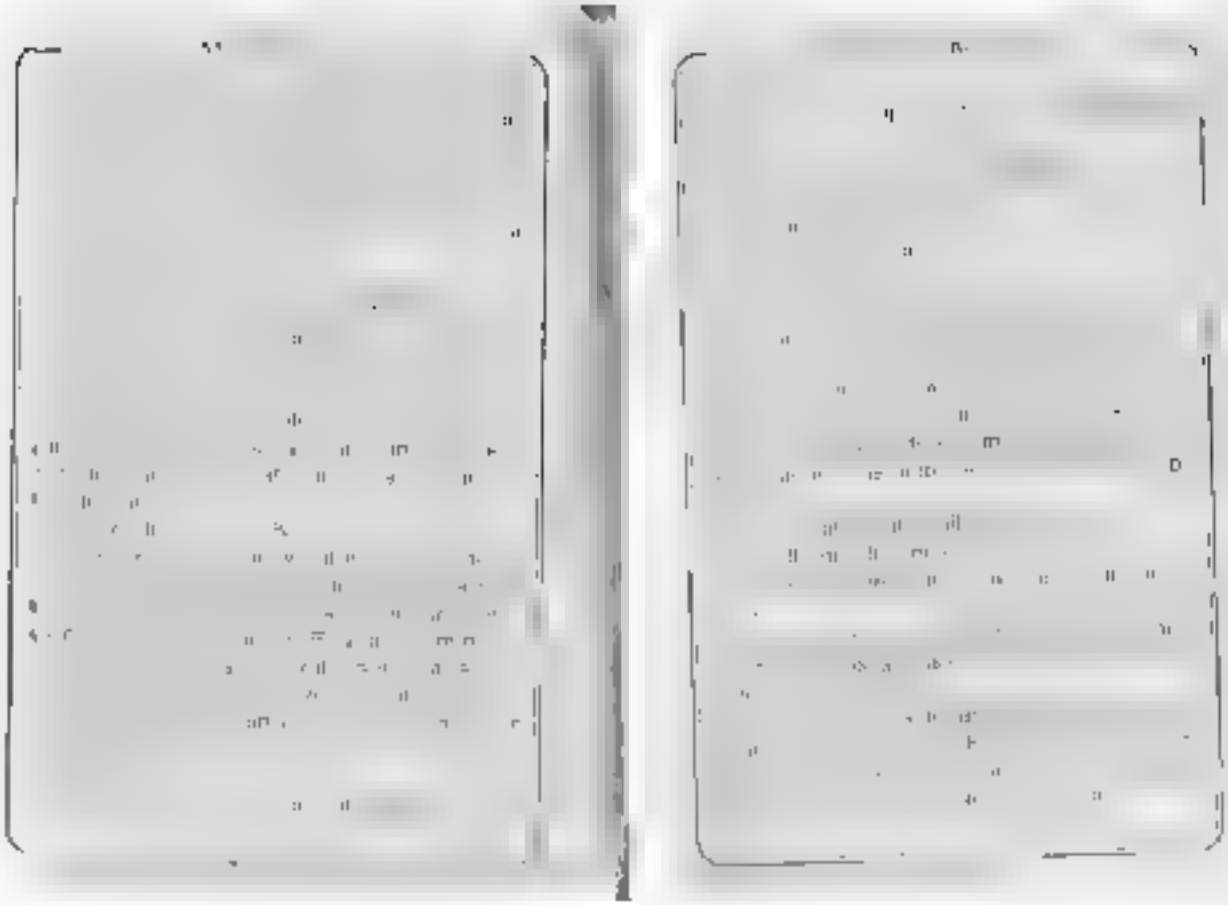

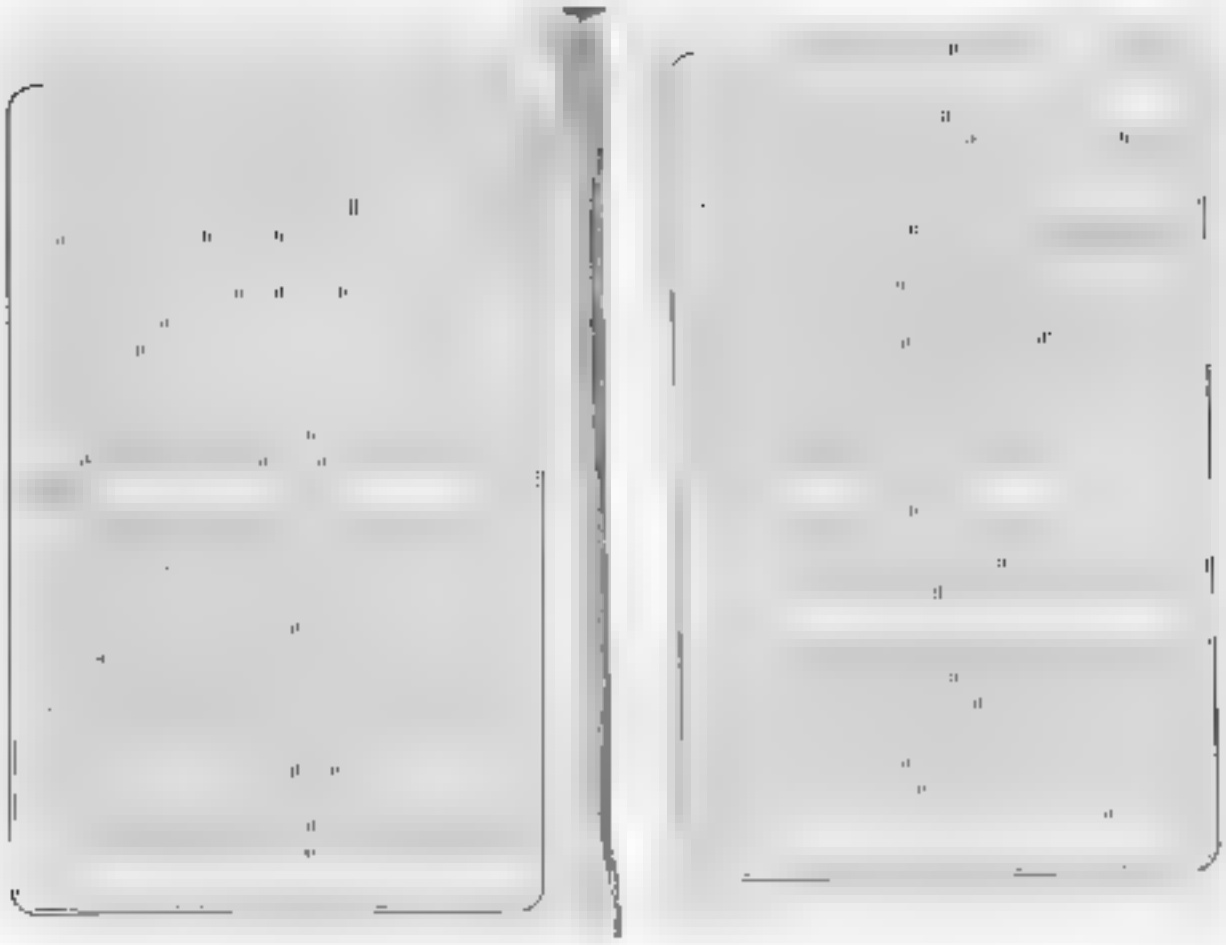

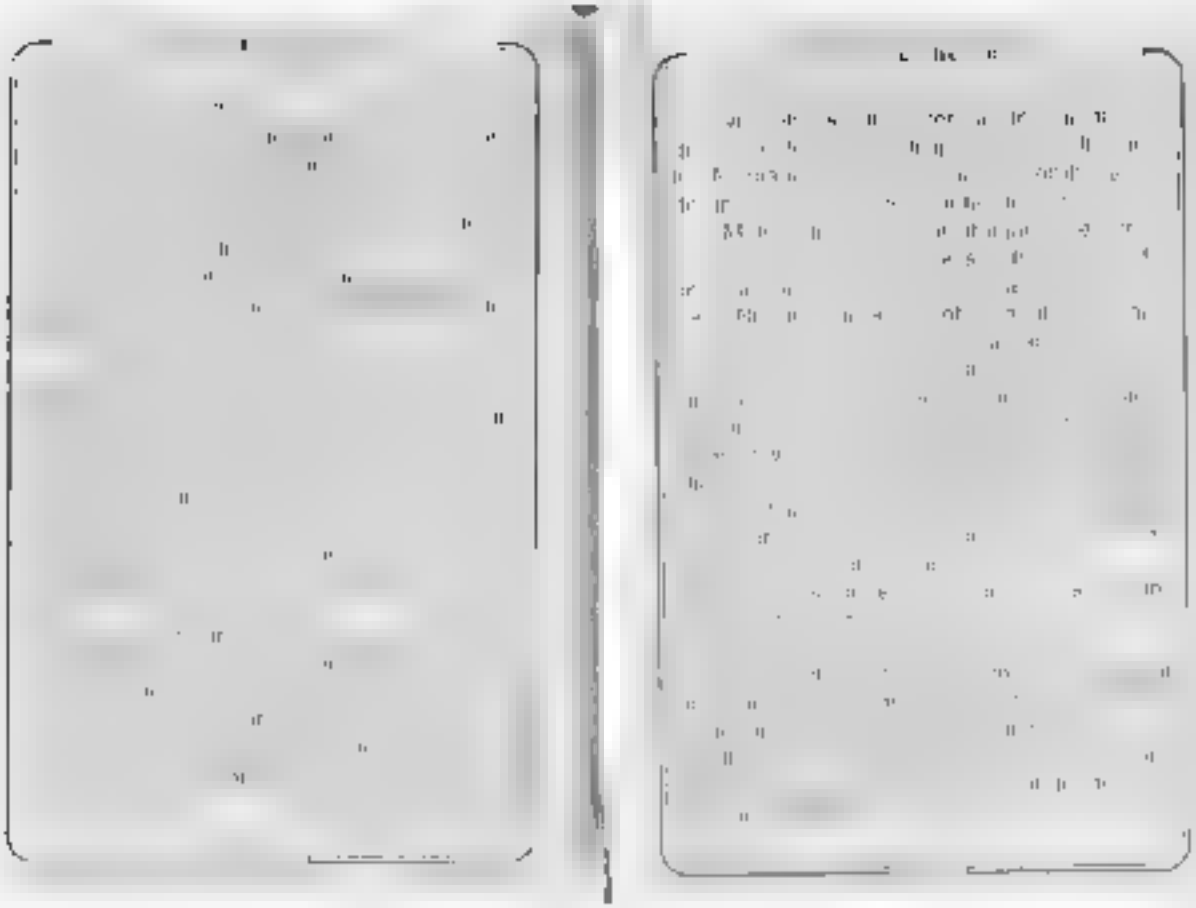

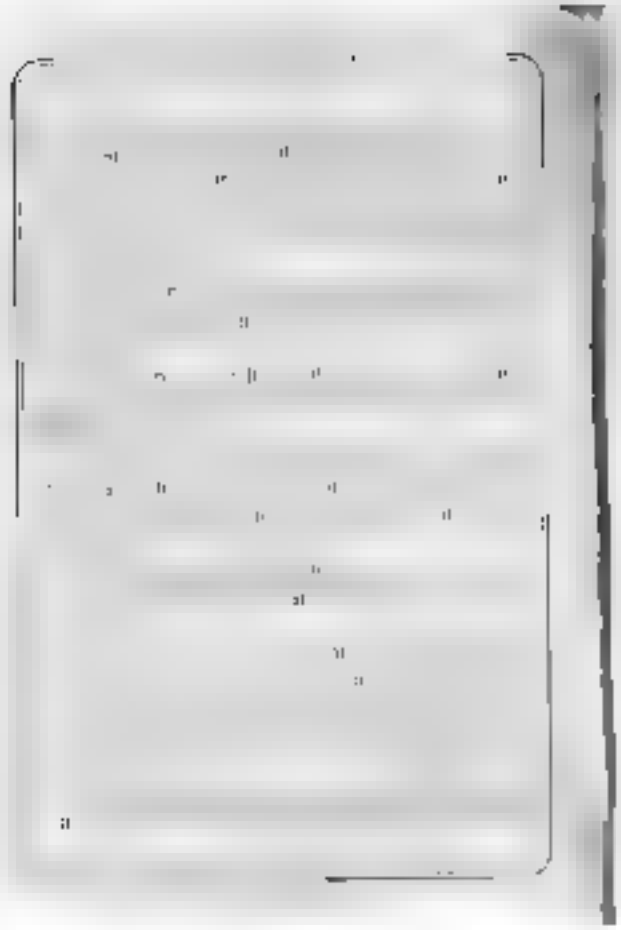

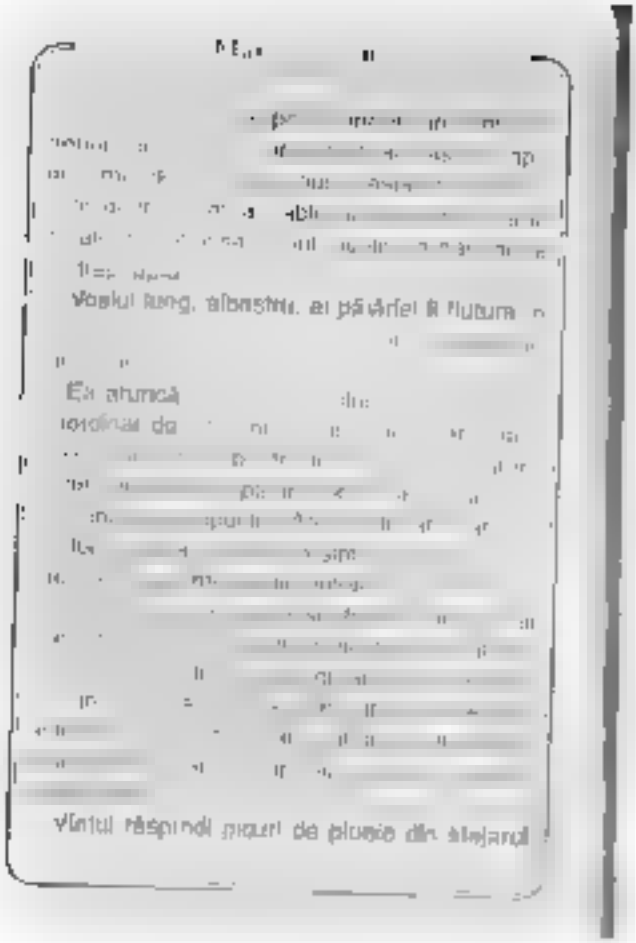

Vîntul răspîndi picuri de ploaie din aripioarele

Aerul, stropind totul în jur. Ea rise cînd un stropi îi atinse nasul. El o privi cu dinte, apoi împărtăşi veselia ei.

Mîna lui caldă se odihni pe umărul ei, apoi îi cuprinse gîtul, trăgînd-o încet în braţe, pînă cînd obrazul ei era atît de aproape de al lui încît îi putea simţi respiraţia. Nu putu ghici nici respira în clipa în care buzele lui le atinseră pe ale ei atît de uşor încît a fi putut fi atinse de aripile unor fluturi în zbor. Ea tremură de plăcere, aşteptînd, sperînd mai mult, dar el se dădu numai adînc în ochii ei şi ea se lupta să stăpînească expresia din ai lui. Ea văzu afecţiune, în mod cert, şi surprinse şi îmbărbătată mult

Treptat şi se relaxase şi apăsă să suporte greutatea aşteptării unei noi atingeri. Atingerea gurii lui îi făcu şi arse buzele, ca şi cum ş-ar fi fost arse de o căldură inexplicabilă.

Mai bine am continua, spuse el în şoaptă. Se pare că o să plouă după cum arată aceşti nori negri. Ea arătă cu degetul în faţă şi pe cînd apăreau picăturile care se apropiau observă un călăreţ care se îndrepta spre ei. Wyndham

pună că avea cel puțin un ideal în viață. Oricum se simțea mîndră.

Privindu-l, îi veni în minte o întrebare pe care întotdeauna o dorise să-i fie adresată.

Pe D'Arcy, oare Percy spusese adevărul

Percy îl salută și se îndepărtă călare.

Bună dimineața! Într-un tîrziu, spuse el cu un zîmbet galant, și se aplecă să sărute mîna Alicei.

Wyndham pufni.

Ai o pulpă să mă înțeleg, o pernă ca să te-aștepți vărul pe o are. Percy, întrebă ea, ești sigur că exagerezi ca să te scoată din încurcătură?

Puțină ploaie nu ființează pe cineva ca soția lui Percy. Persoana mea, dacă scuzați vulgaritatea este impermeabilă.

Aș putea jura că ți-ai ploaie pe cheresteaua bătută scrîbîită, spuse ordonînd. O să se îmbolnăvească.

Tînărul doja rozaliu al lui Percy deveni stacojiu.

Dacă îți tentează să știi, am de gînd să-mi educ circumferința. În actuala situație am serioase dificultăți să-mi găsesc o mărită care să aibă destule sentimente pentru două ființe odată. Aruncă o privire piezișă spre Alicia. Ar fi ea ziarului să nu mai. Ea se uită și îi întoarse o față sfioasă spre el.

Cînd femeia își dă seama că este privită, ea își ascunde ochii în spatele evantaiului.

Frumusețea netezește o mireasă.

Este frază amabilă, Alteță. Percy îi dădu voie să ardă în flăcări. Sînteți cea mai frumoasă dintre femei. El aruncă o privire întrebătoare. Spuneți-mi sincer că fe-ai dorit să mergi undeva cu trăsura de Ziua celor cu un cavaler!

Alteță își privi soția cu coada ochiului, dar se abținu să reacționeze acestui insult la adresa vărului său. Fața lui avea o toleranță amuzată, așa că spuse:

– Cîte o cameră, poate. Am putea începe cu salonul și de muzică. Pînzele de pe pereți sînt vopsite manual, iar parchetul este plin de nuanțe

Percy era plin de încântare, gîndindu-se că îi va da Allegrei sfaturi privind alegerea materialelor, sau privind hîrtia decorativă și vopseaua.

– Decizia finală va fi a ta, Allegra, dar vei fi acolo să-i dau ușor cu cotul, în direcția corectă.

Aș vrea să am gustul tău impecabil, Percy, spuse Allegra sec.

Nu toți membrii sînt [illegible]

de spirit se înnoură, pentru un moment.

N-am să fac așa. Nu am să las pe nimeni

[illegible] Justine a fost odată prietena mea și nimic nu e schimbat cu adevărat.

Până de geamă să observă cum lordul se apleacă peste mîna înmănușată a Justinei. El o ținu mai mult decît era necesar în mod evident, nu se îndură să-i dea drumul. Ali îi apucă medalionul cu trilou prins în corsaj, dar se temu că norocul o părăsise încă din clipa în care se urcase în trăsura lui Wyndham, cu șase săptămîni în urmă.

Allegra își înfrînă dorința de a o zgîlțîi pe Justine de scufița ei, strecurîndu-și celul între ei. Ea zîmbi și dădu din cap, ca și cum nimic nu ar fi contat decît acea dimineață însorită și plimbarea plăcută.

Lordul Lewington închise ușa și ochi, era înalt, un bărbat musculos, cu un zîmbet tăios [illegible] mul și elegan e acestuia. Putea aprinde inimi oricărei femei cu ochii lui lenești, dar ei nu-i plăcea Allegra; mai mult interes decît ea, îi [illegible]

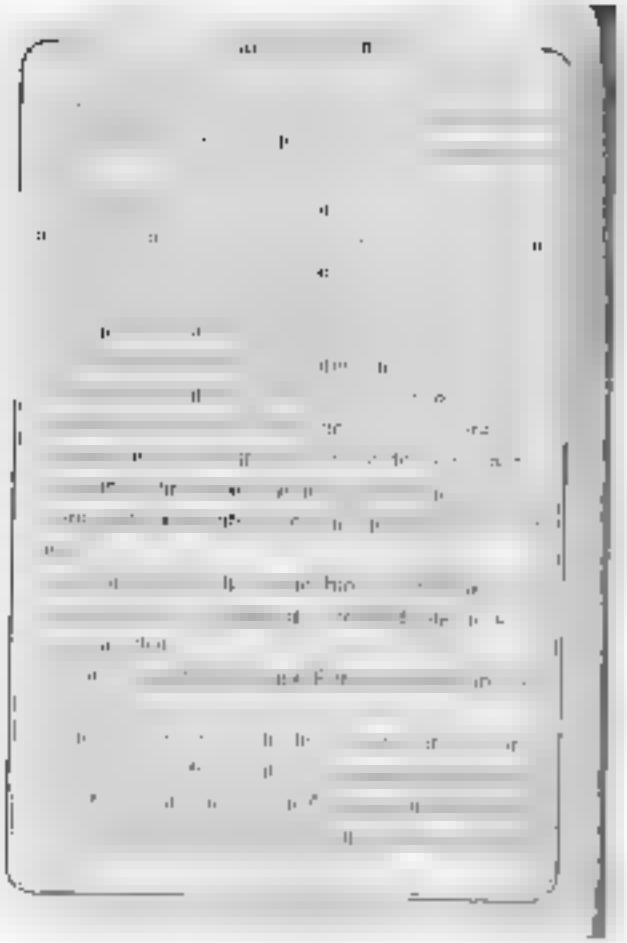

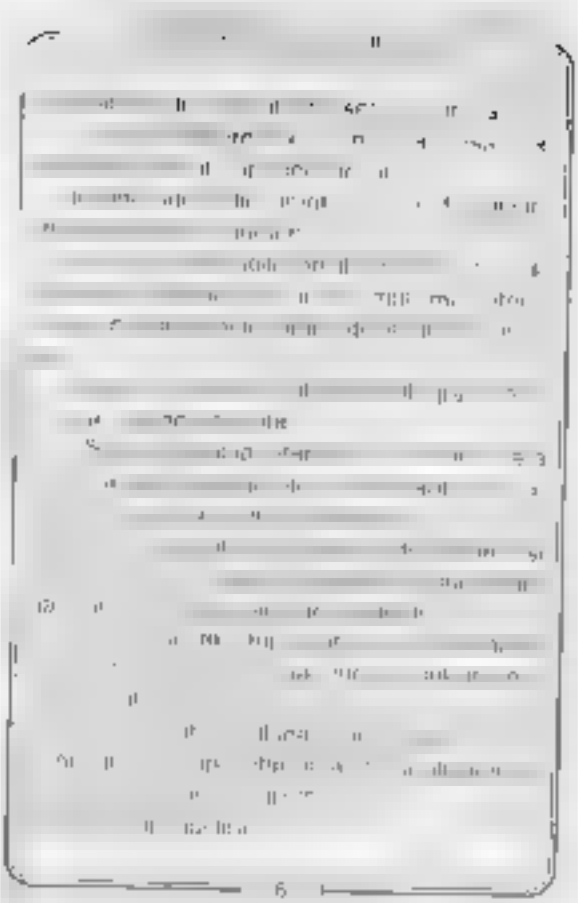

Au trebuit să-mi spună că nu îl iubesc pe Wyndham, explodă ea, nu l-am iubit niciodată. Este un prieten drag, dar nu îl pot iubi. L-am respins pentru că este rece și clinic. Mă tem că niciodată nu va fi în stare să spargă zidul din jurul inimii lui și mă mănâncă să te văd în situația în care ai putea îl rănești. Ea își opri avalanșa de cuvinte. Oh, îmi pare rău. Nu voiam să mă amestec - dar știu că mi-a luat-o înaintea.

- Dacă nu-l iubești, cred că ai făcut cel mai corect lucru să-i spui, o întrerupse Allegra cu un sentiment neplăcut și străduindu-se să-și mențină firea. Și însă cred că nu ți-a fost ușor. Vocea i se frânse când spuse aceste ultime cuvinte și ar fi vrut să

[illegible]

[illegible] rămîne prietene, cum am fost. Seara nu-a fă-

Allegra zîmbi, deși simțea o durere în piept, ca un șoc de ghiață

- Desigur, eu țin la prietenia ta [illegible] mai ales la

[illegible]

Justine se răsuci în pat și privi la pantofii lor care erau la o palecare reclamă depărtare

[illegible]

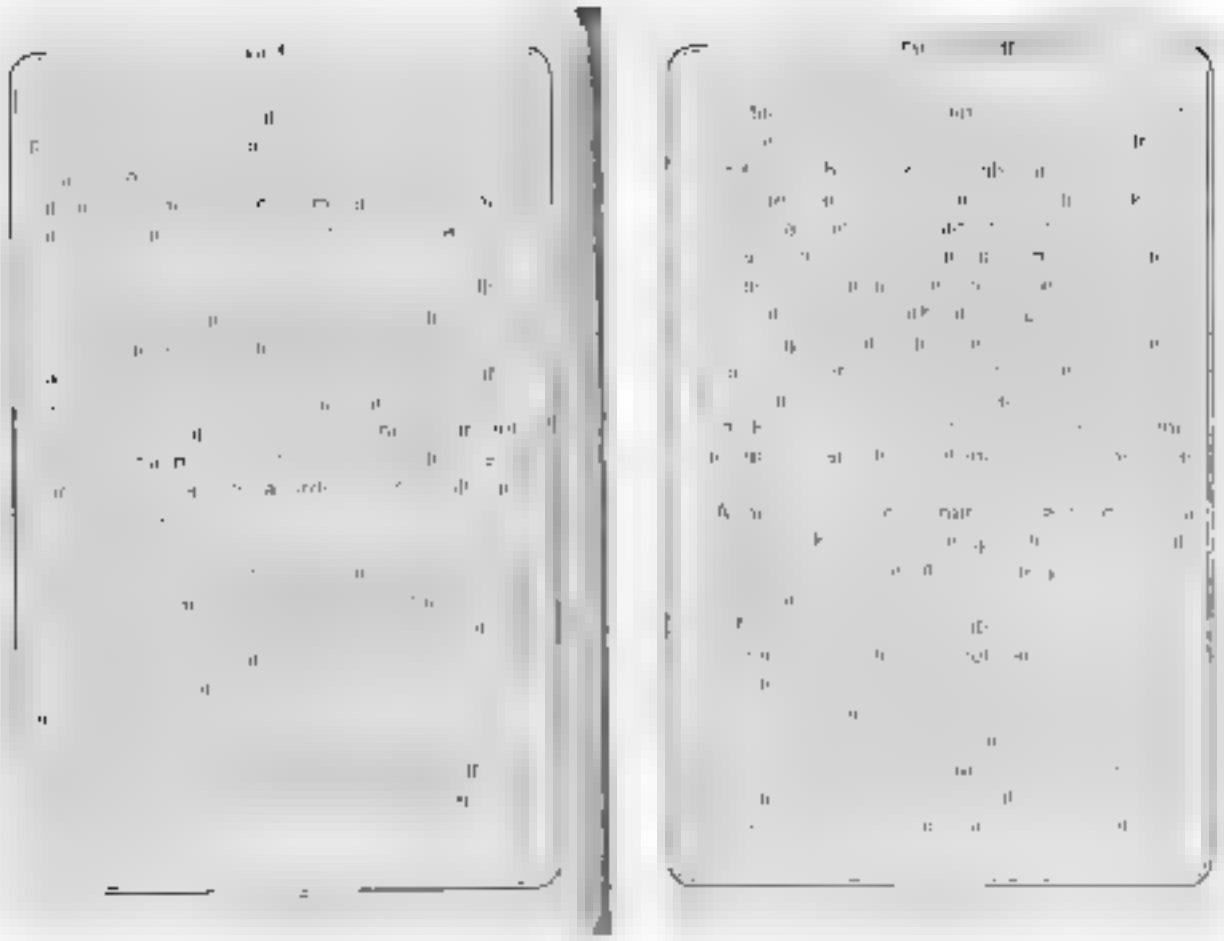

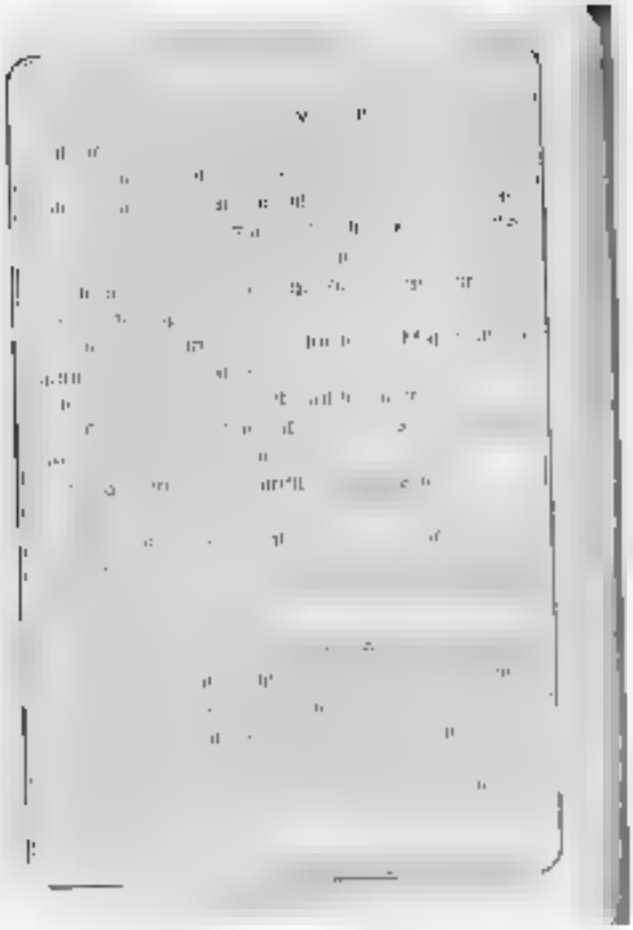

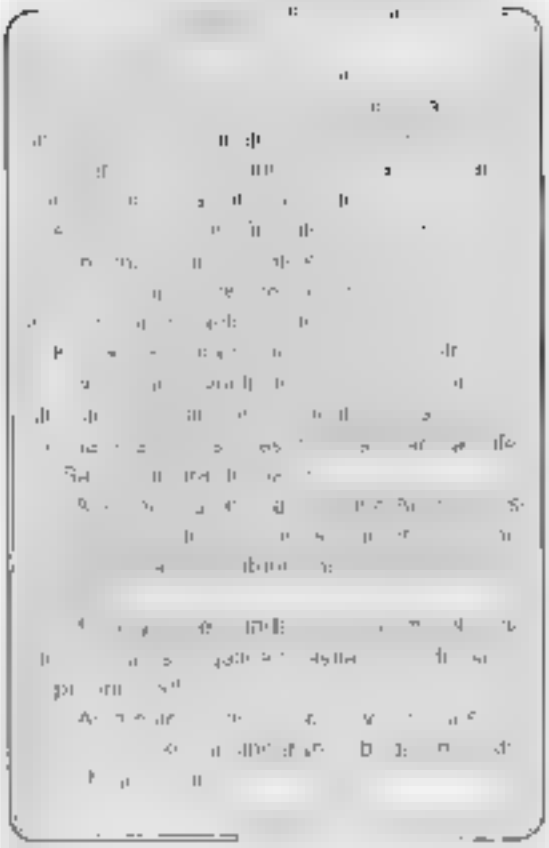

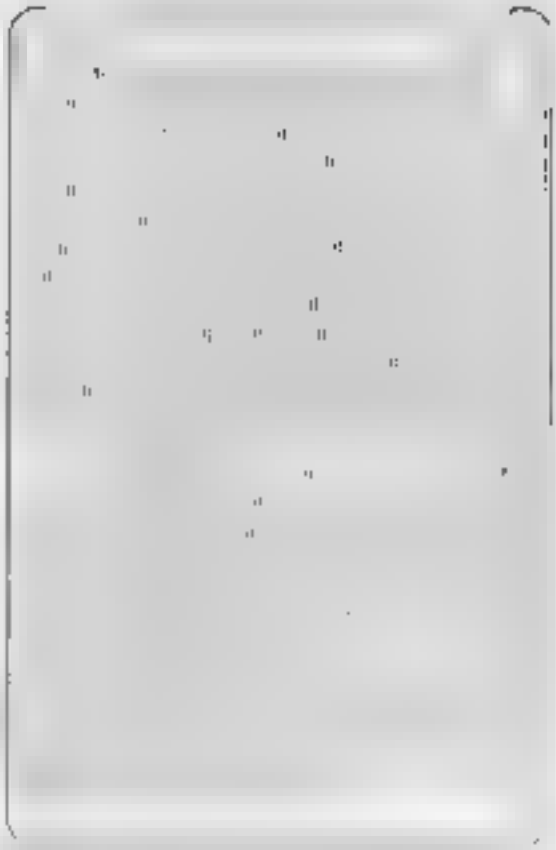

Mircea Cărtărescu

Tinerii ca el nu vor avea probleme să găsească soție și nu bătrânețe.

O altă mitocondrie.

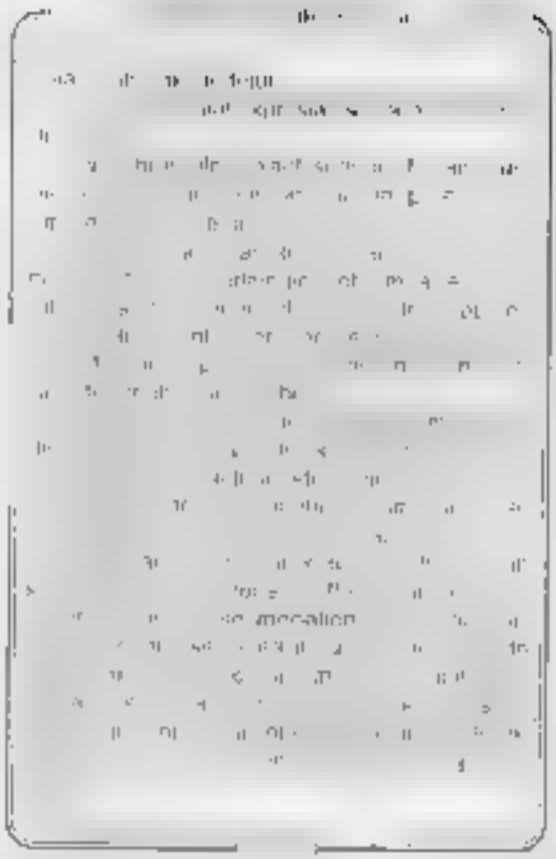

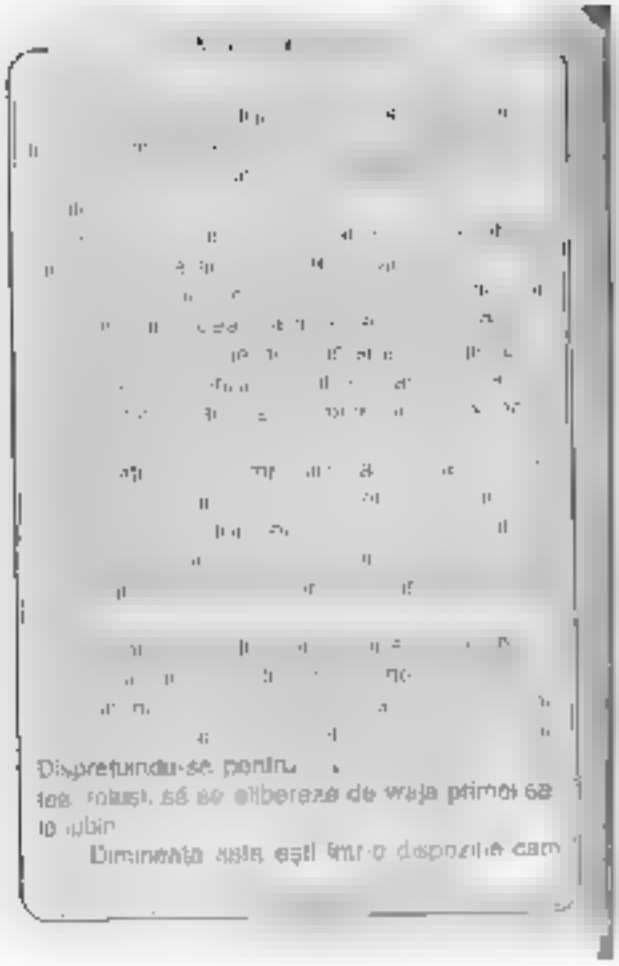

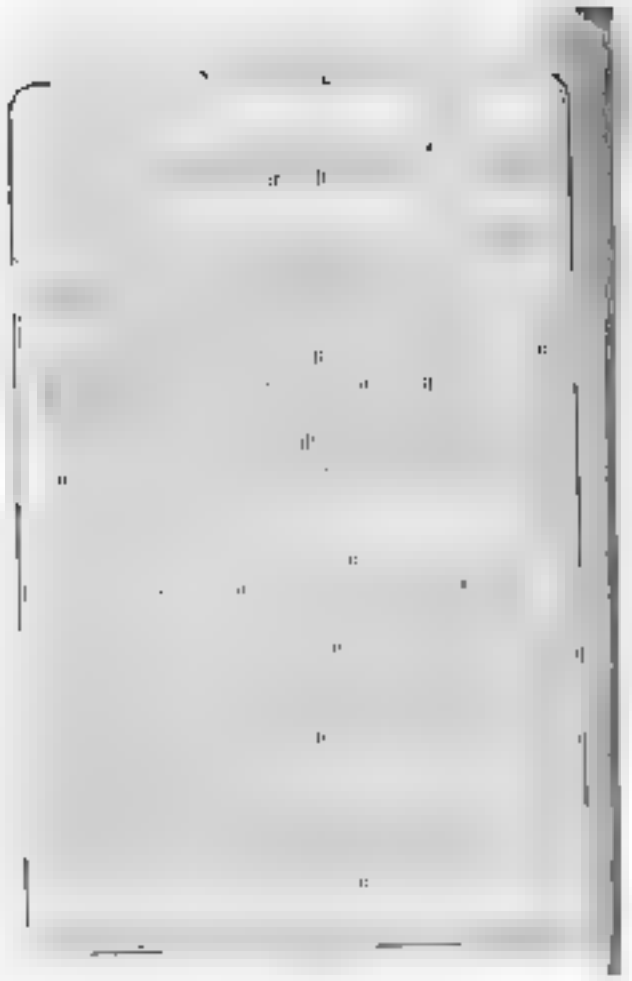

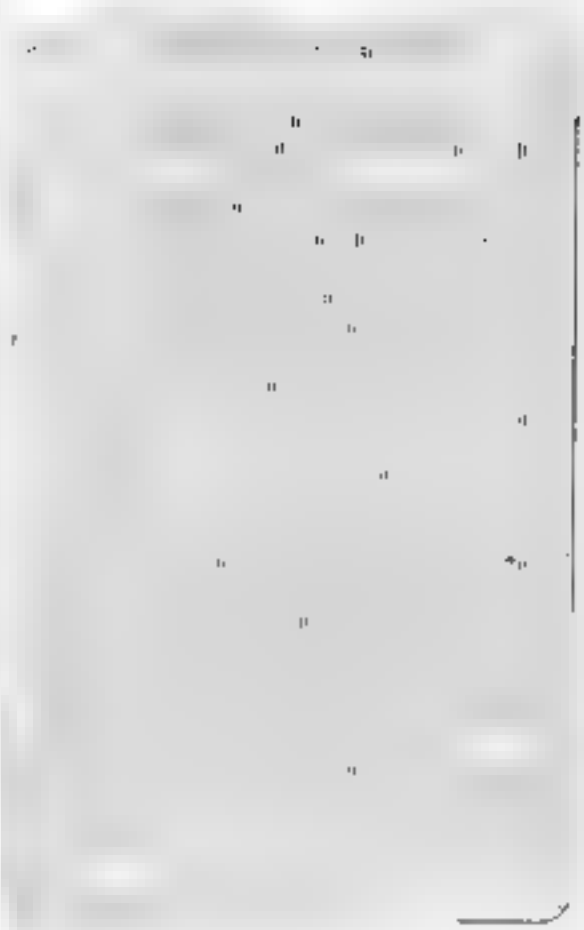

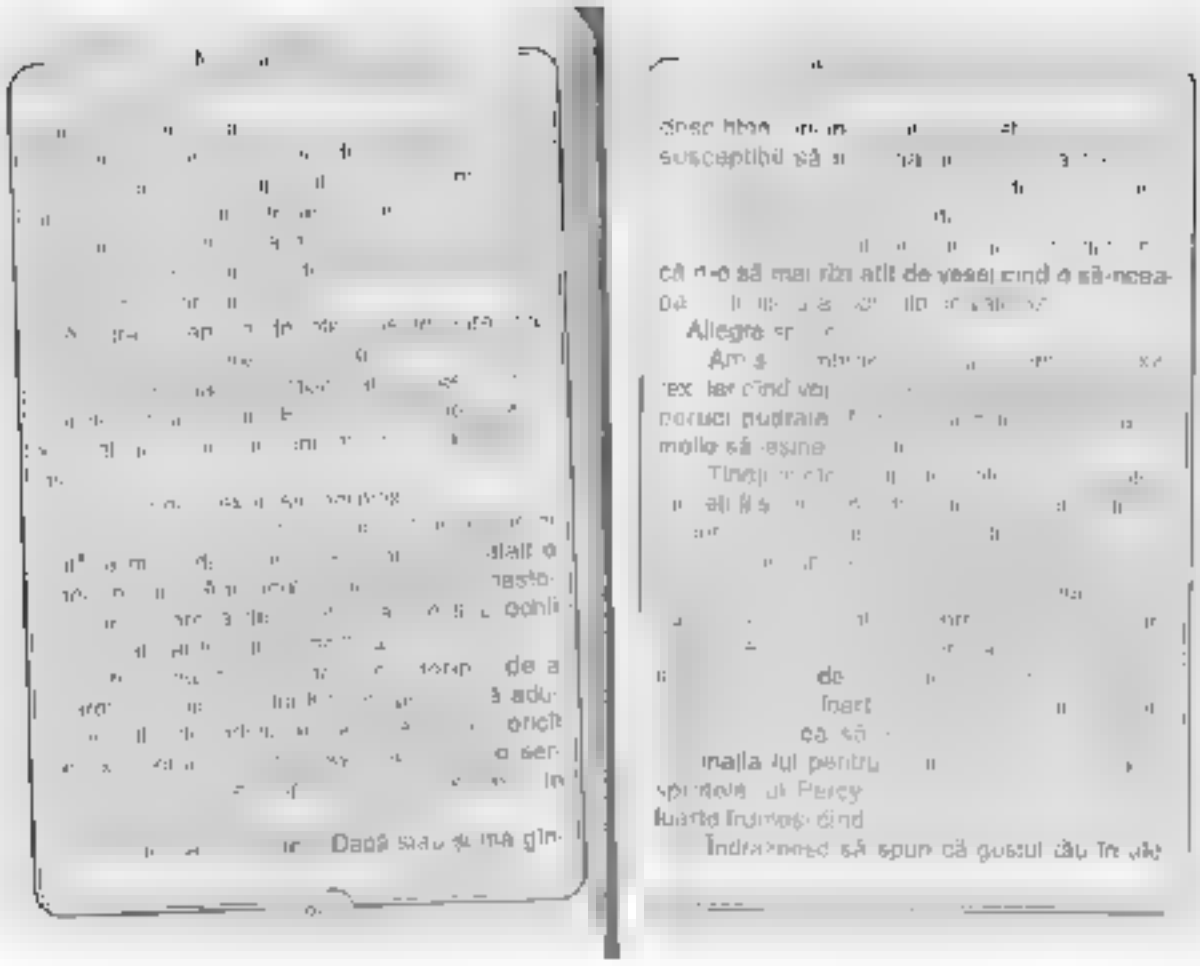

gorea servitorilor este foarte neobișnuit, declară Percy în timp ce alegea mâncarea. Ei aruncă priviri înfocate feliilor subțiri de șuncă din care ieșeau aburi.

– S-a întâmplat ceva cu poftа ta de mâncare, vere? întrebă lordul.

– Nu... dar trebuie să am voință, să rezist tentațiilor lăcomiei mele. În caz contrar, voi muri burlac.

– Ești prea molatic la băutură pentru asta, Perce. În caz contrar, o să găsești pe cineva care să se îndrăgostească de prostiile tale. Lordul își dădu seama de răutatea acestui răspuns și o privi pe soția lui. Îi văzu privirea șocată și tremurul nervos al mâinii pe ceașcă.

– Prostia nu este totul în viață, spuse Percy și îi zâmbi Allegrei.

– As vrea să găsesc pe cineva cu o personalitate tot atât de puternică cu cea a soției tale. Ești un căpșator norocos, Ian.

O tăcere jenantă se lăsă în încăpere și un val de neliște îl invadă pe Wyndham. Nu putea simți ororrea de a se fi căsătorit cu Allegra, simțea numai greutatea faptului că se căsătorise cu o femeie pe care nu o iubea. Căsă-

torie cu Justine ar fi fost atât de diferită. Inima lui ar fi fost cucerită, chiar dacă ar fi existat ciocniri de fire. El știa că ar fi existat discuții, dar cu dragostea care să îndulcească neînțelegerile, viața ar fi fost cu mult mai palpitantă, mult mai satisfăcătoare, decât era în prezent.

Se disprețui pentru firea lui monocâncească, pentru incapacitatea lui de a uita o dragoste care ar fi putut fi nepotrivită chiar de la început, pentru ridicularea lui de a accepta prezența Allegrei lângă el și la această masă. Ei mângâie suprafața netedă a cuticuței și se gândi la grija ei de a-i cumpăra un astfel de dar.

Allegra observă mișcările subtile ale mâinii lui Wyndham pe cuticul ei și fu ridicol de fericită că găsise ceva care să-i placă cu adevărat. Cumpărarea cuticului a fost un act impulsiv, care-i-a afectat serios fondurile. Într-un fel, bani păreau să se scurgă printre degetele ei ca apa... Dar un cadou? Nu putuse rezista. Nu era nevoie să-și facă griji acum. Viscera ei

se întrerupse când Dogwood intră în cameră și închise ușa cu o vehemență neobișnuită.

Ea privi la fața lui congestionată și ochii furioși.

– Oh, Doamne, ce s-a întîmplat,Dogwood?

Se înclină în fața Allegrei, apoi se adresă lordului.

– Știu că nu ar trebui să vă deranjez dar trebuie să vorbesc cu dumneavoastră o chestiune extrem de urgentă.

Lordul se lăsă pe spate și strecură cutiuța de prizat în buzunar.

– Ce anume te-a enervat în asemenea hal, Dogwood?

– Mă tem că trebuie să vorbesc cu dumneavoastră între patru ochi, milord.

Din camera de muzică se auzea cîntînd vocea unui înger.

– Ești cumva tulburat din nou de Knecky? întrebă Allegra, înțelegînd de unde provenea cîntatul.

– Nu numai asta, explodă Dogwood, dar mai sînt în camera de muzică, împreună cu el, două ființe hidoase. Aceștia arată cam periculos, dacă pot să mă exprim așa.

Allegra își ascunse un zîmbet în spatele mîinii. Lordul oftă adînc, tristețea îi era întipărită pe față. Percy își înălță gîtul cît putu de mult.

– Se referă la cei doi vagabonzi, fără îndoială, spuse Percy.

– Nu sînt vagabonzi, sînt magicieni, explică Allegra și Dogwood se înecă. Ochii îi ieșiră din orbite și se trase un pas înapoi.

– Doamne sfinte, vor face să dispară toate lucrurile de valoare din casa asta! strigă el. O să chem tot personalul de serviciu să îi dea imediat pe ușă afară.

– Cred că nu este o strategie prea nimerită, mă tem, spuse lordul, și buzele lui se arcuiră amuzat. Vor avea ocazia să spună tuturor că l-am angajat. Francis și Xerxes Rudd sînt noii noștri servitori, Dogwood. As aprecia dacă le-ai îngriji să comanzi livrele, adică suficient de mari pentru dimensiunile lor.

– Unde o să ajungă lumea? murmură Dogwood și își frecă mîinile de neputință. Sînt depășit de aceste evenimente. Credeam c-* dumneavoastră... Se opri brusc, evident dîndu-și seama că a depășit tonul. Vagabonzi,

mumură ca pentru el. Beiberi! Cred că va trebui să-mi prezint demisia, adăugă el pe ton înțepat.

– Așa este a doua oară când no amănțoși că pleci, Dogwood. Lordul își îndreptă degetele. Ar fi un amănunt pe care aș vrea să îl spun înainte de a pleca și anume că deși mama contesă a fost destul de amabilă când a angajat-o pe rudă ta, Lucy, drept cameristă ei personală. Asta este o poziție cu mult mai înaltă decât ar fi putut aștepta o tânără persoană atât de... Jelouză cum este Lucy.

Dogwood își drese glasul și își trecu un deget pe sub gulerul scrobit prea strâns.

– Asta a fost o mare favoare pentru familia mea.

– Este adevărat că nu mai ești atât de nerăbdător să-ți părăsești serviciul, așa cum erai cu trei minute în urmă? întrebă Wyndham, surâzând. Allegra îl admiră pentru stăpânirea lui de sine. Nici o problemă nu părea prea mare sau prea grea de rezolvat pentru el. Amintește-ți numai avantajul pe care l-ai primit tu și Lucy.

Allegra observă expresia supusă care învălui mirele.

– Cred că n-aș putea găsi o slujbă mai bună în momentul de față, spuse valetul.

– Sînt sigur că le vei înțelege bine cu Francis și Xerxes. Par să fie tari veseli. Și amintește-ți, nu va mai fi nevoie să ridici vreo greutăți în casă, având pe cei doi – în special pe Francis.

Dogwood se înclină și spuse pe un ton de înmormântare:

– Mă voi ocupa de livrările lor noi, milord.

Ușurare și plăcere fu ceea ce simți Allegra în timp ce îl ascultă pe Ian tratând cu valetul. Era recunoscătoare că decisese să îi pună. S-ar putea ca Francis și Xerxes să alunecă prin a fura ceva de valoare și să dispară, dar lordul se hotărîse să nu distrează, să aibă încredere în judecata ei. Această conștiință îi încălzi inima.

– Ei bine, nu aș vrea ca ei să moară de foame, spuse ea mai mult pentru sine.

– Vezi ce vreau să spun, Ian? spuse Perce. Are cea mai bună inimă din câte am cunoscut vreodată.

Wyndham o privi, pătrunzând până în sufletul și căutându-i acea ginguășie. Dare o privire

verișoa, se întrebă oa, sau vedea în ea rumar o ghicitoare pe umerii lui?

Noua

Percy veni sasa dimineți în rînd să o ajute pe Allegra să aleagă materialul pentru tapetat pereții, perdelele și tapițeria din sala de muzică. Ceea ce înainte fuseseră panouri de brocat roșu, acum deveniră mătase de culoare aurie. Mobila până îmbrăcămintea de culoare verde cu dungi subțiri aurii, iar draperiile încadrau ferestrele, cu falduri somptuoase din catifea aurie-pal, ornate cu ciucuri. Deși încăperea lui era strălucită, în decorații interioare Percy dovedi un gust ireproșabil.